எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி, ஜெமினி கணேசன் சில இனிய நினைவுகள்

காலத்தை வென்ற திரைக்காவியம் கல்யாணப் பரிசு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற பாடகர் டி.எம்.எஸ்.

793
தியாக
SL|PR

டாக்டர் எஸ். தியாகராஜா

எம்.ஜி.ஆர்.,
சிவாஜி, ஜெமினி
சில இனிய நினைவுகள்

டாக்டர் **எஸ். தியாகராஜா**

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447
7 (ப.எ.4), தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராய நகர்,
சென்னை - 600 017.
தொலைபேசி : 4342926
தொலைநகல் : 0091-44-4346082
மின் அஞ்சல் : manimekalai@eth.net

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	➢	*எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி, ஜெமினி சில இனிய நினைவுகள்*
ஆசிரியர்	➢	டாக்டர் எஸ். தியாகராஜா
மொழி	➢	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	➢	2002
பதிப்பு விவரம்	➢	முதல் பதிப்பு
உரிமை	➢	© ரம்யா தியாகராஜா
தாளின் தன்மை	➢	11.6. கி.கி.
நூலின் அளவு	➢	டெம்மி (14½ x 21½ செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	➢	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	➢	192
நூலின் விலை	➢	**ரூ. 70.00**
லேசர் வடிவமைப்பு	➢	கிறிஸ்ட் கம்ப்யூட்டர்ஸ் சென்னை - 87.
அச்சிட்டோர்	➢	பி.வி.ஆர். பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 14.
நூல் கட்டுமானம்	➢	தையல்
வெளியிட்டோர்	➢	***மணிமேகலைப் பிரசுரம்*** சென்னை - 17.

சமர்ப்பணம்

எனக்கு சுப்பிரமணியம் என்று ஒரு மாமனார் இருந்தார். எனது தாயாரின் சகோதரர். அவருக்கு இரண்டு கலைகளில் அளவுக்கு மீறிய ஆர்வம். ஒன்று சாஸ்திரீய சங்கீதம்; மற்றது சினிமா. நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் வார இறுதிகளில் என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு சினிமா பார்க்கப் போவார். ஒரு திரைப்படத்தை எப்படிப் பார்த்து ரசிப்பது என்ற கலையை எனக்குக் கற்றுத் தந்த ஆசான் அவர்.

ஒரு படம் எப்படி ஆரம்பமாகிறது? (Opening shot) கதை எந்த இடத்திலிருந்து திரையில் தொடங்குகிறது? - எப்படி, எந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் கதாபாத்திரங்கள் திரையில் அறிமுகமாகிறார்கள்? - எவ்வாறு காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? (Composition) - எந்த காமரா நிலையில் (Long shot, Mid shot, Close up) படம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது? - எவ்வாறு காட்சிகள் மாற்றம் அடைகின்றன? - எந்தக் கட்டத்தில் உணர்ச்சிகரமான காட்சிகள் வருகின்றன? - உச்சக்கட்டக் காட்சி (Climax) எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது? - எப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் படம் முடிவு பெறுகிறது? - வேறுவிதமாக இக்காட்சிகளை எடுத்திருக்க முடியுமா? - எடுத்துக் கொண்ட கதையை டைரக்டர் சிறப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறாரா? அல்லது தெளிவில்லாமல் குழப்பியிருக்கிறாரா? - இப்படியான ஒரு கோணத்திலிருந்து சினிமாப் படங்களைப் பார்க்கும் விதத்தை அவர் கற்றுக் கொடுத்தார்.

கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக திரைப்படங்கள் பார்த்து ரசிப்பதை இவ்வாறே அணுகி வந்திருக்கிறேன். பாகவதர் படம், சின்னப்பா படம், எம்.ஜி.ஆர். படம், சிவாஜி படம், கமல்ஹாஸன் படம், ரஜினிகாந்த் படம் என்ற ஒரு வட்டத்துக்குள் நின்று கொண்டு படங்களை அணுகுவதை விட - மேற்கூறிய வகையில் படங்களை ரசிக்கக் கற்றுக் கொண்டால் - அதனால் கிடைக்கும் திருப்தியே வேறு.

திரைப்படங்களை ரசிக்கும் கலையை எனக்குக் கற்றுத் தந்த அமரர் டி.வி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இந்த நூல் சமர்ப்பணம்.

உள்ளே...

வ.எண்	தலைப்பு	ப.எண்
	முன்னுரை - மூவேந்தர் சகாப்தம்	5
	பதிப்புரை	11
1.	சகாப்த நாயகன் எம்.ஜி.ஆர்	13
2.	வாள் வீரர்களின் வருடம்	33
3.	எம்.ஜி.ஆரும் பொன்னியின் செல்வனும்	42
4.	எம்.ஜி.ஆர் திரைப்படப் பட்டியல்	47
5.	சரித்திரம் படைத்த சாதனை நாயகன் - சிவாஜி கணேசன்	52
6.	சிவாஜி திரைப்படப் பட்டியல்	70
7.	யதார்த்த நடிப்பின் ஆரம்ப நாயகன் - ஜெமினி கணேஷ்	78
8.	The Films of Gemini Ganesh	95
9.	ஜெமினி திரைப்படப் பட்டியல்	135
10.	காலத்தை வென்ற திரைக்காவியம் கல்யாணப் பரிசு - ஒரு திறனாய்வு	143
11.	சரோஜாதேவி திரைப்படப் பட்டியல்	167
12.	இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற பாடகர் - டி.எம்.எஸ்.	176

முன்னுரை

திரையுலகில் மூவேந்தர் சகாப்தம்

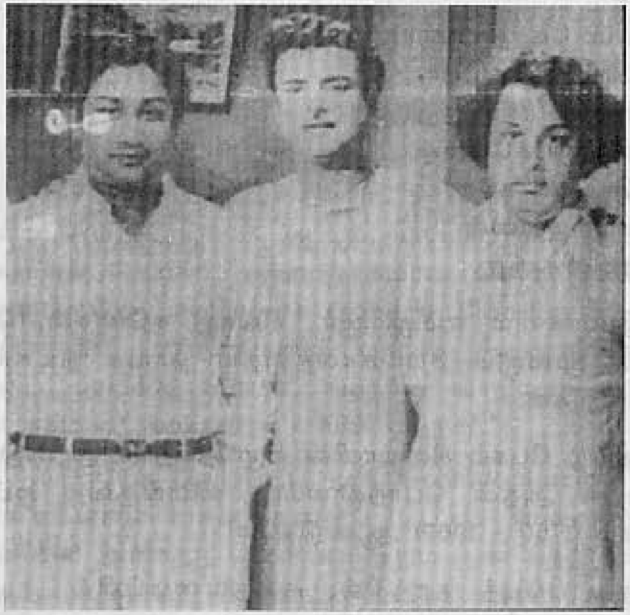

சிவாஜி, ஜெமினி, எம்.ஜி.ஆர்.

மூவரும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட படம்
இது ஒன்றே ஒன்றுதான். 1958ஆம் ஆண்டில்
பதி பக்தி செட்டில் எடுத்த படம்.

உலகப் புகழ்பெற்ற ஆக்ஸ்போர்ட் சர்வகலாசாலை நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள இந்திய சினிமா வரலாற்றுப் பேரகராதியில் (Encyclopaedia of Indian cinema; Oxford University Press) தமிழ்பேசும் திரைப்படங்களின் வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்ற நாயக நடிகர்களாக ஏழு பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

உலக அளவில் புகழ்பெறுமளவிற்கு இந்த ஏழு நடிகர்களும் தங்கள் தடங்களை சினிமா உலகில் பதியவிட்டிருப்பது தமிழ் சினிமாவுக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்த ஏழு நடிகர்கள் -

1. எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர்
2. பி.யூ. சின்னப்பா
3. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன்
4. சிவாஜி கணேசன்
5. ஜெமினி கணேஷ்
6. கமல்ஹாஸன்
7. ரஜினிகாந்த்

இவர்களில் எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி கணேசன், ஜெமினி கணேஷ் மூவரும் சம காலத்தைய நாயக நடிகர்களாக விளங்கினார்கள்.

தமிழ் பேசும் சினிமாவின் எழுபத்தொரு ஆண்டுக் கால வரலாற்றில் அதன் பொற்காலமாக விளங்குவது ஐம்பதாம் அறுபதாம் (1750 - 1969) ஆண்டுகளே!

தயாரிப்புத் தரத்தில், கதையமைப்பில், நடிப்பில், டைரக்ஷனில், இசையமைப்பில், கலை நுணுக்கங்களில் புதிய புதிய சிகரங்களைத் தொட்ட காலம் அது.

நடிகர்கள் பேசும் வசனங்கள் மூலம் திரையில் சொல்லப்பட்டு வந்த கதை, காட்சியமைப்பு மாற்றங்களால் சொல்லப்பட்டு- வசன வழி ஊடகமாக இருந்த தமிழ் சினிமா, காமிராவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தினால் காட்சி வழி ஊடகமாக மாற்றமடைந்து - 'டாக்கி'யாக (Talkie) இருந்த பேசும் படங்கள், 'மூவியாகி' (movie) ஓடும் படங்களாக மாறிய காலகட்டம் அது!

இப்பொற்காலத் திரையுலகின் முடிசூடா மன்னர்களாக எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி கணேசன், ஜெமினி கணேஷ் ஆகிய மூவரும் பவனி வந்தார்கள்.

சங்க காலத் தமிழகத்தில் சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் எவ்வாறு புகழ் பெற்றிருந்தார்களோ, அவ்வாறே திரையுலகில் புகழ்பெற்றிருந்த இம் மூவரையும், அன்றைய காலப் பத்திரிகைகள் திரையுலக மூவேந்தர்கள் எனப் பாராட்டின.

இம் மூன்று நடிகர்களும் வித்தியாசமான நடிப்பாற்றல்களைக் கொண்டவர்களாக விளங்கினார்கள்.

கத்திச் சண்டை, கம்புச் சண்டை ஆகிய கலைகளில் தீரராக விளங்கிய எம்.ஜி.ஆர் - ஆடல், பாடல், சண்டை, காதல் காட்சிகளைக் கொண்ட ஜனரஞ்சகமான பொழுது போக்குப் படங்களிலேயே அதிகமாக நடித்த போதிலும் - தான் ஏற்றுக்கொண்ட பாத்திரங்களில் ஒழுக்க சீலனாக, அநீதியை எதிர்க்கும் புரட்சிக்காரனாக, சமதர்ம வாதியாக, தாய்க்குத் தலைவணங்கும் தனயனாகப் பவனி வந்தார்.

சிவாஜியோ வேறுபட்ட முக பாவங்களினாலும் - ஏற்ற இறக்கங்களோடு வசனங்களைப் பேசும் வன்மையாலும்- அங்கங்களை அசைத்து வெளிப்படுத்தும் குண சித்திரங்களாலும் அதீத உணர்வுகளைக் கொண்ட 'மெலோ டிராமா' படங்களில், பல வகையான குணசித்திரப் பாத்திரங்களில் - தனது முத்திரையைப் பதித்தார்.

சிவாஜிக்கு எதிர்க்கோணமாக விளங்கிய ஜெமினியோ - அதிகமாக அலட்டிக் கொள்ளாத, இயற்கையான, இயல்பான, யதார்த்தமான நடிப்பினால் - நடைமுறை வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய

ஒரு பரிமாணத்தை எடுத்துக் காட்டினார். பல பாத்திரங்களை கீழ் ஸ்தாயியிலேயே (Underplay) சிறப்பாக நடித்துக் காட்டினார்.

1936 ஆம் ஆண்டில் சதிலீலாவதி படத்துடன் தனது திரைப் பயணத்தை ஆரம்பித்த எம்.ஜி.ஆர்., 1947 இல் வெளியான 'ராஜகுமாரி' படத்தில் கதாநாயக நடிகரானார். 1977இல் வெளியான 'மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன்' வரை நாயக நடிகராகக் கொடிகட்டிப் பறந்தார்.

இடைப்பட்ட காலத்தில் மந்திரி குமாரி (1950), மர்ம யோகி (1951), அந்தமான் கைதி (1952), என் தங்கை (1952), மலைக்கள்ளன் (1954), குலேபகாவலி (1955), அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும் (1956), தாய்க்குப் பின் தாரம் (1956), மதுரை வீரன் (1956), நாடோடி மன்னன் (1958), திருடாதே (1961), தாய் சொல்லைத் தட்டாதே (1961), பெரிய இடத்துப் பெண் (1963), படகோட்டி (1964), வேட்டைக்காரன் (1964), ஆயிரத்தில் ஒருவன் (1965), எங்க வீட்டுப் பிள்ளை (1965), அன்பே வா (1966), விவசாயி (1967), ஒளி விளக்கு (1968), குடியிருந்த கோயில் (1968), அடிமைப் பெண் (1969), மாட்டுக்கார வேலன் (1970), ரிக்‌ஷாக்காரன் (1971), உலகம் சுற்றும் வாலிபன் (1973), உரிமைக்குரல் (1974) ஆகிய படங்கள் அவருக்குப் புகழை வாரி வழங்கின.

1952ஆம் ஆண்டில் தனது முதல் படமான பராசக்தியிலேயே கதாநாயகனாக அறிமுகமாகி, பலதரப்பட்ட குணசித்திர பாத்திரங்களை ஏற்று, தனது சிறப்பான நடிப்பினால் திரைப்படங்களை வெற்றிபெறச் செய்தவர் சிவாஜி.

மனோகரா (1954), எதிர்பாராதது (1954), மக்களைப் பெற்ற மகராசி (1957), உத்தம புத்திரன் (1958), வீர பாண்டிய கட்ட பொம்மன் (1959), பாகப்பிரிவினை (1959), படிக்காத மேதை (1960), பாவ மன்னிப்பு (1961), பாசமலர் (1961), கப்பலோட்டிய தமிழன் (1961), கர்ணன் (1964), நவராத்திரி (1964), புதிய பறவை (1964), திருவிளையாடல் (1965), திருவருட்செல்வர் (1967), தில்லானா மோகனாம்பாள் (1968), தெய்வ மகன் (1969), வியட்நாம் வீடு

(1970) ஞான ஒளி (1972), வசந்த மாளிகை (1972), ராஜபார்ட் ரங்கதுரை (1973), கௌரவம் (1973), முதல் மரியாதை (1985), தேவர் மகன் (1992), ஒன்ஸ்மோர் (1996) ஆகியன அவருக்குப் பெரும் புகழையும் பெருமையையும் பெற்றுத் தந்தன.

1947ஆம் ஆண்டில் மிஸ் மாலினி படத்தில் அறிமுகமான ஜெமினி கணேஷ் 1952இல் வெளிவந்த தாய் உள்ளம், மூன்று பிள்ளைகள் ஆகிய படங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தார். அவர் இரட்டை வேடத்தில் நடித்து வெற்றி கண்ட மனம் போல மாங்கல்யம் (1953) அவரை முக்கிய நாயகர்களில் ஒருவராக்கியது. தொடர்ந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கதாநாயக நடிகராகவும், பின்னர் குணசித்திர பாத்திரங்களிலும் நடித்தார். பெண் (1954), மிஸ்ஸியம்மா (1956), கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் (1955), பெண்ணின் பெருமை (1956), காலம் மாறிப் போச்சு (1956), மாதர் குல மாணிக்கம் (1956), மாயா பஜார் (1957), மல்லிகா (1957), வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன் (1958), கல்யாணப் பரிசு (1959), பார்த்திபன் கனவு (1960), மீண்ட சொர்க்கம் (1960), கொஞ்சும் சலங்கை (1962), சுமை தாங்கி (1962), கற்பகம் (1963), ராமு (1966), பணமா பாசமா (1968) பூவா தலையா (1969), இரு கோடுகள் (1969), காவியத் தலைவி (1970), சுடரும் சூறாவளியும் (1971), புன்னகை (1971) வெள்ளி விழா (1972), நான் அவனில்லை (1974), உனக்காக நான் (1976) லலிதா (1978), உன்னால் முடியும் தம்பி (1988), அவ்வை சண்முகி (1996) ஆகியவை அவருக்கு மிகப் புகழ் தேடித் தந்த திரைப்படங்களாகும்.

தமிழ்த்திரையின் சரித்திரத்திலேயே பொன் விழா கண்ட ஒரே ஒரு நாயக நடிகர் ஜெமினி கணேசனே!

எம்.ஜி.ஆர். சிவாஜி, ஜெமினி - இவர்களது வித்தியாசமான ஆற்றல்களை முழுமையாக வெளிக்கொணர்ந்த முத்திரைப் படம் (quintessential film) ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட வேண்டுமானால் - எம்.ஜி.ஆருக்கு 'நாடோடி மன்னன்', சிவாஜிக்கு பாச மலர், ஜெமினிக்கு 'கல்யாணப் பரிசு' என்பதே எனது தெரிவாகும்.

இந்த நூலில் எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி கணேசன், ஜெமினி கணேஷ் ஆகிய நடிகர்களைப் பற்றி வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் நான் எழுதிய கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன.

மேலும், பொற்காலத் திரையுலகின் தலைசிறந்த படங்களில் ஒன்றான 'கல்யாணப் பரிசு' திரைப்படத்தின் விரிவான விமர்சனம் இந்த நூலில் இடம்பெறுகிறது.

இன்னும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற பாடகர் டி.எம். சௌந்தரராஜனின் திரை இசையும், இறை இசையும் இங்கே திறனாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இக்கட்டுரைகளை முதலில் வெளியிட்ட வீரகேசரி (இலங்கை), பொம்மை (தமிழ்நாடு), மேகம் (பிரித்தானியா) ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கும் - இக்கட்டுரைகளை நூல் வடிவத்தில் வெளியிடும்படி ஊக்கம் தந்த மணிமேகலைப் பிரசுர உரிமையாளர் ரவி தமிழ்வாணனுக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றிகள் உரியது.

இலண்டன்
ஆகஸ்ட் 2002.

எஸ். தியாகராஜா

தொடர்பு முகவரி :
Dr. S. Thiagarajah
84 Park Road,
Worthing BN11 2AN
West Sussex
U.K.

பதிப்புரை

இந்நூலாசிரியர் டாக்டர் திரு. எஸ். தியாகராஜா அவர்களை 1999இல் இலண்டனில் டாக்டர் திரு. இந்திரகுமாரின் வீட்டில் அவர் அறிமுகத்தில் முதல் முதலாகச் சந்தித்தேன். 'லைலா-மஜ்னு' என்ற அருமையான காவியத்தை டாக்டர் திரு. எஸ். தியாகராஜா மிகச் சிறப்பாக எழுதியிருந்தார். டாக்டர் திரு. இந்திரகுமார் எழுதிய மேகம் இதழில் தொடராக இப்படைப்பு வெளிவந்திருக்கிறது. அதிர்ந்து பேசாத, மெலிதான குரலில் மென்மையாகப் பேசும் அமைதியான மனிதராக இவரை நான் கண்டேன். இவர் எழுத்துத் திறமை மிக்கவர் என்பது மட்டுமில்லாமல் முத்துமுத்தான கையெழுத்திற்கும் சொந்தக்காரர் என்பது சிறப்பு.

இச் சந்திப்பிற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வருடமும் இவரை இலண்டனில் தொடர்ந்து சந்திக்கும்போதெல்லாம் இவர் பணிபுரிகின்ற ஒர்த்திங் நகருக்கு வருமாறு அழைப்பார். இரண்டு வருடங்களாக இவர் அழைப்பை ஏற்க முடியாத அளவிற்கு பரபரப்பான பயணத் திட்டங்களாக அமைந்துவிட்டன. எனவே ஜுன் 2002இல் இவருடன் ஒர்த்திங்கிற்கு செல்வதற்காக இரண்டு தினங்கள் ஒதுக்கி பயணத் திட்டத்தை அமைத்தேன். இதற்கிடையில் இவர் எழுதிய மற்றொரு சிறுகதைத் தொகுப்பான 'நீ சாகமாட்டாய் ராதா' என்ற நூலை வெளியிட்டோம். இந்நூலின் வெளியீட்டு விழாவிலும், 'லைலா மஜ்னு' நூலின் வெளியீட்டு விழாவிலும் நாங்கள் சந்தித்து பேசியிருந்தாலுங்கூட அவசரகதியான லண்டன் சூழ்நிலையில் இவருடன் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதன் பிறகு உலகின் முதல் காவியமான கில்கமேஷ் காவியத்தை பல நூல்களைப் படித்து மிகவும் ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்து கிட்டத்தட்ட பல்கலைக் கழக முனைவருக்குரிய ஆய்வைப்போல ஆர்வத்துடன் இந்நூலை எழுதினார். 2002ஆம் ஆண்டு இந்நூலை வெளியிட்டோம். வாசகர்களிடையே நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

பொதுவாக இலங்கை எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களுக்கு தமிழகத்தில் அதிக வரவேற்பில்லையோ என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் இவருடைய 'லைலா மஜ்னு'; 'நீ சாகமாட்டாய் ராதா' ஆகிய இரண்டு நூல்களுமே தமிழக அரசின் பொது நூலக இயக்ககத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. தமிழகத்திலுள்ள 850 நூல் நிலையங்களுக்கும் இந்நூல்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இவை போக வாசகர்கள் ஆதரவு கிடைத்ததால் இப்பொழுது 'லைலா மஜ்னு' முழுவதும் விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டது. மறுபதிப்பு செய்யவிருக்கிறோம்.

டாக்டர் திரு. எஸ். தியாகராஜா பன்முக எழுத்தாளர் என்பதை நிரூபித்து வருகிறார். டாக்டர் திரு. இந்திரகுமாரும் இவரும் இணைந்து 'ஈழத் தமிழர் வரலாறு' என்ற மிகப்பெரும் ஆராய்ச்சி நூலை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 500 பக்கங்களுக்கும் மேலாக இந்நூலை இவர்கள் இருவரும் கடந்த இரு வருடங்களாக எழுதிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது வரலாற்று நூல் மட்டுமல்ல. விற்பனையிலும் வரலாறு படைக்கப்போகின்ற நூலுங்கூட.

இவருடைய மனைவியும் இவரைப்போலவே யாழ் மருத்துவக் கல்லூரியில் எம்.பி.பி.எஸ் பட்டம் பெற்றவர். ஆசைக்கு ஒரு மகள்; ஆஸ்திக்கு ஒரு மகன் என்ற சிறிய குடும்பத்தைப் பார்த்துக் கொள்வதற்காக இவருடைய மனைவி மருத்துவத் தொழிலை விட்டுவிட்டு குடும்பத்தை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவர் மிகச் சிறந்த சமையல் நிபுணர் என்பதை இவர் வீட்டில் உணவருந்தும்போது உணர்ந்தேன். இவ்விரு மருத்துவ தம்பதிகளின் வாரிசாக இவருடைய மகள் மருத்துவம் கடைசி ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவருடன் செலவழித்த இரு தினங்கள் மிகவும் இனிமையான நாட்கள். கடற்கரை நகரமான ஒர்த்திங்கில் இவருடைய வீடு கடற்கரைக்கு மிக அருகில் இருக்கிறது. கூப்பிடும் தூரத்தில் மருத்துவமனை வளாகம்.

பத்து ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இதே மருத்துவமனையில் பணிபுரிகிறார். இந்தியாவில் இது ஒரு பெரிய செய்தியல்ல. ஆனால் இங்கிலாந்தில் ஒரே இடத்தில் பத்து ஆண்டுகள் பணி என்பது பெரிய விஷயம். டாக்டர் திரு. எஸ். தியாகராஜா மகளின் படிப்புக்காக 128 கிலோமீட்டர் தள்ளி ஒர்த்திங்கில் இவர் தனியாக வசிக்கிறார். மகளுக்காக செய்யப்பட்ட தியாகம் இது. இவரும் மிகச் சிறப்பாகச் சமைக்கிறார் என்பதை இங்கே அவசியம் குறிப்பிடவேண்டும். ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து இவரும் மருந்தாளராக உள்ள ஒரு சீனரும் வசிக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஓர் எழுத்தாளரின் படைப்பை படிப்பதற்கு முன்னால் அந்த எழுத்தாளரைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்வது சுவையான விஷயம்.

இந்த வகையில் எங்களின் எழுத்தாளரைப் பற்றி அதிகம் அறிந்துகொள்ள முடிந்ததில் எனக்கும் மிகுந்த மனநிறைவு. டாக்டர், திரைத்துறை பற்றி நிறைய அறிந்து வைத்திருந்தது என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது. இவருடைய நினைவாற்றலும் வியப்பிற்குரிய விஷயம். சினிமா பற்றி அவரும் நானும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதுதான் அந்தக் காலத்திலேயே இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பல விஷயங்களைப் பற்றி கட்டுரைகள் எழுதியிருப்பதை அறிய முடிந்தது. இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து இணைத்து ஏன் ஒரு நூலாக வெளியிடக்கூடாது என்று நான் கேட்டபோது 'நல்ல யோசனை' என்று டாக்டர் கூறியதோடு தாமதமின்றி எழுதி முழுமைப்படுத்தியும் அனுப்பிவிட்டார். எவ்வளவு நுணுக்கமாக பரந்துபட்ட கண்ணோட்டத்தோடு இந்நூலைப் படைத்திருக்கிறார் என்பதை இந்நூலைப் படிக்கத் துவங்கியவுடனே புரிந்துகொள்ளலாம். இந் நூலைப் பற்றிய வாசகர்களின் கருத்துக்களை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இவர் எழுதியுள்ள தேன் சிந்தும் மலர் அருமையானதொரு நாவல். இந்நூல் இப்போது அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நிறைய எழுத திட்டமிட்டிருக்கிறார். இவை தொடர்ந்து மணிமேகலைப் பிரசுர வெளியீடாக வரும் என்பதை வாசகர்களுக்கு மகிழ்வோடு தெரிவித்து டாக்டர் எஸ். தியாகராஜா அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

- ரவி தமிழ்வாணன்
பதிப்பாளர்.

1
சகாப்த நாயகன் எம்.ஜி.ஆர்.

மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதல் தடவையாக தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதைப் பாராட்டும் முகமாக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற ஊடகமான சினிமா மூலம் மக்களிடையே மாபெரும் செல்வாக்குப் பெற்று - அந்தச் செல்வாக்கை அரசியல் சக்தியாக மாற்றி - அச் சக்தியைக் கொண்டு நாட்டின் ஆட்சி பீடத்தையே தனதாக்கி - இன்று தமிழகத்தையே ஆட்சி புரியும் எம்.ஜி.ஆரைப் போன்ற அபார சக்தி வாய்ந்த மனிதர் உலகில் வேறொருவர் இருக்க முடியாது.

எம்.ஜி.ஆருக்கும் எங்களுக்கும் ஒரு பந்தம் உண்டு. அவர் பிறந்ததே இந்த ஈழமண்ணில் தான்!

கேரளாவிலுள்ள மருதூரிலிருந்து இலங்கைக்கு இடம் பெயர்ந்து வந்து, மலையகமான கண்டியில் பள்ளி ஆசிரியராக வேலை பார்த்து வந்த கோபால மேனனுக்கும் அவரது மனைவியர் சத்தியபாமாவுக்கும் 1917 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 17 ஆந் தேதி ஐந்தாவது பிள்ளையாகப் பிறந்தார் ராமச்சந்திரன். மருதூர் கோபாலமேனன் ராமச்சந்திரன் என்ற பெயரே பின்னர் எம்.ஜி.ஆர் ஆயிற்று.

இளமைக் காலம்

எம்.ஜி.ஆருக்கு காமாட்சி, சுமித்ரா என்ற பெயர் கொண்ட இரு மூத்த சகோதரிகளும் - பாலகிருஷ்ணன், சக்ரபாணி என்ற பெயர் கொண்ட இரு மூத்த சகோதரர்களும் இருந்தார்கள். இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் பாலகிருஷ்ணனும், சுமித்திராவும் நோய் வாய்ப்பட்டுக் காலமானார்கள்.

மனமுடைந்த கோபாலமேனனும் சத்திய பாமாவும் மற்றைய மூன்று பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு தாயகம் திரும்பிச் சென்றார்கள். அப்போது எம்.ஜி.ஆருக்கு வயது இரண்டு.

மருதூர் திரும்பிய கோபாலமேனன் நெருங்கிய உறவினர்கள் எவரும் ஆதரிக்காத நிலையில் மனமுடைந்து காலமானார்.

அன்னை சத்தியபாமா தனது பிள்ளைகளுடன் கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்து வந்த தனது உறவுக்காரர்களிடம் சென்றார். அங்கே வேலு நாயக்கர் என்ற உறவினரின் உதவி அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

கும்பகோணத்திலிருந்த ஆனையடி பாடசாலையில் எம்.ஜி.ஆரும் அண்ணன் சக்ரபாணியும் சேர்க்கப்பட்டார்கள். எம்.ஜி.ஆர் மூன்றாம் வகுப்பு வரையும், அண்ணன் சக்ரபாணி ஏழாம் வகுப்பு வரையும் படித்துத் தேறினார்கள். அதற்கு மேல் படிக்க குடும்பத்தில் வசதியில்லாது போயிற்று.

நாடக காலம்

பள்ளியில் படித்த காலத்தில் நடைபெற்ற 'லவகுசா' என்ற நாடகத்தில் சிறுவன் ராமச்சந்திரன் லவனாக நடித்து பலரது பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுக் கொண்டான்.

அவர்களின் குடும்ப நண்பரான நாராயண நாயர் மதுரை ஒரிஜினல் பாய்ஸ் கம்பெனியில் பிற்பாட்டுப் பாடி வந்தார்.

சிறுவன் ராமச்சந்திரனின் நடிப்பைப் பார்த்த நாராயண ஐயர் எம்.ஜி.ஆரின் அழகிய தோற்றத்தையும், அவரது சுறுசுறுப்பான சுபாவத்தையும் எடுத்துச் சொல்லி எம்.ஜி.ஆரையும், அண்ணன் சக்ரபாணியையும் நாடகக் கம்பெனியில் சேரவைத்தார்.

படிக்க வேண்டிய வயதில் இச்சிறு பிள்ளைகளை நடிக்க வைத்து அவர்களின் சம்பாத்தியத்தில் வாழ வேண்டியிருக்கிறதே எனக் கவலைப்பட்டார் அன்னையார் சத்தியபாமா.

இவ்வாறு ஏழ்மையாக வாழ்வை ஆரம்பித்து, இளமையிலேயே இடர்களையும் இன்னல்களையும் சந்தித்து - கடுமையான உழைப்பினால் படிப்படியாக வாழ்க்கையில் முன்னேறியதால் - எம்.ஜி.ஆரால் மக்களின் வறுமையையும், வாழ்க்கையையும், உழைப்பையும், உணர்வுகளையும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய ஓர் உன்னதமான மனிதராக உருவாக முடிந்தது.

அக்காலத்தில் ஒரிஜினல் பாய்ஸ் கம்பெனியில் நடிகராகச் சேர்வது மிகவும் சிரமமான காரியம். அப்படிச் சேர்ந்தாலும் உடனடியாக வேஷங்கள் கிடைத்துவிடாது.

நடிகர்களில் எம்.ஜி.ஆர் அதிர்ஷ்டசாலி என்பது இன்று எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அன்றைக்கே அதிர்ஷ்டக் காற்று அவர் பக்கம் வீசியது. மகாபாரதம் என்ற நாடகத்தில் அபிமன்யு வேடம் அவருக்கு நல்ல பெயரைப் பெற்றுத் தந்தது.

அக்காலத்தில் நடிகர் பி.யூ. சின்னப்பா நாடக மேடையில் புகழ்பெற்ற கதாநாயக நடிகர். கதாநாயக வேஷம் போடும் நடிகரை 'ராஜபார்ட்' என்று அழைப்பார்கள். பெண்கள் நாடகமேடைக்கு நடிக்க வராத அக்காலத்தில் பெண்வேடமிட்டு நடிக்கும் கதாநாயகி நடிகரை 'ஸ்திரீபார்ட்' என்று அழைப்பார்கள். பி.யூ. சின்னப்பாவுக்கு ஜோடியாக கதாநாயகியாக நடிக்கும் ஸ்திரீபார்ட் எம்.ஜி.ஆருக்குக் கிடைத்து வந்தது.

பத்திலிருந்து பதினைந்து வயதுக்கிடையே பாய்ஸ் கம்பெனி தயாரித்து மேடையேற்றிய முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களில் எம்.ஜி.ஆர். முக்கிய வேடங்கள் ஏற்று நடித்தார்.

ஓரளவு வருமானம் வர ஆரம்பித்ததும், கும்பகோணத்திலிருந்து தாயாரையும் சகோதரியையும் சென்னைக்கு வரவழைத்து, வால்டாக்ஸ் ரோட்டில் ஒரு வாடகை வீட்டில் குடியேறினார் எம்.ஜி.ஆர். சக்ரபாணியும் அவர்களோடு ஒரு குடும்பமாக வசித்து வந்தார்கள்.

எம்.ஜி.ஆருக்கு பதினேழு வயது நடக்கும்போது அவரது சகோதரி காமாட்சி நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்து போனார். சகோதரியின் மரணம் அவரை வெகுவாகப் பாதித்தது. பல நாட்கள் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். அக்காலத்தில் அவரது தொண்டையில் ஏற்பட்ட மகரக் கட்டியினால் குரலும் தகராறு கொடுக்க ஆரம்பித்தது.

அப்போது உறையூரிலிருந்த மொய்தீன் நாடகக் கம்பெனியினர் தாங்கள் பர்மாவிற்கு நாடக சுற்றுலா போகப் போவதாகவும், எம்.ஜி.ஆரையும் அண்ணன் சக்ரபாணியையும் பர்மாவுக்குத் தங்களுடன் வருமாறும் அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

முன்பு போல இனிமையாகப் பாடவோ, உரத்த குரலில் பேசவோ இயலாது என்பதை உணர்ந்த எம்.ஜி.ஆர். தனது சுயமதிப்பை இழந்துவிட விரும்பாமல் பாய்ஸ் கம்பெனியிலிருந்து விலகி மொய்தீன் கம்பெனியில் சேர்ந்து கொண்டார்.

1930இல் பர்மாவின் தலைநகரான ரங்கூனில் எம்.ஜி.ஆர் நடித்த ஸ்பெஷல் நாடகங்கள் மேடையேறின. ரங்கூனிலிருந்து திரும்பியதும் பாய்ஸ் கம்பெனியினர் திரும்பவும் தங்களிடம் வந்து சேரும்படி எம்.ஜி.ஆரை அழைத்தார்கள்.

குரல் சரியில்லாமல் பி.யூ. சின்னப்பா பாணியில் உரத்த குரலில் நீண்ட வசனங்களைப் பேசி நடிக்கும் கதாநாயக பாத்திரங்களைத் தன்னால் சமாளித்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்த எம்.ஜி.ஆர் கத்திச் சண்டை, கம்புச் சண்டை, மல்யுத்தம் போன்ற வீர தீர விளையாட்டுக் கலைகளைக் கற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வம் செலுத்தினார். இக்கலைகளில் வல்லவரான காளி. என். ரத்தினத்தைக் குருவாகக் கொண்டு இவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றார்.

திரையுலகப் பிரவேசம்

1936ஆம் ஆண்டில் எஸ்.எஸ். வாசன் எழுதிய நாவலான சதிலீலாவதி படமாக்கப்பட்டபோது, அதில் வரும் இன்ஸ்பெக்டர் வேஷத்தில் நடிப்பதற்கு எம்.ஜி.ஆர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

தொடர்ந்து இரு சகோதரர்கள், தக்ஷயக்ஞம், வீரஜகதீஷ், மாயா மச்சீந்திரா, பிரகலாதா, அசோக்குமார், வேதவதி, தாசிப்பெண், தமிழறியும் பெருமாள், ஹரிச்சந்திரா, சாலிவாகனன், மீரா, ஸ்ரீமுருகன், பைத்தியக்காரன் ஆகிய படங்களில் உப பாத்திரங்களில் நடித்தார்.

1947ஆம் ஆண்டில் பி.யூ. சின்னப்பாவையும், டி.ஆர். ராஜகுமாரியையும் ஜோடியாக வைத்து 'ராஜகுமாரி' என்ற படத்தைத் தயாரிக்க ஜுபிடர் பிக்சர்ஸ் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். இப்படத்தின் டைரக்டராக ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

புது முகங்களைப் போட்டு எடுத்தால் இப்படத்தைக் குறைந்த செலவில் தயாரித்து விடலாம் எனத் தயாரிப்பாளர்கள் எண்ணமிட்டபோது, ஸ்ரீமுருகன் படத்தில் பரமசிவன் - பார்வதியாக சிறப்பாக நடித்த எம்.ஜி.ஆர் - மாலதி இருவரையும் இப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்க வைத்து விடலாம் என யோசனை சொன்னார் சாமி. இப்படத்திற்கு வசனம் எழுதுவதற்காக இளைஞர் கருணாநிதி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டார்.

ராஜகுமாரி படம் பெற்ற வெற்றி எம்.ஜி. ராம்சந்தரை (பட டைட்டிலில் இடம் பெற்ற பெயர்) மக்கள் மத்தியில் பிரபலமடைய வைத்தது. அக்காலத்தில் ஹாலிவுட் படங்களில் பிரபலமாக இருந்த எரோல் பிளின் (Errol Flynn) போல வீர தீர சாகஸங்கள் செய்யும் கதாநாயகன் பாத்திரத்தில் எம்.ஜி.ஆர் ரசிகர்களின் உள்ளங்களில் நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

காதல் திருமணம்

1948ஆம் ஆண்டில் எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர் ராஜமுக்தி என்ற படத்தைத் தயாரித்து, அதில் வி.என். ஜானகியைக் கதாநாயகியாக நடிக்க வைத்தார். இப்படத்தில் இரண்டாவது கதாநாயகனாக நடித்த எம்.ஜி.ஆரிடம் ஜானகி தனது மனதைப் பறிகொடுத்து காதல் வசப்பட்டார்.

1950ஆம் ஆண்டில் மருத நாட்டு இளவரசி படத்தில் எம்.ஜி.ஆரும் - ஜானகியும் ஜோடி சேர்ந்தார்கள். அவர்களது காதல் மொட்டவிழ்ந்து, பூத்து, மலராகி இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவெடுத்தார்கள்.

திரையுலக அதிநாயகன்

எம்.ஜி.ஆருக்கு பெரும் புகழையும், பெயரையும், வாங்கித் தந்து அவரைத் தமிழ்த்திரையின் முதல் தர ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்திய படம் 1950 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'மந்திரிகுமாரி' படமாகும்.

ஹாலிவுட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு வந்த அமெரிக்க டைரக்டரான எல்லிஸ். ஆர். டங்கன் பதினேழு ஆண்டுகள் சென்னையில் தங்கியிருந்தார். எஸ்.எஸ். வாசனின் (ஆனந்த விகடன் ஸ்தாபகர்; ஜெமினி அதிபர்) நாவலான சதிலீலாவதியில் எம்.ஜி.ஆரை அறிமுகம் செய்து வைத்த டங்கன், தனது கடைசிப் படமான 'மந்திரிகுமாரி' மூலம் எம்.ஜி.ஆரை தமிழ்த் திரையின் நம்பர் 1 (சூப்பர் ஸ்டார்) நாயகனாக்கி விட்டே அமெரிக்கா திரும்பினார்.

தமிழ்ப் படங்களில் முக்கிய திரைக்கதையினூடே நகைச்சுவைக் காட்சிகள்; கதையோடு சேர்ந்து சம்பவங்களை விளக்க வைக்கும் பாடல்கள் போன்ற தொழில் நுணுக்கங்களைப் புகுத்திய முன்னோடி இயக்குநர் டங்கன், தமிழ் மொழியை எழுத வாசிக்கத் தெரியாத போதிலும் தனது படங்களில் இலக்கியத் தமிழ் ஒலிக்க வேண்டும் என எண்ணி இளங்கோவன், பாரதிதாசன், கருணாநிதி போன்ற மொழி வல்லுனர்களைக் கொண்டு தனது படங்களுக்கு வசனம் எழுத வைத்தார்.

1950ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மந்திரிகுமாரியிலிருந்து 1977ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன் வரை - இருபத்தி ஏழு ஆண்டுகளாக தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் எவருமில்லை எனத் திரையுலக வேந்தனாக வாகை சூடி வளைய வந்தார் எம்.ஜி.ஆர்.

இந்தக் கால கட்டத்தில் அவரது வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்த படங்களில் - மர்ம யோகி (1951), அந்தமான் கைதி (1952), என் தங்கை (1952), மலைக்கள்ளன் (1954), குலேபகாவலி (1955),

எம்.ஜி.ஆர்.

'கூண்டுக்கிளி'யில் எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி

அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும் (1956), தாய்க்குப் பின் தாரம் (1956), மதுரை வீரன் (1956), நாடோடி மன்னன் (1958), திருடாதே (1961), தாய் சொல்லைத் தட்டாதே (1961), தாயைக் காத்த தனயன் (1962), பெரிய இடத்துப் பெண் (1963), படகோட்டி (1964), வேட்டைக்காரன் (1964), ஆயிரத்தில் ஒருவன் (1965), எங்க வீட்டுப் பிள்ளை (1965), அன்பே வா (1966), விவசாயி (1967), ஒளி விளக்கு (1968), குடியிருந்த கோயில் (1968), அடிமைப் பெண் (1969), மாட்டுக்கார வேலன் (1970), ரிக்ஷாக்காரன் (1971), உலகம் சுற்றும் வாலிபன் (1973), உரிமைக் குரல் (1974), இதயக்கனி (1975) ஆகியவை முக்கியமானவை.

திட்டமிட்ட செயல்பாடு

திரைப்படத் துறையில் எம்.ஜி.ஆர். பெற்ற வெற்றிகள் தற்செயலாக அமைந்த வெற்றிகளல்ல. ஆழமாகச் சிந்தித்து, திட்டமிட்டு, செயல்படுத்திப் பெற்ற வெற்றிகள் ஆகும்.

திரைப்படம் என்பது அதிகமான இந்திய மக்களுக்கு தங்கள் அன்றாடக் கவலைகளை மறந்துவிட்டு, மூன்று மணி நேரம் கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கும் ஒரு பொழுது போக்குச் சாதனம். இதை நன்குணர்ந்த எம்.ஜி.ஆர். அத்தகைய படங்களையே வழங்கினார். அவரது படங்களில் அதிகமானவை ஆடல், பாடல், சண்டை, காதல் காட்சிகளைக் கொண்ட - நிஜ வாழ்விலிருந்து தப்பிக்கும் கேளிக்கைச் சித்திரங்களாகும் (escapist entertainment)

இயல்பிலேயே கெட்ட பழக்கங்களுக்கு அடிமையாகாதவர் எம்.ஜி.ஆர். ஒழுக்கம் அவரது உயர்ந்த பண்பு. ஏழைகள் மீது மிகுந்த அனுதாபம் கொண்டவர். தான் நடிக்கும் பாத்திரங்களும் - ஒழுக்க சீலர்களாக, ஏழைகளுக்காகப் போராடும் சமதர்ம வாதிகளாக, அநீதியை எதிர்க்கும் புரட்சிக்காரர்களாக, பெண்மையைப் போற்றும் மாந்தர்களாக, தாயைத் தெய்வமாக வணங்கும் தனயர்களாக, உண்மை பேசும் உத்தமர்களாக, நேர்மை பிறழாத நாணயஸ்தர்களாக இருக்க வேண்டும் எனச் செயல்பட்டார். இத்திரைப்பட 'இமேஜை' இறுதிவரை கைவிடாமல் காப்பாற்றினார்.

தமிழில் வெளிவந்த முழுநீள வர்ணப்படம்,
எம்.ஜி.ஆர். - பானுமதி நடித்த "அலிபாபாவும் 40 திருடர்களும்"

ரசிகர் மன்றங்கள்

1956ஆம் ஆண்டில் 'மதுரை வீரன்' பெற்ற வெற்றியையடுத்து சமூகத்தின் கீழ் மட்டத்திலிருந்த மக்கள் மத்தியில் எம்.ஜி.ஆரின் புகழ் வெகுவாகப் பரவியது.

ஹோட்டல் சிப்பந்தியாக வேலை பார்த்த கல்யாணம் என்ற ஏழை இளைஞன் எம்.ஜி.ஆர் ரசிகர் மன்றம் என்ற கழகத்தைத் தோற்றுவித்தான். அதன் தொடர்ச்சியாக நாடெங்கும் எம்.ஜி.ஆர் மன்றங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

எம்.ஜி.ஆரின் வலது கரமாக விளங்கிய ஆர்.எம். வீரப்பன் அகில இந்திய எம்.ஜி.ஆர் ரசிகர் மன்றங்களை ஆரம்பித்து வட்டம், மாவட்டம் போன்ற அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி- அவற்றை தலைமை மன்றத்துடன் இணைத்து பொதுக்கூட்டங்கள், மகாநாடுகள், எம்.ஜி.ஆர் பிறந்த நாள் விழா ஆகியவற்றை வெகு விமரிசையாக நடந்த வழி செய்தார்.

எம்.ஜி.ஆர். மன்றங்கள் ஆல விருட்சமாகப் பரவி இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் - இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, துபாய் ஆகிய நாடுகளிலும் இந்த அமைப்புக்கள் தோன்றின. இன்று உலகமெங்கும் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட எம்.ஜி.ஆர் ரசிகர் மன்றங்கள் இருக்கின்றன.

எம்.ஜி.ஆர். படங்கள் வெளியாகும் சமயங்களில் தியேட்டர்களில் பெரிய பேனர்கள் வைப்பது, கொடிகள் கட்டுவது, வரவேற்பு மலர் வளையங்கள் வைப்பது, ரசிகர்களை அதீதமாக ஈடுபடுத்தி முதல் நாள் முதல் இறுதி நாள் வரை எல்லாக் காட்சிகளையும் முண்டியடித்துக் கொண்டு பார்ப்பது, திரையில் எம்.ஜி.ஆர் தோன்றியதும் மிகுந்த ஆரவாரம் செய்து அவரை வரவேற்பது - இப்படி இப்படியாக இம் மன்றங்கள் எம்.ஜி.ஆர் புகழ் பரப்பின.

எம்.ஜி.ஆர் படத்தைப் பார்ப்பது என்பது சாதாரண கீழ்மட்ட மக்களுக்கு ஒரு தரிசனமாகவே விளங்கியது. தங்கள் இரத்தத்தைத்

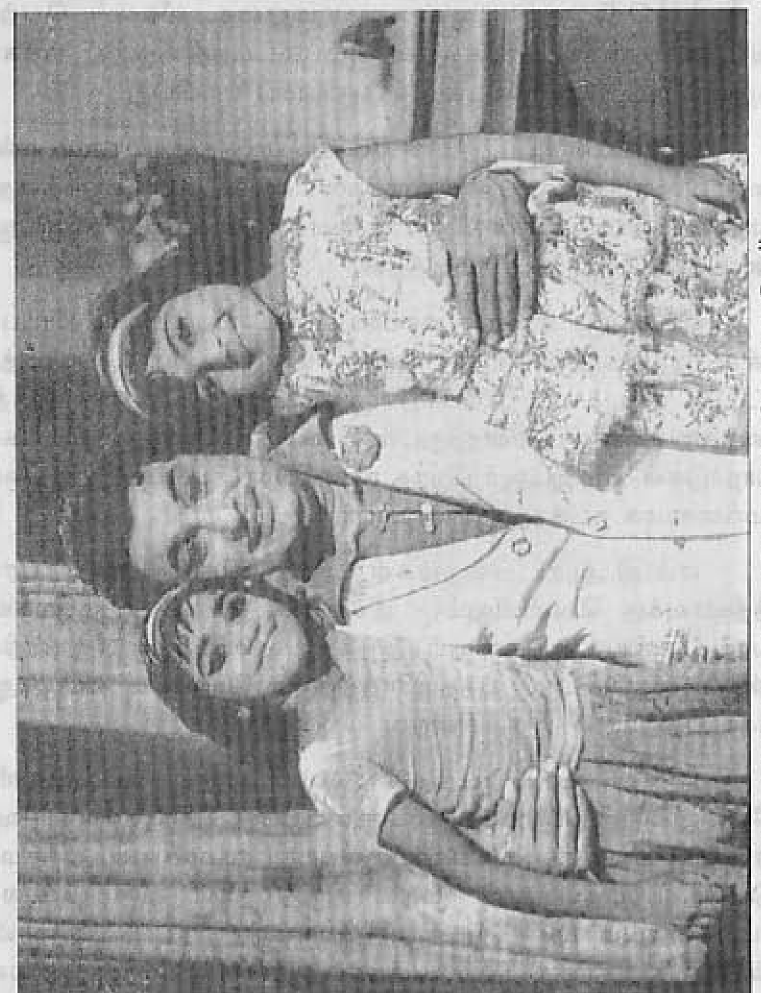

''நல்ல பேரை வாங்கவேண்டும் பிள்ளைகளே!''

பத்மினியுடன் 'மன்னாதி மன்னன்' எம்.ஜி.ஆர்.

தானம் செய்து, அதனால் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு எம்.ஜி.ஆர் படத்தைப் பார்க்கச் செல்லும் மக்களைப் பற்றிய கதைகள் பல உண்டு.

எம்.ஜி.ஆர் பெற்ற பெரும் வளர்ச்சிக்கும், அவரது மாபெரும் வெற்றிக்கும் அடித்தளமாக அமைந்தவை அவரது ரசிகர் மன்றங்களே!

சோதனைகள்

திரை வாழ்விலும் சரி, நிஜவாழ்விலும் சரி அவருக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளையும், சோதனைகளையும் எவ்வாறு எதிர்த்து வெற்றி கண்டார் என்பது இன்று சரித்திரமாகிவிட்ட ஒன்று.

1959இல் சீர்காழியில் நடைபெற்ற ஒரு நாடகத்தில் குண்டுமணி என்ற நடிகர் தவறி விழுந்ததால் எம்.ஜி.ஆரின் கால் முறிந்தது. ஆறு மாத கால ஓய்வின் பின்னரே மீண்டும் நடிக்க வந்தார்.

1967ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 12ஆம் தேதி நடிகவேள் எம்.ஆர். ராதா எம்.ஜி.ஆரைக் கழுத்தில் துப்பாக்கியால் சுட்டார். ரசிகர்கள் செய்த புண்ணியமோ, அவரது ஜன்ம பலமோ உயிர் தப்பி மீண்டும் திரையிலே பவனி வந்தார்.

அரசியலில் பெற்ற வெற்றிகள்

ஆரம்ப காலத்தில் எம்.ஜி.ஆர். ஒரு காந்தீய வாதியாக இருந்தார். இனப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, தெய்வ பக்தி ஆகியன அவரது இதயத்தை ஆட்கொண்ட பண்புகளாகும்.

மருதநாட்டு இளவரசி, மந்திரி குமாரி ஆகிய படங்களின் வெற்றிகளைத் தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றம் கழகத் தலைவர்கள் அவரை நெருங்கி வந்தார்கள். அறிஞர் அண்ணாவுக்கும் அவருக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது. எம்.ஜி.ஆர் திரைப்படங்களில் பிரபலமடைய ஆரம்பித்ததும் தி.மு.க கூட்டங்களில் அவரைப் பார்ப்பதற்கென்றே மக்கள் வெள்ளம் திரண்டு வந்தது. அவரை முன்வைத்தே கழகம் வளர்ந்தது. அவரும் பிரபலமான ஓர் அரசியல் தலைவராக உயர்ந்தார்.

இந்தி எதிர்ப்பு, பிராமண எதிர்ப்பு, தெய்வ மறுப்பு, நாட்டுப் பிரிவினை போன்ற தி.மு.க கொள்கைகளை எம்.ஜி.ஆர் ஆதரித்தாரா? இல்லையா? என்பது எவருக்கும் புரியாத ஒரு மர்மமாகவே இருந்து வந்தது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் எம்.ஜி.ஆர் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை. அக்காலங்களில் படப்பிடிப்பிற்காக வெளியூர் போய்விடுவார்.

பிராமணர்களை அவர் எதிர்த்ததாகவோ, வெறுத்ததாகவோ வரலாறு இல்லை. பிராமணரான சக நடிகர் ஜெமினி கணேசனுடன் ஒரு படத்திலாவது தான் நடிக்க வேண்டும் என விரும்பி, அவரை அழைத்து முகராசி படத்தில் நடிக்க வைத்தார். பிராமணரான ஜெமினி வாசனின் அழைப்பை ஏற்று, முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து தனது நூறாவது படமான ஒளிவிளக்கை துரிதமாக முடித்துக் கொடுத்தார்.

தெய்வ வழிபாட்டை அவர் மறுத்தார் என்பதற்கும் ஆதாரம் இல்லை. புராணப் படங்களில் நடிக்கவில்லையே தவிர, இறந்த பின் தெய்வமாகி விண்ணுலகம் போகும் மதுரை வீரனாக நடித்தார். நாடோடி மன்னன் பட வெற்றிக்காகக் கிடைத்த தங்க வாளை மூகாம்பிகை அம்மனுக்கு அர்ப்பணமாக அளித்தார்.

திராவிட நாடு பிரிவினையை அறிஞர் அண்ணாத்துரை கைவிட்ட சமயம் எம்.ஜி.ஆர். வாய் திறந்து எதுவுமே பேசவில்லை; மௌனம் சாதித்தார்.

1967ஆம் ஆண்டில் இந்தி எதிர்ப்புக் கொள்கையை முன்வைத்து தி.மு.க.வினர் தமிழக ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள். அறிஞர் அண்ணாத்துரை முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்றார்.

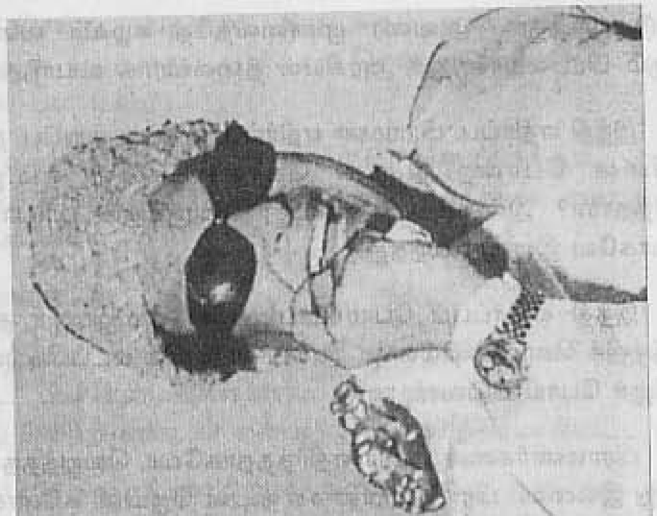

எம்.ஜி.ஆரின் இரு தோற்றங்கள்

தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக எம்.ஜி.ஆர்.

1971இல் இந்திரா காந்தியுடன் கூட்டு ஒப்பந்தம் செய்து தி.மு.க திரும்பவும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. அறிஞர் அண்ணாத்துரையின் மறைவைத் தொடர்ந்து கலைஞர் கருணாநிதி தி.மு.கவின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றார்.

எம்.ஜி. ஆரினால் தனது தலைமைப் பதவிக்கு எப்போதும் ஆபத்து வரலாம் என்பதை உணர்ந்த கலைஞர் கருணாநிதி 1972இல் எம்.ஜி.ஆரை தி.மு.க கட்சியிலிருந்தே வெளியேற்ற முடிவு செய்தார்.

நாவலர் நெடுஞ்செழியன், ஈ.வி.கே சம்பத், மதியழகன் போன்றோரைத் தனது சாதுர்யத்தால் வெற்றி கண்ட கலைஞரின் சாணக்கியம் எம்.ஜி.ஆரிடம் எடுபடவில்லை.

1972ஆம் ஆண்டில் தி.மு.க. கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட எம்.ஜி.ஆர். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரில் புதியதொரு கட்சியை ஆரம்பித்து - அவரது ரசிகர் மன்றங்களின் அயராத உழைப்பின் உதவியோடு, நாளும் பொழுதும் வளர்த்தெடுத்து - வரலாறு காணாத பெருவெற்றி பெற்று இன்று தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பதவியேற்றிருக்கிறார்.

அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் இப் பதவியில் புதிய வெற்றிகளைப் பெற்று - மேலும் புதிய சிகரங்களைத் தொடுவாராக எனச் சொல்லி நெஞ்சார வாழ்த்துவோம்!

- ஜனவரி 1978

②

1958 : வாள் வீரர்களின் வருடம்

The Year of the Swashbuckler

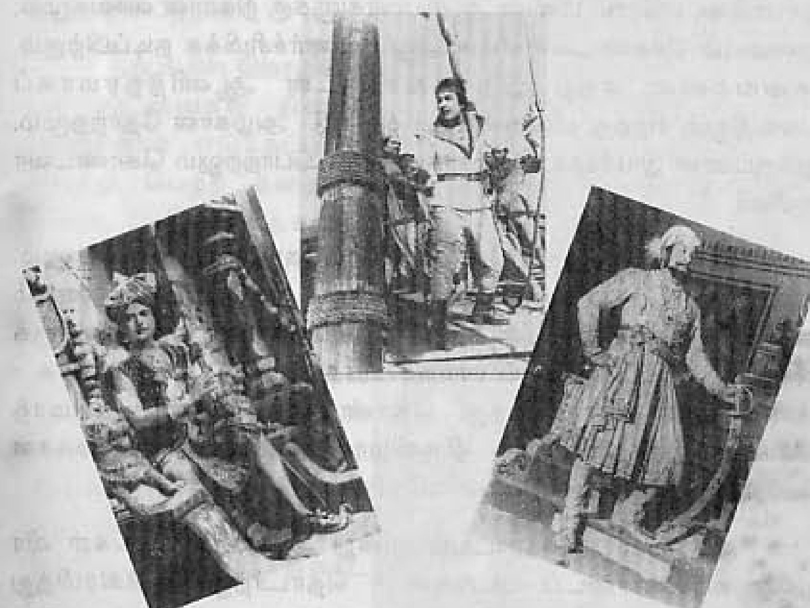

44 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எம்.ஜி.ஆரின் நாடோடி மன்னன், ஜெமினி ஸ்தாபனம் தயாரித்த வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன், வீனஸ் பிக்சர்ஸ்ஸாரின் உத்தம புத்திரன் ஆகிய மூன்று வீரசாகஸ வெற்றிப் படங்கள் தமிழ்நாட்டின் திரை அரங்குகளை ஓராண்டு காலமாக ஒரு கலக்குக் கலக்கின. அப்படங்களைப் பற்றிய கட்டுரை இது.

தமிழ் சினிமாவின் வரலாற்றிலே வாள் வீரர்கள் வெள்ளித்திரையை ஆக்கிரமித்த ஆண்டு 1958 ஆகும். அப் பொற்காலத்தின் மன்னர்களான எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி, ஜெமினி மூவரும் முறையே நாடோடி மன்னன், உத்தம புத்திரன், வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன் ஆகிய மூன்று பிரம்மாண்டமான திரைப்படங்களில் அந்த ஆண்டில் நடித்திருந்தார்கள்.

அமெரிக்க ஹாலிவுட் திரையின் வாள் வீரர்களான டக்ளஸ் பேர்பாங்ஸ், எரோல் பிளின் ஆகியவர்களுக்கு நிகரான லாவகமும், திறமையும் கொண்டவர் எம்.ஜி.ஆர். உணர்ச்சிமிக்க நடிப்பிற்கும், வசனங்களை ஏற்ற இறக்கங்களுடன் ஆணித்தரமாகப் பேசுவதிலும் சிறந்து விளங்கியவர் சிவாஜி. அழகான தோற்றமும், சுறுசுறுப்பான இயல்பும், இயற்கையான நடிப்பாற்றலும் கொண்டவர் ஜெமினி.

வருட முற்பகுதியில் வாஞ்சிக்கோட்டை வாலிபனும், தொடர்ந்து உத்தம புத்திரனும், பின்னர் நாடோடி மன்னனும் வெளியாகி தமிழ்நாட்டின் திரை அரங்குகளை ஒரு கலக்குக் கலக்கின. இப்படங்களைப் பார்க்க மக்கள் மந்தை மந்தையாக - மந்தை மந்தையாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள்! சினிமாத் தியேட்டர்களின் முன்னால் திருவிழாக் கூட்டம் போல மக்கள் வெள்ளம் ஜே! ஜே! என அலைமோதியது!

ஒரு முழு ஆண்டையும் மூன்று ஆக்ஷன் படங்கள் வீர சாகஸ வாட்சண்டைப் படங்கள் - தொடர்ந்து ஆக்கிரமித்து ஆதிக்கம் செய்த ஆண்டு அது! மூன்று படங்களுமே நூறு நாட்களுக்கும் மேல் ஓடி வசூலை வாரிக் குவித்து பிரமாதமான வெற்றிகளைப் பெற்றன.

இம்மூன்று படங்களின் மூலக் கதைகளும் பிறமொழிகளில் இருந்து பெற்றவையாகும். முதல் இரண்டு படங்களின் கதைகள் பிரசித்திபெற்ற பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர் அலெக்ஸாந்தர் தூமாவின்

புகழ்பெற்ற சரித்திர நாவல்கள், தூமாவின் 'மான்டி கிறிஸ்தோவின் மன்னன்' (The Count of Monte Cristo) வஞ்சிக்கேட்டை வாலிபனாகவும், அவரது 'முகமூடி மனிதன்' (The man in the Iron Mask) உத்தம புத்திரனாகவும், பிரபல பிரித்தானிய நாவலாசிரியர் அந்தனி ஹோப் எழுதிய 'ஸென்டாவின் கைதி' (The Prisoner of Zenda) நாடோடி மன்னனாகவும் - தமிழ்த் திரைக்கு ஏற்றவாறு மாற்றமடைந்தன.

ஆங்கில மொழியில் பல தடவைகள் திரைப் படங்களாக எடுக்கப்பட்டு வெற்றி பெற்ற கதைகள் இவை. இக்கதைகளின் சிறப்பே வெற்றிக்கு உத்தரவாதமளித்தன. உத்தம புத்திரன் ஏற்கனவே 1940 ஆம் ஆண்டில் மார்டன் தியேட்டர்ஸ் ஸ்தாபனத்தினரால், பி.யூ. சின்னப்பா அவர்களை இரட்டை வேடத்தில் நடிக்க வைத்து வெற்றி கண்ட படமாகும்.

இம் மூன்றிலும் அதிக நாட்கள் தயாரிப்பில் இருந்த படம் வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன். சந்திரலேகா (1948), அபூர்வ சகோதரர்கள் (1949) ஆகிய வீர சாகஸ, ராஜா ராணிப் படங்களைத் தொடர்ந்து எஸ்.எஸ். வாஸன் ஜெமினி ஸ்பானத்திற்காகத் தயாரித்த பிரம்மாண்டமான தயாரிப்பு இந்தப் படம். 1956இல் ஆரம்பித்த

இப்படம் திரைக்கு வர இரண்டு வருடங்கள் பிடித்தன. ஏக காலத்தில் தமிழ், இந்தி இரு மொழிகளிலும் இப்படம் தயாரானது.

இப்படத்தின் திரைக்கதையை கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கே.ஜே. மகாதேவன், ராமானந்த் ஸாகர் ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து அமைத்தார்கள். பிரபல வட இந்திய இசையமைப்பாளர் ஸி. ராமச்சந்திரா இசையைக் கவனித்துக் கொண்டார். எஸ்.எஸ். வாஸனின் டைரக்ஷனில் படம் உருவானது. ஏற்கனவே தேவதா(1956), மிஸ்மேரி (1957) ஆகிய இந்திப் படங்களில் நடித்து வடக்கேயும் புகழ் பெற்றிருந்த ஜெமினி கணேசன் இரு பதிப்புக்களிலும் நடித்தார். அவ்வாறே வைஜயந்திமாலா (மந்தாகினி), பத்மினி (பத்மா) தமிழ், இந்தி இரு பதிப்புக்களிலும் நடித்தார்கள். துணை நடிகர்களாக தமிழில் எம்.கே. ராதா, டி.கே. சண்முகம், பி.எஸ். வீரப்பா, கே.ஏ. தங்கவேலு ஆகியோரும்; இந்திப் பதிப்பில் ஜகிர்தார், பிப்பின் குப்தா, பிரான் முதலியோரும் நடித்தனர்.

இப்படம் திரையில் 191 நிமிடங்கள் ஓடிய போதிலும் - பல திருப்பங்களைக் கொண்ட சம்பவத் தொடர்களாலும் - சிறப்பான திரைக்கதை அமைப்பினாலும் - சடார், சடார் எனத் திருப்பங்கள் கொண்ட மலைப் பாதையில் குதிரைச் சவாரி செய்வது போன்ற விறு விறுப்புடன் படம் திரையில் ஓடியது.

ஏ.கே. சேகரின் கைவண்ணத்தில் பிரம்மாண்டமான செட்டுக்கள் - கோட்டை கோபுரங்கள், மாளிகைகள், நிலா மாடங்கள், நடன அரங்கங்கள் பிரமிக்க வைத்தன.

ஆரம்பத்தில் இடம்பெறும், புயலில் சிக்கிய கப்பலின் பாய் மரத்திலேறி பாய்களை வெட்டும் காட்சியிலிருந்து - இரு பெண்களின் காதலுக்கு ஈடுகொடுத்து - வீரப்பாவுடன் ஆக்ரோஷமாகப் பொருதி - இறுதியில் மாளிகையின் மாடத்தில் தோன்றி விடைபெறும் வரை - வெகு உற்சாகமாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் நடித்திருந்தார் ஜெமினி கணேஷ். கப்பலிலிருந்து கடலில் குதித்து நீந்தும் காட்சி தண்ணீருக்குக் கீழே படமாக்கப்பட்டிருந்தது.

இப்படத்தின் உச்சக்கட்டமாக வரும் காட்சி பிரபல நாட்டிய நடிகைகளான பத்மினி - வைஜயந்திமாலா இருவரும் மோதும் போட்டி நடனம்!

''சபாஷ்! சரியான போட்டி'' என்ற வீரப்பாவின் கர்ஜனையோடு ஆரம்பித்து திரையில் ஏழு நிமிடங்கள் ஓடும் இந்த அற்புதமான நடனப் போட்டி தமிழில் மட்டுமல்ல - இந்தியத் திரையின் சரித்திரத்திலேயே ஈடு இணையற்ற ஒரு காட்சியாகும்.

பம்பாயில் மொய்தீன் கான் என்ற இந்திப்பட ரசிகர் இந்த நடனத்தை ரசிப்பதற்காக 'ராஜ் திலக்' படத்தை 100 தடவைகளுக்கு மேல் பார்த்தது அன்றைய கின்னஸ் ரெக்காட்!*

*1996ஆம் ஆண்டில் ''தில்வாலே துல்ஹனியா லே ஜயங்கே'' என்ற இந்திப் படத்தை ஒரு பம்பாய் ரசிகர் 120 தடவைகளுக்கு மேல் பார்த்திருக்கிறார். ஆதாரம்: 100 Years of Bolly wood.

1956ஆம் ஆண்டில் 'அமரதீபம்' படத்தை எடுத்து வெற்றிகண்ட வீனஸ் பிக்சர்ஸ் நிறுவனம் தங்கள் அடுத்த படமாக மார்டன் தியேட்டர்ஸ்ஸிடமிருந்து உத்தம புத்திரன் திரைப்பட உரிமையைப் பெற்று அதைத் திரைப்படமாகத் தயாரித்தார்கள். ஸ்ரீதர், கிருஷ்ணமூர்த்தி, கோவிந்தராஜன் ஆகியோரின் கூட்டுத் தயாரிப்பில் இப்படம் உருவானது. பிரகாஷ் ராவ் டைரக்ஷனில் சிவாஜி கணேசன், நம்பியார், தங்கவேலு, பத்மினி, கண்ணாம்பா, ராகினி ஆகியோர் நடித்தனர். ஸ்ரீதர் திரைக்கதை அமைத்து வசனம் எழுதியிருந்தார்.

உத்தம புத்திரனில் சிவாஜிக்கு இரட்டை வேடம், விக்கிரமன், பார்த்திபன் என்னும் பெயர்களைக் கொண்ட இரட்டைச் சகோதரர்களாக - அட்டகாசமான விக்கிரமனுக்கும், அமைதியான பார்த்திபனுக்கும் அலாதியான வித்தியாசம் காட்டி வெகு சிறப்பாக நடித்தார் சிவாஜி. வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன் தயாரிக்கப்பட்ட ஜெமினி ஸ்டூடியோவிலேயே இப்படமும் உருவானது.

ஏப்ரல் மாத வாக்கில் உத்தம புத்திரன் வெளிவந்து சக்கைப் போடு போட்டது. சிவாஜிக்கு வழக்கமாகத் தரப்படும் நீண்ட வசனங்களைக் குறைத்து, சிறிய சிறிய வசனங்களை சிறப்பாக எழுதியிருந்தார் ஸ்ரீதர். கெட்டவனான விக்கிரமன் பாத்திரத்தில் நம்பியாரை ஏளனமாக ''மாமா! மாமா'' என்று அழைத்து அமர்க்களப்படுத்தினார் சிவாஜி. ''யாரடி நீ மோகினி'' என்ற பாடலுக்கு ஹெலன் கோஷ்டியினருடன் அவர் ஆடும் நடனம் ரசிகர்களைத் தாளம் போட வைத்தது.

ஜி. ராமநாதன் இசையமைப்பில் ''முல்லை மலர் மேலே,'' ''அன்பே அமுதே அருங்கனியே'', ''காத்திருப்பான் கமலக் கண்ணன்'', ''உன்னழகைக் கன்னியர்கள் சொன்னதனாலே'' ஆகிய பாடல்கள் பிரபலமாயின.

இந்தப் படத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பான அம்சம் படப்பிடிப்பாளர் வின்சென்ட்டின் காமரா வன்மை. சிவாஜியின் இரட்டை வேட நடிப்பை - சிவாஜியோடு சிவாஜி மோதும் காட்சிகளை வெகு சிறப்பாகப் படமாக்கியிருந்தார் வின்சென்ட்.

படம் : நாடோடி மன்னன்

1957ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முக்கிய நடிகரான எம்.ஜி.ஆர் தனது சொந்த படத்தயாரிப்பு நிறுவனத்தைத் தொடங்கத் திட்டமிட்டார். ஒரு ஆணும் பெண்ணும் தி.மு.க கழகக் கொடியை ஏந்தி நிற்பது போன்ற பானரை அமைத்து 'எம்ஜியார் பிக்சர்ஸ்' என்ற ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்தார்.

இந்த நிறுவனத்தின் முதல் படமாக, பிரம்மாண்டமான ஒரு ராஜா - ராணிக் கதையை புரட்சிகரமான முறையில் தயாரிக்க முடிவு செய்தார். முதலில் பி.யூ. சின்னப்பா இரட்டை வேடத்தில் நடித்த மார்டன் தியேட்டர்ஸ்ஸாரின் உத்தம புத்திரன் படத்தைத் திரும்பவும் எடுக்க எண்ணியிருந்தார். ஆனால் வீனஸ் பிக்சர்ஸ்

ஸ்தாபனம் இப்படத்தை சிவாஜியை வைத்து எடுக்கப் போவதாக அறிந்ததும், வேறொரு கதையை முடிவு செய்தார்.

பிரசித்தி பெற்ற 'ஸெண்டாவின் கைதி' கதையைத் தமிழ்ப்படுத்தி, மன்னர் ஆட்சிக்குப் பதில் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் ஆட்சியே வரவேண்டும் என வலியுறுத்தி நாடோடி மன்னன் உருவானது. ஆர்.எம். வீரப்பன், வி. லட்சுமணன், எஸ்.கே.டி.சாமி ஆகியோரின் கூட்டுறவில் திரைக்கதை உருவானது. ரவீந்தர், கண்ணதாசன் இருவரும் வசனங்களை எழுதினார்கள். ஜி.கே.ராமு ஒளிப்பதிவையும், எஸ்.எம். சுப்பையா நாயுடு இசையமைப்பையும் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

மார்த்தாண்டன், வீராங்கன் என்ற பெயர்களைக் கொண்ட இரட்டை வேடங்களை ஏற்று நடித்ததோடு, படத்தை டைரக்ட் செய்யும் பொறுப்பையும் எம்.ஜி.ஆரே ஏற்றுக் கொண்டார்.

எம்.ஜி.ஆருடன் எம்.என். நம்பியார், பி.எஸ். வீரப்பா, எம்.ஜி. சக்ரபாணி, சந்திர பாபு, பானுமதி, எம்.என். ராஜம் ஆகியோருடன் ஆரம்பமான இப்படத்தின இடையில் சரோஜாதேவியும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். ஏற்கனவே இல்லறமே நல்லறம், சபாஷ் மீனா ஆகிய படங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் அவர் நடித்திருந்த போதிலும் - கதாநாயகிகளில் ஒருவராக உயர்த்தப்பட்ட முதல் படம் இதுவாகும். இடைவேளைக்குப் பின் கலரில் உருவான பகுதியில் சரோஜாதேவி நடித்திருந்தார்.

பாதாளக் கிணற்றில் வெள்ளம் கொட்டிக் கொண்டிருக்க - உள்ளே சிறைப்பட்டிருக்கும் எம்.ஜி.ஆரை, இரட்டையரான எம்.ஜி.ஆர் தோளில் சுமந்து கொண்டு நூலேணி மூலம் மேலே ஏறிவர - மேலே நூலேணியை எம்.ஜி. சக்ரபாணி இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க... உண்மையிலேயே திகில் மூட்டும் சஸ்பென்ஸ் காட்சி!

''செந்தமிழே வணக்கம்'' என்ற டி.எம். எஸ்ஸின் பாடலோடு ஆரம்பமாகும் இப்படத்தில் பட்டுக்கோட்டையாரின்

''தூங்காதே தம்பி தூங்காதே'', கவிஞர் சுரதாவின் ''ஈய்ந்து கரம் சிவந்தவனே'', இலக்குமணதாஸின் ''உழைப்பதிலா உழைப்பைப் பெறுவதிலா இன்பம்'' ஆகிய பாடல்கள் பிரபலமடைந்தன.

நாடோடி மன்னன் தமிழகத்தின் பட்டி தொட்டியெல்லாம் பெருமுழக்கமிட்டுப் பிரபலமானது!

எம்.ஜி.ஆரின் புகழ் காட்டுத் தீயைப் போல நாடெங்கும் பரவியது!

நாடெங்கும் நாடோடி மன்னனுக்கு வெற்றி விழாக்கள் எடுக்கப்பட்டன!

நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் - உதய சூரியன் பின்னணியை அலங்கரிக்க - தாமரை மலர் ஆசனத்தில் எம்.ஜி.ஆர் அமர்ந்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். வழியெல்லாம் யானைகள் அவருக்கு பூமாலைகளை அணிவித்துக் கௌரவித்தன.

''எம்.ஜி.ஆர் பெற்ற புகழ் நாம் பெற்ற புகழ்'' என சி.என். அண்ணாதுரை புகழ்ந்துரைத்தார். கலைஞர் கருணாநிதி எம்.ஜி.ஆர் மேல் செய்யுள் இயற்றிப் பாடினார்.

மதுரையில் நடைபெற்ற பெருவிழாவில் 110 சவரனில் செய்யப்பட்ட தங்க வாள் எம்.ஜி.ஆருக்குப் பரிசாக அளிக்கப்பட்டது.

'ஈய்ந்து கரம் சிவந்த' அந்த மன்னன் அந்தத் தங்க வாளை மூகாம்பிகை அம்மனுக்குக் காணிக்கையாக வழங்கினார்.

③

எம்.ஜி.ஆரும் பொன்னியின் செல்வனும்

எம்.ஜி.ஆரின் நாடோடி மன்னன் பெற்ற பெரு வெற்றியைத் தொடர்ந்து எம்ஜியார் பிக்சர்ஸ்ஸாரின் அடுத்த தயாரிப்பாக, பேராசிரியர் கல்கியின் மகோன்னத சரித்திரக் காவியமான பொன்னியின் செல்வனைப் பிரம்மாண்டமான முறையில் தயாரிக்கப் போவதாகச் செய்திகள் வெளிவந்தன.

பொன்னியின் செல்வனில், பேராசிரியர் கல்கியின் கற்பனையில் உருவாக்கப்பட்ட வந்தியத் தேவன் கதையின் உயிர்நாடியான பாத்திரம். அவன் அழகிலே மன்மதன் - ஆற்றலிலே அர்ச்சுனன் - வீரத்திலே ராமன் - விவேகத்திலே விக்கிரமாதித்தன் - காதலிலே காமன் - இப்படியாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இந்திய மண்ணின் புராண, இதிகாச, காவிய நாயகர்களின் அருங்குணங்களையெல்லாம் வடித்தெடுத்து அற்புதமானதொரு பாத்திரமாக அவனைப் படைத்திருந்தார் கல்கி.

அந்த வந்தியத்தேவன் பாத்திரமேற்று வெண்திரையில் வளைய வர விரும்பினார் எம்.ஜி.ஆர். அவருக்குத் திரையில் ஜோடியாக வைஜயந்திமாலா, சரோஜாதேவி இருவரது பெயர்களும் அடிபட்டன.

எம்.ஜி.ஆர். - ஜெமினி கணேசனோடு இணைந்து நடிக்கப்போகும் முதல் படம் இது என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. பொன்னியின் செல்வன் அருள்மொழி வர்மனாக ஜெமினி கணேசன், குந்தவியாக வைஜயந்திமாலா, நந்தினியாக எம்.என். ராஜம், மணிமேகலையாக சரோஜாதேவி, வானதியாக பத்மினி, ஆழ்வார்க்கடியானாக டி.எஸ். பாலையா, சுந்தர சோழராக வி. நாகையா, சின்னப் பழவேட்டரையராக எம்.என். நம்பியார், ஆதித்த கரிகாலனாக ஓ.ஏ.கே. தேவர் - இப்படியாக அன்றைய தமிழ் சினிமாவின் பெரியதொரு நட்சத்திரக் கூட்டமே இப்படத்தில் நடிக்கவிருப்பதாகச் செய்திகள் வெளிவந்தன. கதைக்கான உரிமை பெறப்பட்டு, திரைக்கதை எழுதும் வேலைகளும், ஆரம்ப ஆயத்தங்களும் நடைபெறுவதாக சினிமாப் பத்திரிகைகள் எழுதின.

இத்தனை ஆரவாரங்களுக்கும், எதிர்பார்ப்புக்களுக்கும் பின்னர் இக்கதையைப் படமாக்கும் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. இதற்கான சரியான காரணம் தெரியாத போதிலும். வதந்திகளாகப் பல காரணங்கள் முன் வைக்கப்பட்டன.

பொன்னியின் செல்வன் 34 முக்கியமான கதாபாத்திரங்களைக் கொண்ட மிக மிக நீண்ட கதை. இந்தக் கதையை மூன்று மணி நேரத்திற்குள் திரையில் சொல்ல முடியாது என்பது முக்கிய காரணம. மேலும், தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் இக்கதையில் வரும் சம்பவங்களுக்கும், பாத்திரங்களுக்கும் தங்கள் கற்பனையில் உருவங்கள் கொடுத்திருப்பார்கள் என்றும் - அவர்களது கற்பனைக்கேற்ப திரைப்படம் அமையாவிட்டால், படம் வெற்றி பெறாது என்பதும் இன்னொரு காரணமாக முன் வைக்கப்பட்டது.

இதற்கு உதாரணமாக கல்கி கதையெழுதிய பார்த்திபன் கனவு திரைப்படம் கூறப்பட்டது. வெற்றிப் படமான வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபனில் நடித்த ஜெமினி கணேசன் - வைஜயந்திமாலா ஜோடியே பார்த்திபன் கனவில் நடித்திருந்தபோதிலும், வாலிபனுக்குக் கிடைத்த வெற்றியில் பாதி கூட பார்த்திபன் கனவுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

மணியத்தின் பிரம்மாண்டமான கலையமைப்பும், வேதாவின் இனிமையான இசையும், விந்தனின் வசனங்களும், குமாரி கமலாவின் பிரமாதமான நடனங்களும் இருந்தும் கூட பார்த்திபன் கனவு எடுபடவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் திரைக்கதையமைப்பில் இடம்பெற்ற குளறுபடிகளும், நடிகர்களின் தேர்வுமேயாகும்.

பார்த்திபன் கனவு கதையில் வரும் சிவனடியாரின் பாத்திரத்தை மிகவும் சஸ்பென்ஸாகக் கொண்டு போயிருந்தார் கல்கி. கதையின் இறுதியில் சிவனடியார் தனது ஜடாமுடியைக் களைந்தபோது அங்கே நரசிம்ம பல்லவரைக் கண்ட சபையினர்

'ஆஹா' என்று ஆச்சரியப்படுவது போன்று சினிமா ரசிகர்களால் ஆச்சரியப்படமுடியவில்லை. சிவனடியாரின் ஜடாமுடிக்குள் ஒளிந்திருக்கும் எஸ்.வி. ரங்காராவைச் சிறுபிள்ளை கூட இனம் கண்டு கொள்வதால் - இயக்குநரால் எந்தவிதமான திகிலையும் தரமுடியவில்லை. பார்த்திபன் கனவு திரைப்படத்தின் முக்கியமான தவறு இதுதான்.

இதன் பின்னர் எம்.ஜி.ஆர். காஞ்சித் தலைவன், அரச கட்டளை, அடிமைப் பெண், மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன் ஆகிய அரச படங்களில் நடித்த போதிலும் பொன்னியின் செல்வனைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. அந்த ஆசை அவரது ஆழ்மனதில் உறங்கிப் போயிருந்தது.

இப்போது ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் அமரர் எம்.ஜி.ஆர். கண்ட காவியக் கனவை நனவாக்கும் விதமாக இரண்டு பெரிய நிறுவனங்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பொன்னியின் செல்வனை சின்னத் திரைக்காக ஒரே சமயத்தில் 'மெகா சீரியலாக'த் தயாரித்து வருகின்றன.

சிங்கப்பூரைச் சேர்ந்த ஹெப்ரான் இமேஜ் மேக்கர்ஸ் சென்னையைச் சேர்ந்த பாக்ஸ் ஆபீஸ் டி.வி. நெட் ஓர்க்குடன் இணைந்து தயாரிக்கும் பொன்னியின் செல்வனுக்கு அரவிந்தராஜ் இயக்குநராகப் பணியாற்றுகிறார். வெள்ளித்திரையில் 'ஊமை விழிகள்' 'உழவர் மகன்' போன்ற திரைப்படங்களையும், சின்னத் திரையில் 'திருவள்ளுவர்' 'திருவிளையாடல்' போன்ற வரலாற்றுக் காவியங்களையும் சிறப்பாக இயக்குவித்த அனுபவம் அரவிந்தராஜுக்கு உண்டு.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக சினிமாவில் பணியாற்றிவரும் தலைசிறந்த ஆர்ட் டைரக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அரவிந்தராஜ் யூனிட்டில் பணிபுரிகிறார். நடிகர்களின் தேர்வு மர்மமாக இருக்கிறது. ஹாலிவுட்டில் பயிற்சி பெற்ற ஓர் இளைஞர் வந்தியத்தேவன் பாத்திரத்தில் நடிப்பார் எனத் தெரிகிறது.

கோல்ட் டெலிவிஷன் நெட்வார்க் தயாரிக்கும் பொன்னியின் செல்வனை பழம்பெரும் டைரக்டர் கே.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன் இயக்கி வருகிறார்.

"இக் கதையை இன்னொரு நிறுவனமும் எடுப்பது பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை; போட்டியிருந்தால் தான் என் தயாரிப்பில் ஆழமும், அழகும் இருக்கும்." என்கிறார் கே.எஸ்.ஜி.

எம்.ஜி.ஆர் படங்கள் பலவற்றை உருவாக்குவதில் உறுதுணையாக இருந்த மா. லட்சுமணன் கே.எஸ். ஜி படத்தின் திரைக்கதை வசனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார். கலை வித்தகர் தோட்டாதரணி ஆர்ட் டைரக்ஷனையும், பிரபல ஓவியர் மணியம் செல்வன் ஆடை அலங்காரங்களையும் (காஸ்டியூம்) கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்.

கோடிக் கணக்கான செலவில் தயாராகி வரும் இந்த மெகா சீரியல்கள் தமிழ்நாட்டு ரசிகர்களுக்குக் 'கொள்ளை விருந்தாக' அமையப் போகிறது என்று நம்பப்பட்டாலும் உண்மையிலேயே ஒன்றாவது வெளிவருமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம் ஆகும்!

அமர காவியமான பொன்னியின் செல்வன் சின்னத்திரையிலும் அமரத்துவம் அடையவேண்டும் என்ற ஆசிகள் அமரரான எம்.ஜி.ஆரிடமிருந்து நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று நம்புவோம்!

10.06.2002

இக்கட்டுரை எழுதி மூன்று மாதங்களின் பின்பு இந்த இரு நிறுவனங்களும் ஆரம்ப ஆயத்தங்களைச் செய்த பின்னர் 'பொன்னியின் செல்வன்' தயாரிப்பை நிறுத்திவிட்டதாகச் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன.

✷

④

மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். திரைப்படங்களின் பட்டியல்

1936

1. சதி லீலாவதி
2. இரு சகோதரர்கள்

1938

3. தக்ஷயக்ஞம்
4. வீர ஜகதீஷ்

1939

5. மாயா மச்சீந்திரா
6. பிரகலாதா

1941

7. அசோக்குமார்
8. வேதவதி (சீதா ஜனனம்)

1942

9. தாசிப் பெண்
10. தமிழறியும் பெருமாள்

1943

11. ஹரிச்சந்திரா

1945

12. சாலிவாகனன்
13. மீரா

1946

14. ஸ்ரீமுருகன்

1947

15. பைத்தியக்காரன்
16. ராஜகுமாரி

1948

17. அபிமன்யு
18. மோகினி
19. ராஜமுக்தி

1949

20. ரத்ன குமார்

1950

21. மருத நாட்டு இளவரசி
22. மந்திரி குமாரி

1951

23. மர்ம யோகி
24. ஏக் த ராஜா (இ)
25. சர்வாதிகாரி

1952

26. அந்தமான் கைதி
27. குமாரி
28. என் தங்கை

1953

29. ஜெனோவா
30. நாம்
31. பணக்காரி

1954

32. மலைக்கள்ளன்
33. கூண்டுக்கிளி

1955

34. குலேபகாவலி
35. அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும்

1956

36. மதுரை வீரன்
37. தாய்க்குப் பின் தாரம்

1957

38. சக்கரவர்த்தித் திருமகள்
39. மகாதேவி
40. புதுமைப் பித்தன்
41. ராஜ ராஜன்

1958

42. நாடோடி மன்னன்

1959

43. தாய் மகளுக்குக் கட்டிய தாலி

1960

44. பாக்தாத் திருடன்
45. மன்னாதி மன்னன்
46. ராஜா தேசிங்கு

1961

47. அரசிளங்குமரி
48. நல்லவன் வாழ்வான்
49. சபாஷ் மாப்பிள்ளை
50. தாய் சொல்லைத் தட்டாதே
51. திருடாதே

1962

52. குடும்பத் தலைவன்
53. மாடப்புறா
54. பாசம்
55. ராணி சம்யுக்தா
56. தாயைக் காத்த தனயன்
57. விக்கிரமாதித்தன்

1963

58. ஆனந்த ஜோதி
59. தர்மம் தலை காக்கும்
60. கலை அரசி
61. காஞ்சித் தலைவன்
62. கொடுத்து வைத்தவள்
63. நீதிக்குப் பின் பாசம்
64. பணத்தோட்டம்
65. பரிசு
66. பெரிய இடத்துப் பெண்
67. ராஜ் மஹால் (இ)

1964

68. தெய்வத் தாய்
69. என் கடமை
70. படகோட்டி
71. பணக்காரக் குடும்பம்
72. தாயின் மடியில்
73. தொழிலாளி
74. வேட்டைக்காரன்

1965

75. ஆசை முகம் 76. ஆயிரத்தில் ஒருவன்
77. எங்க வீட்டுப் பிள்ளை 78. கலங்கரை விளக்கம்
79. கன்னித் தாய் 80. பணம் படைத்தவன்
81. தாழம் பூ

1966

82. அன்பே வா 83. நான் ஆணையிட்டால்
84. முகராசி 85. நாடோடி
86. சந்திரோதயம் 87. பறக்கும் பாவை
88. பெற்றால்தான் பிள்ளையா 89. தாலி பாக்யம்
90. தனிப் பிறவி

1967

91. அரச கட்டளை 92. காவல்காரன்
93. தாய்க்குத் தலைமகன் 94. விவசாயி

1968

95. ரகசிய போலீஸ் 115 96. தேர்த் திருவிழா
97. குடியிருந்த கோயில் 98. கண்ணன் என் காதலன்
99. கணவன் 100. ஒளி விளக்கு
101. காதல் வாகனம்

1969

102. அடிமைப் பெண் 103. நம் நாடு
104. மாட்டுக்கார வேலன்

1970

105. என் அண்ணன் 106. தலைவன்
107. தேடி வந்த மாப்பிள்ளை 108. எங்கள் தங்கம்

1971

109. குமரிக் கோட்டம் 110. ரிக்ஷாக்காரன்
111. நீரும் நெருப்பும் 112. ஒரு தாய் மக்கள்

1972

113. சங்கே முழங்கு 114. நல்ல நேரம்
115. ராமன் தேடிய சீதை 116. அன்னமிட்ட கை
117. நான் ஏன் பிறந்தேன் 118. இதய வீணை

1973

119. உலகம் சுற்றும் வாலிபன்
120. பட்டிக்காட்டுப் பொன்னையா

1974

121. நேற்று இன்று நாளை 122. உரிமைக் குரல்
123. சிரித்து வாழ வேண்டும்

1975

124. நினைத்ததை முடிப்பவன் 125. நாளை நமதே
126. இதயக் கனி 127. பல்லாண்டு வாழ்க

1976

128. நீதிக்குத் தலை வணங்கு 129. உழைக்கும் கரங்கள்
130. ஊருக்கு உழைப்பவன்

1977

131. நவரத்தினம் 132. இன்று போல் என்றும் வாழ்க
133. மீனவ நண்பன் 134. மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன்

✷

⑤

சரித்திரம் படைத்த சாதனை நாயகன் சிவாஜி கணேசன்

1997ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் திரையுலகின் தலையாய 'தாதா சாகேப் பால்கே' விருது நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனுக்கு வழங்கப்பட்டதைப் பாராட்டி எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை, அந்த ஆண்டில் அக்டோபர் - நவம்பர் மாத பொம்மை இதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

வெண்திரை என்னும் திரை அங்காடியில், மீன்களை விற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள் இடையே, நடிப்பென்னும் விண்மீன்களை விற்றவர் நம் நடிகர் திலகம். அவரது ஆற்றலை, எந்தத் தலைமுறையும் சொந்தம் கொள்ளக் கூடியஅவரது நடிப்பு அகராதியை, மதிப்புரைக்க முடியுமா என்று முயன்று பார்க்கிறார் லண்டன் வாழ் ரசிகர் எஸ். தியாகராஜா. மதிப்புரையின் தொகுப்புரை இது :

- ஆசிரியர், பொம்மை

சரித்திரம் படைத்த சாதனை நாயகன்...

இந்தியத் திரைப்படக் கலைஞர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மிக உயர்ந்த பரிசான 'தாதா சாகேப் பால்கே' விருதை, இந்த ஆண்டு பெற்றதன் மூலம் கலைத்தாயின் தலைப் புதல்வரான நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் கௌரவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

இது, என்றைக்கோ அவருக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டியது விருது!

காலம் கடந்துவிட்டாலும், மூப்பு முதிர்ந்து போனாலும், கடந்த நாற்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளாக அவர் தொடர்ந்து திரைத் துறையில் பதித்து வந்திருக்கும் அடிச் சுவடுகளுக்கு அழிவே கிடையாது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பரிசு இது!

தென்னகத் திரையின் மன்னனுக்கு - தமிழ் சினிமாவின் சரித்திர நாயகனுக்கு - பிரெஞ்சு நாடு தந்த செவாலியேவுக்கு ஈழத் தமிழர்களின் கலைக்குரிசிலுக்கு- திரையில் சாதனை படைத்த நடிக மேதைக்கு - இன்னுமொரு மகுடம் கிடைத்திருக்கிறதே என்று பூரிப்படைகிறோம்! பெருமை கொள்கிறோம்!

ஏற்கனவே 'தாதா சாகேப் பால்கே' விருதைப் பெற்ற, இந்திய மண்ணின் தலையாய திரை நடிகர்களின் சிறப்புப்

பட்டியலில் பிருதிவி ராஜ் கபூர், திலிப் குமார், அசோக் குமார், ராஜ்கபூர், நாகேஸ்வரராவ், ராஜ்குமார் ஆகியோருடன் இப்போது சிவாஜியும் சேர்ந்து கொள்கிறார்.

தமிழ்த் திரையின் பொற்காலமான ஒரு சகாப்தத்தை உருவாக்கிய நடிகர்களில் சிவாஜி முதன்மையானவர். அற்புதமான வெண்கலக் குரலில் அழகு தமிழ் பேசி - வசனங்களின் அர்த்தத்திற்கு ஏற்ப, ஏற்ற இறக்கங்களுடன் குரலால் அழுத்தம் கொடுத்து - விழிகளையும், முக மாற்றங்களையும் உணர்வு பூர்வமாகப் பேச வைத்து - திரை நடிப்பிற்கு ஒரு புதிய பரிணாமத்தை உருவாக்கியவர் சிவாஜி.

வேனில் காலத் தென்றலையும், வசந்த கால மலர்களையும், அமைதியான நதியையும், கட்டுக் கடங்காத காட்டாற்றையும், மழையையும், மின்னலையும், இடியையும், புயலையும், பூகம்பத்தையும், பிரளயத்தையும் அவரது நடிப்பில் கண்டோம்.

உலகத் திரை அரங்கில் உயர்ந்து நிற்பவர் சிவாஜி கிளார்க் கேபிளின் கம்பீரம், லாரன்ஸ் ஆலிவியரின் குணச்சித்திர ஆழம், ஹம்பிரி போகாட்டின் ஏளன பாவம், மார்லன் பிரண்டோவின் முக பாவ மாற்றம், ரோஷிரோ மிபுனேயின் ஓர்ம தீவிரம், அல் பச்சினோவின் முறைத்துவம் (Method acting), ராபர்ட்டி நிரோவின் உணர்ச்சி பாவம்... இவை அத்தனையும் மொத்தமாய்க் கொண்டது சிவாஜியின் நடிப்பு.

சிறந்த நடிப்பு என்றால் என்ன?

''நாடக பாணி நடிப்பு, முறை நடிப்பு, இயற்கை நடிப்பு... இவையெல்லாம் முக்கியமல்ல! படம் பார்க்கும் ரசிகர்களைத் தன் வசம் ஈர்த்து, தனக்குத் திரையில் நேரும் அனுபவங்களை ரசிகர்களையும், அனுபவிக்கும்படிச் செய்பவன் எவனோ, அவனே சிறந்த நடிகன்'' என்பது பிரிட்டிஷ் திரைப்படக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் காமரனின் (Ian Cameron) கருத்து. இந்த அடிப்படையில் அலசிப் பார்த்தாலும் சிவாஜி தலை சிறந்த நடிகரே!

31025

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

'அந்த நாளில்' சிவாஜி

நூலகம்

அவன்தான் மனிதன்

1928ம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல் தேதி தமிழ் நாட்டில், விழுப்புரத்தில் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தவர் சிவாஜி. அவர் பிறந்த சமயம், அவரது தந்தையார் சின்னையாப்பிள்ளை, வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து வேலை நிறுத்தம் செய்த காரணத்தால், கைதாகிச் சிறையில் இருந்தார்.

சின்னையாப் பிள்ளை - ராஜாமணி அம்மையாருக்கு நான்காவது குழந்தையாகப் பிறந்த அவர் திருச்சியில் வளர்ந்தார். சிறு வயதிலேயே பள்ளிப் படிப்பைக் காட்டிலும் நாடகம், பாட்டு ஆகியவற்றில் அவருக்கு நாட்டம் அதிகம். திருச்சியில் நாடகங்களை நடத்தி வந்த யதார்த்தம் பொன்னுசாமிப் பிள்ளையின் நாடகக் கம்பெனியில் நடிகராகச் சேர்ந்தார். தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் கிருஷ்ண லீலா, இராமாயணம், மகாபாரதம், பதிபக்தி போன்ற பல நாடகங்களில் நடித்தார்.

1946ம் ஆண்டு சென்னையில், பெரியார் தலைமையில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மகா நாட்டில், அறிஞர் அண்ணா எழுதிய ''சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம்'' என்ற நாடகத்தில் சத்ரபதி சிவாஜியாக நடித்து, குழுமியிருந்த மக்கள் கூட்டத்தை கனல் தெறிக்கும் வசனத்தாலும், உயிர்த் துடிப்பான நடிப்பாலும் வியப்பில் ஆழ்த்தினார். பரவசம் அடைந்த பெரியார் அதுவரை கணேசனாக இருந்தவருக்கு, சிவாஜி கணேசன், என்ற சிறப்புப் பெயரைச் சூட்டினார்.

1951ஆம் ஆண்டில் நேஷனல் பிக்சர்ஸ் பெருமாள், ஏவி. மெய்ப்பச் செட்டியாருடன் கூட்டு சேர்ந்து ''பராசக்தி'' நாடகத்தைப் படமாக்கத் துடித்த நேரம். ஒரு புதிய முகத்தைக் கதாநாயகனாக அறிமுகம் செய்ய முடிவு செய்தார்கள். விளைவு, நாடகங்களில் கொடிகட்டிப் பறந்த சிவாஜி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்.

அவரது நாற்பத்து ஐந்து ஆண்டு காலத் திரைவாழ்வில் பராசக்தியிலிருந்து 'ஒன்ஸ்மோர்' வரை 300க்கும் மேற்பட்ட படங்களில் (கௌரவ வேடங்கள் உட்பட) அவர் வெளிப்படுத்திய குணச் சித்திரங்கள் சொல்லில் அடங்காதவை.

'தெய்வப் பிறவி'யில் சிவாஜி, பத்மினி

'எல்லாம் உனக்காக' சிவாஜி, சாவித்திரி

தமிழ்த் திரையின் சரித்திரத்திலேயே மாபெரும் திருப்பு முனையாக அமைந்த படம் 'பராசக்தி' (1952) இலக்கியம் என்பது எழுதும் புத்தகத்தில் மட்டுமல்ல; தெள்ளு தமிழில் அமைந்த திரைப்பட உரையாடலிலும் உண்டு என எடுத்துக் காட்டிய படம். லட்சக்கணக்கான மக்களின் இதயங்களை, அழகு தமிழால் கவர்ந்து தான் சார்ந்திருந்த இயக்கத்தின் கருத்துக்களை மக்களின் இதயங்களில் பதியவைத்து அரசியலையே கைப்பற்றுவதற்கு திரைப்படத்தை ஒரு கருவியாக்கி வெற்றி கண்ட படம். (கதை - வசனம் கலைஞர் மு. கருணாநிதி) படம் பார்த்து தியேட்டரை விட்டு வெளியே வந்த போது, ஒரு புயல் அடித்து ஓய்ந்த உணர்ச்சி! மேலும் ஓர் அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு இந்தப் புயல் தமிழ்த் திரையையே ஒரு உலுக்கு உலுக்கப் போகிறது என எவர்தான் அப்போது எண்ணியிருக்க முடியும்...!

1954ல் வெளிவந்த 'மனோகரா' இன்னுமொரு வசனப் புரட்சி. கலைஞர் கருணாநிதியின் தெள்ளு தமிழை, தேன் மழை, துள்ளு தமிழை, துடிப்பான தமிழைப் புயலாக வீசி, மழையாகப் பொழிந்தார் சிவாஜி!

ஸ்ரீதரின் நறுக்குத் தெறித்த சிறிய சிறிய வசனங்களை சிறப்பாகப் பேசி அட்டகாசமான விக்கிரமனுக்கும், அமைதியான பார்த்திபனுக்கும் அலாதியான குணச் சித்திர வித்தியாசம் காட்டி - 'உத்தம புத்திரன்' (1958) படத்தில் இரட்டை வேடத்தில் சிறப்பாக நடித்தார் சிவாஜி.

கெட்டவனான விக்கிரமன் வேடத்தில், நம்பியாரை ஏளனமாக ''மாமா, மாமா'' என அழைத்துக் கொண்டும், ஹெலன் கோஷ்டியினருடன் ''யாரடி நீ மோகினி'' என்று துள்ளிக் கொண்டும் - அற்புதமான நடிப்பு நாட்டியம் அரங்கேற்றினார் நடிகர் திலகம்.

1959ல் வெளி வந்த 'வீர பாண்டிய கட்ட பொம்மன்' தமிழ்த் திரை வசன யுகத்தின் இறுதிப்படம். சில சமயங்களில் நடிப்பு மிகையாக இருப்பதாக பலர் கூறியிருந்தாலும் வேறு எந்த நடிகராலும் எட்டிப் பிடிக்க முடியாத ராஜ கம்பீரம், ஆத்ம தீரம்,

'சித்தூர் ராணி பத்மினி'யில் சிவாஜி, வைஜயந்திமாலா

'பாவ மன்னிப்பு' படத்தில் சிவாஜி, தேவிகா

ஆண்மை வீரியம், செயல் தீவிரம்! இவ்வளவையும் ஒட்டு மொத்தமாய்க் கொட்டிக் காட்டினார் சிவாஜி.

கட்டுக்கடங்காத காட்டாறு போல் சென்று கொண்டிருந்த சிவாஜியின் நடிப்புக்கு அணையிட்டு, ஆழம் காட்டி, அற்புதமான உணர்ச்சிகளையெல்லாம் வெளிக் கொண்டுவர உதவிய டைரக்டர்களில் முதன்மையானவர் ஏ.பீம்சிங்.

கையை முடக்கி காலை முடமாக்கி, தலையை மொட்டையடித்து - 'கதா நாயகன் கண்ணுக்கு அழகாக இருக்க வேண்டியவன்' என்ற திரைப்பட விதியை மாற்றி அவனது அப்பாவித்தனத்தால் நம் உள்ளங்களையெல்லாம் கொள்ளை கொண்ட 'பாகப் பிரிவினை' (1959)

சூது வாது இல்லாத, வெள்ளை மனம் கொண்ட, நன்றிக் கடன் ஒன்றுக்காகவே வாழ்ந்த ரங்கன் 'படிக்காத மேதை' (1960)

உருக்கத்தின் உருவாக உணர்ச்சிகளின் எல்லையாக, பாசத்தின் பிம்பமாக சாவிரித்தியோடு இணைந்து இரத்த பாசத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்த, காலத்தை வென்ற திரைக் காவியமான 'பாச மலர்' (1961)

வேதனையுடனும், விரக்தியுடனும், வெறுப்புடனும் போனால் போகட்டும் போடா எனத் தத்துவம் பாடிய 'பாலும் பழமும்' (1961) - இவையெல்லாம் என்றைக்கும் மனதில் இருப்பவை; இனிப்பவை.

பி.ஆர். பந்துலுவின் 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' (1961) சிவாஜியின் குணசித்திர ஆழத்துக்குக் குன்றுபோல் அமைந்த ஓர் உதாரணம்.

கட்டபொம்மனுக்கு எதிர்க் கோணத்தில் மிகை நடிப்பென்பது சிறிதும் இல்லாமல் பல்வேறு வகையான உயிர்த் துடிப்பான உணர்ச்சிகளை - பல சமயங்களில் வசனமே பேசாது முக பாவங்களால் மட்டுமே காட்டி - இப்படி ஒரு நடிகன் இனிமேல்

இல்லை என அறுதியிட்டு உறுதிப்படுத்திய நடிப்பின் வெளிப்பாடாகும்.

'நவராத்திரி' (1964) முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்பது வேடங்களில், நவரசங்களையும் காட்டிய பாத்திர அமைப்புக் கொண்ட படம். புராணப் படங்களுக்கு மறுமலர்ச்சி கொடுத்து சிவாஜியைப் பலதரப்பட்ட வேடங்களில் நடிக்க வைத்து வெற்றி கண்டவர் ஏ.பி. நாகராஜன். 'திருவிளையாடல்' (1965); 'திருவருட்செல்வர்' (1967), 'திருமால் பெருமை' (1968), ஆகியவை ஆன்மீகம் விரும்பாதவர்களையும் அசர வைத்த அற்புத ஓவியங்கள்.

நாதஸ்வர வித்துவான் சிக்கல் சண்முக சுந்தரமாக நடித்த 'தில்லானா மோகனாம்பாள்' (1968) நிஜமான ஒரு கலைஞரையே நம் கண் முன்னால் நிறுத்தியது. 'தெய்வ மக'னில் (1969) வித்தியாசமான மூன்று பாத்திர அமைப்புக்கள். 'உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால் என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி' என உண்மைத் தம்பதிகளின் உறவுக்கு அர்த்தம் காட்டிய 'வியட்நாம் வீடு' (1970); பாவமன்னிப்பு என்ற கிறிஸ்தவ தத்துவத்தின் தாத்பரியமான 'ஞான ஒளி' (1972); தந்தையும் மகனுமாக மோதிய 'கெளரவம்' (1973); சகோதர பாசம் என்ற உணர்வை இலக்கியமாக்கிய 'ராஜ பார்ட் ரங்கதுரை' (1973); மனித வாழ்வின் முக்கியமான உறவுகளில் உயர்வானது நட்பு எனக் காட்டிய 'உனக்காக நான்' (1976) ஆகியவை என்றென்றும் நினைவில் நிழலாடும் நிறைவான படங்கள்.

சிவாஜி நடித்த பிற்காலப் படங்களில் முக்கிய இடம் பெறுவது பாரதிராஜாவின் 'முதல் மரியாதை' வழக்கமான தன் நடிப்புப் பாணியிலிருந்து மாறுபட்டு, வெகு இயற்கையாக, வெகு யதார்த்தமாக, நாம் அன்றாட வாழ்வில் சந்திக்கும் ஒரு மனிதரை, உயிர்ப்போடு நம் கண் முன்னே நிறுத்தினார் சிவாஜி.

அவரது ஆற்றலுக்கும் வன்மைக்கும் என்றுமே முடிவு கிடையாது என்பதற்கு முத்தாய்ப்பான உதாரணமே இன்றைய 'ஒன்ஸ்மோர்' (1997).

'நீல வானம்' சிவாஜி, தேவிகா

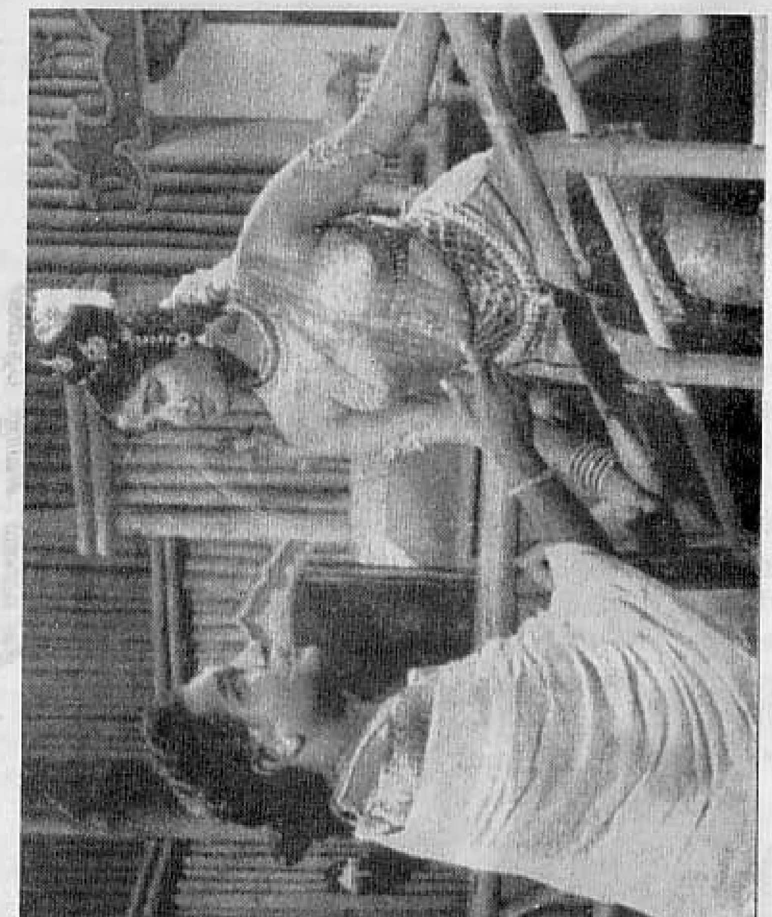

'திருமால் பெருமை'யில் சிவாஜி, விஜயா

அன்றைய 'இருவர் உள்ளத்தி'ன் இரண்டாம் பாகமாக, முதியவரின் பாத்திரத்தில் இது இயற்கையான நடிப்பு!

அவரது நடிப்பாற்றலை, திரைக் கொடையை அடுக்கிக் கொண்டே செல்லலாம்... அதற்கு வரம்புமில்லை; நமக்கு வயதுமில்லை!

நிறைவாக அந்தக் கலைக் குரிசிலுக்கு ரசிகர்கள் சார்பில் ஒரு அன்பு மடல்....

''தமிழன் என்று சொல்லடா; தலை நிமிர்ந்து நில்லடா!'' என உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களை உச்சரிக்க வைத்திருக்கும் அன்புள்ளம் கொண்ட நடிகர் திலகம் அவர்களே...

சென்ற நாற்பத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளில், பல்வேறு நகரங்களில், பல்வேறு கிராமங்களில் குடிகொண்டுள்ள திரை அரங்கங்களில் எத்தனையோ மணிநேரங்கள் எங்கள் கவலைகளையெல்லாம் மறந்து உங்களோடு சேர்ந்து சிரித்தோம்; சிந்தித்தோம்; கதறினோம்; கண்ணீர் சிந்தினோம்; கலவரம் செய்தோம்; காதல் டூயட் பாடினோம்; உணர்ச்சி பூர்வமாக வெடித்தோம்; உள்ளம் நொந்து உருகினோம்! திரையில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையெல்லாம், உங்களோடு நாங்களும் பகிர்ந்து கொண்டோம். உங்களோடு செலவிட்ட அந்த நேரங்கள் எங்கள் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாதவை; மறைக்க இயலாதவை!

தங்கள் திரையுலக வாழ்க்கையில் இன்னுமொரு சிகரத்தை அடைந்துவிட்ட இந்த வேளையில் உலகெங்கும் வாழும் லட்சக்கணக்கான தமிழ்ப்பட ரசிகர்களின் சார்பில், எங்களது இதயபூர்வமான வணக்கங்களையும், வாழ்த்துக்களையும் 'பொம்மை' இதழ் மூலமாக வழங்குவதில் பூரிக்கின்றோம்... புளகாங்கிதம் அடைகிறோம்... புது மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம்.

பிரதமர்களுடன்

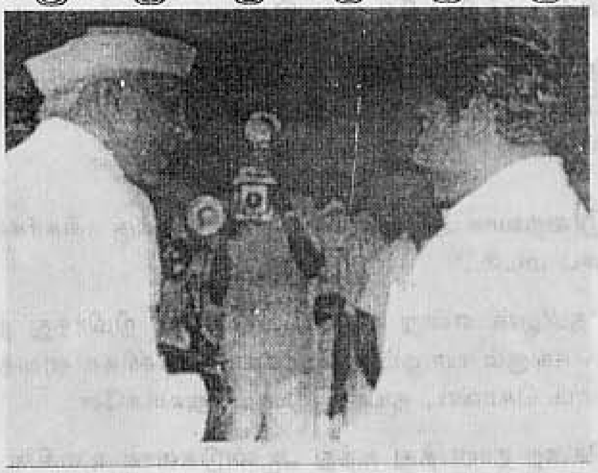

பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுடன் சிவாஜி

லால்பகதூர் சாஸ்திரியுடன் சிவாஜி

பிரமுகர்களுடன்

தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் சி.என். அண்ணாதுரையுடன்

பிரித்தானிய எலிஸபெத் அரசியின் கணவர் எடின்பரோ கோமகனுடன் சிவாஜியும், ஜெமினியும்.

⑥

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் திரைப்படங்களின் பட்டியல்

1952

1. பராசக்தி
2. பணம்

1953

3. பரதேசி (தெ)
4. பூங்கோதை
5. திரும்பிப் பார்
6. அன்பு
7. கண்கள்
8. பெம்புடு கொடுகு (தெ)
9. மனிதனும் மிருகமும்

1954

10. மனோகரா
11. இல்லற ஜோதி
12. அந்த நாள்
13. கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி
14. மனோகர் (இ)
15. மனோகரா (தெ)
16. துளி விஷம்
17. கூண்டுக்கிளி
18. தூக்குத் தூக்கி
19. எதிர்பாராதது
20. காவேரி
21. முதல் தேதி
22. உலகம் பலவிதம்
23. மங்கையர் திலகம்
24. கோடீஸ்வரன்
25. கள்வனின் காதலி

1956

26. நான் பெற்ற செல்வம்
27. நல்ல வீடு
28. நானே ராஜா
29. தெனாலிராமன்
30. பெண்ணின் பெருமை
31. ராஜா ராணி
32. அமரதீபம்
33. வாழ்வில் ஒருநாள்
34. ரங்கூன் ராதா

1957

35. பராசக்தி (தெ)
36. மக்களைப் பெற்ற மகராசி
37. வணங்காமுடி
38. புதையல்
39. மணமகன் தேவை
40. தங்கமலை ரகசியம்
41. ராணி லலிதாங்கி
42. அம்பிகாபதி
43. பாக்கியவதி

1952

44. மொம்மா பெள்ளி (தெ)
45. உத்தமபுத்திரன்
46. பதி பக்தி
47. சம்பூர்ண ராமாயணம்
48. பொம்மை கல்யாணம்
49. அன்னையின் ஆணை
50. சாரங்கதாரா
51. சபாஷ் மீனா
52. காத்தவராயன்

1959

53. தங்கப்பதுமை
54. நான் சொல்லும் ரகசியம்
55. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்
56. மரகதம்
57. அவள் யார்
58. பாகப்பிரிவினை

1960

59. இரும்புத்திரை
60. குறவஞ்சி
61. தெய்வப்பிறவி
62. ராஜபக்தி
63. படிக்காத மேதை
64. பாவை விளக்கு
65. பெற்ற மனம்
66. விடிவெள்ளி

1961

67. பாவ மன்னிப்பு
68. புனர்ஜென்மம்
69. பாசமலர்
70. எல்லாம் உனக்காக
71. ஸ்ரீவள்ளி
72. மருதநாட்டு வீரன்
73. பாலும் பழமும்
74. கப்பலோட்டிய தமிழன்

1962

75. பார்த்தால் பசி தீரும்
76. நிச்சயதாம்பூலம்
77. வளர்பிறை
78. படித்தால் மட்டும் போதுமா
79. பலே பாண்டியா
80. வடிவுக்கு வளைகாப்பு
81. செந்தாமரை
82. பந்தபாசம்
83. ஆலயமணி

1963

84. சித்தூர் ராணி பத்மினி
85. அறிவாளி
86. இருவர் உள்ளம்
87. நான் வணங்கும் தெய்வம்
88. குலமகள் ராதை
89. பார் மகளே பார்
90. குங்குமம்
91. ரத்த திலகம்
92. கல்யாணியின் கணவன்
93. அன்னை இல்லம்

1964

94. கர்ணன்
95. பச்சை விளக்கு
96. ஆண்டவன் கட்டளை
97. கைகொடுத்த தெய்வம்
98. புதிய பறவை
99. முரடன் முத்து
100. நவராத்திரி

1965

101. பழநி
102. அன்பு கரங்கள்
103. சாந்தி
104. திருவிளையாடல்
105. நீலவானம்

1966

106. மோட்டார் சுந்தரம் பிள்ளை
107. மகாகவி காளிதாஸ்
108. சரஸ்வதி சபதம்
109. செல்வம்

1967

110. கந்தன் கருணை
111. நெஞ்சிருக்கும் வரை
112. பேசும் தெய்வம்
113. தங்கை
114. பாலாடை
115. திருவருட்செல்வர்
116. இருமலர்கள
117. ஊட்டிவரை உறவு

1968

118. திருமால் பெருமை
119. ஹரிச்சந்திரா
120. கலாட்டா கல்யாணம்
121. என் தம்பி
122. தில்லானா மோகனாம்பாள்
123. எங்க ஊர் ராஜா
124. லட்சுமி கல்யாணம்
125. உயர்ந்த மனிதன்

1969

126. அன்பளிப்பு
127. தங்க சுரங்கம்
128. காவல் தெய்வம்
129. குருதட்சணை
130. அஞ்சல் பெட்டி 520
131. நிறைகுடம்
132. தெய்வமகன்
133. திருடன்
134. சிவந்தமண்

1970

135. எங்கமாமா
136. தர்த்தி (இ)
137. விளையாட்டுப் பிள்ளை
138. வியட்நாம் வீடு
139. எதிரொலி
140. ராமன் எத்தனை ராமனடி
141. எங்கிருந்தோ வந்தாள்
142. சொர்க்கம்
143. பாதுகாப்பு

1971

144. இரு துருவம்
145. தங்கைக்காக
146. அருணோதயம்
147. குலமா குணமா
148. பிராப்த்தம்
149. சுமதி என் சுந்தரி
150. சவாலே சமாளி
151. தேனும் பாலும்
152. மூன்று தெய்வங்கள்
153. பாபு

1972

154. ராஜா
155. ஞான ஒளி
156. பட்டிக்காடா பட்டணமா
157. தர்மம் எங்கே
158. தவ புதல்வன்
159. வசந்த மாளிகை
160. நீதி

1973

161. பாரத விலாஸ் 162. ராஜராஜ சோழன்
163. பொன்னூஞ்சல் 164. எங்கள் தங்க ராஜா
165. கௌரவம் 166. மனிதருள் மாணிக்கம்
167. ராஜபார்ட் ரங்கதுரை

1974

168. சிவகாமியின் செல்வன் 169. தாய்
170. வாணி ராணி 171. தங்கப்பதக்கம்
172. என் மகன் 173. அன்பைத் தேடி

1975

174. மனிதனும் தெய்வமாகலாம் 175. அவன்தான் மனிதன்
176. மன்னவன் வந்தானடி 177. அன்பே ஆருயிரே
178. வைர நெஞ்சம் 179. டாக்டர் சிவா
180. பாட்டும் பரதமும்

1976

181. உனக்காக நான் 182. கிரஹப்பிரவேசம்
183. சத்யம் 184. சித்ரா பௌர்ணமி
185. ரோஜாவின் ராஜா 186. உத்தமன்

1977

187. அவன் ஒரு சரித்திரம் 188. தீபம்
189. இளைய தலைமுறை 190. நான் பிறந்த மண்
191. அண்ணன் ஒரு கோயில்

1978

192. அந்தமான் காதலி 193. தியாகம்
194. என்னைப் போல் ஒருவன் 195. புண்ணிய பூமி
196. ஜெனரல் சக்கரவர்த்தி 197. தச்சோலி அம்பு(ம)
198. பைலட் பிரேம்நாத் 199. ஜஸ்டிஸ் கோபிநாத்

1979

200. திரிசூலம் 201. கவரிமான்
202. நல்லதொரு குடும்பம் 203. இமயம்
204. நான் வாழ வைப்பேன் 205. பட்டாக்கத்தி பைரவன்
206. வெற்றிக்கு ஒருவன்

1980

207. ரிஷிமூலம் 208. தர்மராஜா
209. எமனுக்கு எமன் 210. ரத்த பாசம்
211. விஸ்வரூபம்

1981

212. மோகனப் புன்னகை 213. சத்ய சுந்தரம்
214. அமர காவியம் 215. கல்தூண்
216. லாரி டிரைவர் ராஜாகண்ணு 217. மாடி வீட்டு ஏழை
218. கீழ்வானம் சிவக்கும்

1982

219. ஹிட்லர் உமாநாத் 220. ஊருக்கு ஒரு பிள்ளை
221. வா கண்ணா வா 222. கருடா சௌக்கியமா
223. சங்கிலி 224. வசந்தத்தில் ஒரு நாள்
225. தீர்ப்பு 226. நிவுரு கப்பின நிப்பு (தெ)
227. தியாகி 228. துணை
229. பரிட்சைக்கு நேரமாச்சு 230. ஊரும் உறவும்
231. நெஞ்சங்கள்

1983

232. பெசன்ட பெப்புலி (தெ) 233. நீதிபதி
234. இமைகள் 235. சந்திப்பு
236. சுமங்கலி 237. மிருதங்க சக்கரவர்த்தி
238. வெள்ளை ரோஜா

1984

239. திருப்பம்
240. சிரஞ்சீவி
241. தராசு
242. வாழ்க்கை
243. சரித்திர நாயகன்
244. சிம்ம சொப்பனம்
245. எழுதாத சட்டங்கள்
246. இரு மேதைகள்
247. தாவணிக் கனவுகள்
248. வம்ச விளக்கு

1985

249. பந்தம்
250. நாம் இருவர்
251. படிக்காத பண்ணையார்
252. நீதியின் நிழல்
253. நேர்மை
254. முதல் மரியாதை
255. ராஜரிஷி
256. படிக்காதவன்

1986

257. சாதனை
258. மருமகள்
259. ஆனந்தக் கண்ணீர்
260. விடுதலை
261. தாய்க்கு ஒரு தாலாட்டு
262. லட்சுமி வந்தாச்சு
263. மண்ணுக்குள் வைரம்

1987

264. ராஜ மரியாதை
265. குடும்பம் ஒரு கோயில்
266. முத்துக்கள் மூன்று
267. வீர பாண்டியன்
268. அன்புள்ள அப்பா
269. விஸ்வநாத நாயகுடு (தெ)
270. அக்னி புத்ருடு (தெ)
271. கிருஷ்ணன் வந்தான்
272. ஜல்லிக்கட்டு
273. தாம்பத்யம்

1988

274. என் தமிழ் என் மக்கள்
275. புதிய வானம்

1991

276. ஞானப் பறவை

1992

277. நாங்கள்
278. சின்ன மருமகள்
279. முதல் குரல்

1993

280. பாரம்பர்யம்

1995

281. பசும்பொன்

1996

282. ஒரு யாத்ரா மொழி *(மலையாளம்)*

1997

283. ஒன்ஸ்மோர்

1998

284. என் ஆச ராசாவே!

1999

285. மன்னவரு, சின்னவரு
286. படையப்பா
287. பூப்பறிக்க வருகிறோம்!

கௌரவ வேடங்கள்

1. மர்மவீரன்
2. தாயைப் போல பிள்ளை நூலைப் போல சேலை
3. குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு
4. தாயே உனக்காக
5. சினிமா பைத்தியம்
6. உருவங்கள் மாறலாம்
7. நட்சத்திரம்
8. தேவர் மகன்
9. ராஜ குமாரன்

7

யதார்த்த நடிப்பின் ஆரம்ப நாயகன்...
ஜெமினி கணேஷ்

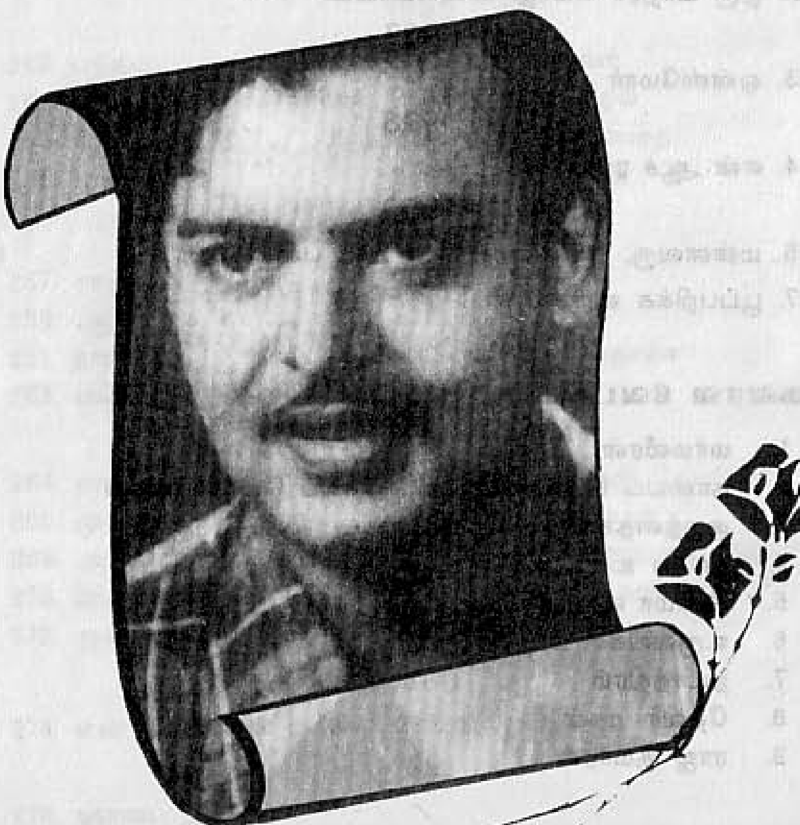

திரு. ஜெமினி கணேஷ் அவர்கள் திரையுலகில் பொன்விழா கண்டதைப் பாராட்டும் முகமாக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை ஆகஸ்ட் 1996 பொம்மை சினிமா இதழில் வெளியாகியுள்ளது.

இந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15ந் தேதி நடிகர் ஜெமினி கணேசன் திரையுலகில் ஈடுபட்டு 49 ஆண்டுகள் முடிந்து 50வது ஆண்டு ஆரம்பமாகிறது. அவரது பொன் விழாவை ஒட்டி பிரசுரமாகும் கட்டுரை இது. இதை எழுதியிருப்பவர் 'பொம்மை' வாசகர் லண்டன் வாழ் டாக்டர் எஸ். தியாகராஜா.

- ஆசிரியர், பொம்மை

தமிழ்த்திரையின் சரித்திரத்திலேயே ஐம்பதாம், அறுபதாம் ஆண்டு காலங்கள் தாம் அதன் பொற்காலம். தயாரிப்புத் தரத்தில், கதையில், காட்சி அமைப்பில், டைரக்ஷனில், நடிப்பில் சிகரத்தைத் தொட்ட காலம் அது.

அந்தக் கால கட்டத்தில் ஆரம்பித்து அடுத்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ச்சியாக கதாநாயக ஸ்தானத்தில் இருந்து தமிழ்த் திரையின் மூவேந்தர்களாக ஆட்சி செலுத்தியவர்கள் எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி, ஜெமினி ஆவார்கள். இவர்களில் எம்.ஜி.ஆர் திராவிடர் கழகத்திலும், சிவாஜி காங்கிரஸ் கட்சியிலும் சேர்ந்து திரையுலகில் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம். கட்சி சார்பின்றி நடுநிலை நின்று - எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி இருவருக்குமே நண்பனாக இருந்து - இரு தரப்பு ரசிகர்களையும் கவர்ந்தவர் ஜெமினி.

இந்த மூன்று நாயகர்களும் ஏறக்குறைய ஒரே காலத்தில் பிரபலமானார்கள். 1950-ல் வெளிவந்த மந்திரி குமாரியுடன் எம்.ஜி.ஆரும், 1952-ல் வெளியான பராசக்தியுடன் சிவாஜியும், 1953-ல் மனம் போல மாங்கல்யத்துடன் ஜெமினியும் பழைய தலைமுறையின் நடிகர்களை பின்னால் தள்ளிவிட்டு முன்னணி நடிகர்களானார்கள்.

கணேசன் என்ற பெயர் கொண்ட இரு நடிகர்கள் இருந்ததனால் முந்நாளில் ஜெமினி ஸ்தாபனத்தில் ஒப்பந்த நடிகராக இருந்தவர் ஜெமினி கணேசனானார். காலப் போக்கில் 'ஜெமினி' என்றே அழைக்கப்பட்டார்.

ஜெமினி என்றதும் எத்தனை எத்தனையோ படங்களில் - எத்தனை எத்தனையோ கதாபாத்திரங்கள் நீண்ட நினைவுகளாய் நிழலாடுகின்றன.

குஷ்ட ரோகத்தால் கூனிக் குறுகி, வாழ்க்கையில் பிடிப்பற்று, வெறுப்பும் விரக்தியுமாக வரும் அந்த விஜயன் ('கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்' 1955);

சூது வாது இல்லாத, கள்ளம் கபடம் அறியாத, வெகுளித்தனமாக, வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட ரகு ('பெண்ணின் பெருமை' 1956);

மென்மையான காதல் உணர்ச்சிகளின் இனிமைக்கும், இளமையின் கலகலப்புக்கும், ஏமாற்றத்தின் தாபத்துக்கும், எரிமலை போன்ற கோபத்துக்கும், சோகத்தின் ஆழத்துக்குமாக அல்லல்படும் பாஸ்கர் ('கல்யாணப் பரிசு' 1959);

வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் அடிபட்டு, மெழுகுவர்த்தி போலத் தன்னை உருக்கி, தன்னைச் சார்ந்த மற்றவர்களுக்கு ஒளி கொடுத்து அவர்களை உயர்த்தி, துன்பங்களின் மத்தியிலும் வாழ்க்கைக்கு ஒரு அர்த்தம் உண்டு என்று காட்டிய பாபு ('சுமைதாங்கி' 1962);

நாதஸ்வர வித்வான்களே வியக்கும் வண்ணம் கலாபூர்வமாக ''சிங்கார வேலனே தேவா'' என்று நாயனம் பற்றி நாதம் இழைத்த அமரேந்திரன் (கொஞ்சும் சலங்கை 1962);

வாய் பேச முடியாத மகனுக்கு ஒரு வாழ்வு அமைக்கும வரை, சொந்த சுகங்களுக்கு இடமே இல்லை என்று விரதமிட்டு வேள்வி காத்த ராஜா ('ராமு' 1966);

உன்னதமான மனித வாழ்வில் உயர்வானதொரு உணர்ச்சி தூய்மையான அன்புதான். அந்த அன்புக்கு அடிமையாகி, தனது வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்து தியாக வாழ்வு வாழ்ந்த சுரேஷ் 'காவியத் தலைவி' 1970);

வாய்மை, தூய்மை, நேர்மை ஆகிய குணங்களோடு மனித தெய்வமாகவே வாழ்ந்த சத்யா ('புன்னகை' 1971);

தான் இழைத்த தவறுகளுக்கு மன்னிப்புக் கோரி, மகளின் பாதங்களைப் பற்றிய வண்ணம், மண்டியிட்ட நிலையிலே மரணமடையும் மாபெரும் பாத்திரம் மாணிக்கம் ('சுடரும் சூறாவளியும்' 1971);

உன்னதமான மனித வாழ்வின் உயர்வானதொரு உறவான நட்புக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்து, அதற்காக உயிர்த்தியாகம் செய்த ராமு (உனக்காக நான் 1976) -

ஆகியவை தமிழ்த்திரையின் பாத்திரப் படைப்புக்களின் மூலவடிவங்களாயும் (prototypes), மாதிரிப் படிவங்களாயும் (role models) அமைந்து, சில சமயங்களில் அப்படங்களின் தரத்தையும் மீறி, அழுத்தமாக நமது உள்ளங்களில் பதிந்திருக்கும் குணசித்திரங்களாகும்.

இன்னும் -

அப்பாவியாக ('பாசமும் நேசமும்'); ஆசானாக ('ஸ்கூல் மாஸ்டர்'); கிராமத்தானாக ('பொன்னு விளையும் பூமி'); கிறுக்கனாக ('மனம்போல மாங்கல்யம்'); குறவனாக ('குறத்தி மகன்') கொற்றவனாக ('பார்த்திபன் கனவு'); கலைஞனாக ('கற்புக்கரசி'); கலா ரசிகனாக ('மீண்ட சொர்க்கம்') சத்தியவானாக ('சின்னஞ்சிறு உலகம்'); சண்டைக்காரனாக ('பங்காளிகள்'); இளமை துள்ளும் காதலனாக ('மல்லிகா'); இலட்சியக் கணவனாக ('கற்பகம்'); அன்புச் சகோதரனாக ('அன்புக்கோர் அண்ணன்') ஆதர்ச தந்தையாக ('உன்னால் முடியும் தம்பி') - அவரது முத்திரை பதிந்த திரை முத்துக்கள் எத்தனை எத்தனையோ!

1920ஆம் ஆண்டு வசதியான உயர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ஜெமினி. தாம்பரம் கிறிஸ்டியன் கல்லூரியில் பயின்று பி.எஸ்ஸி பட்டம் பெற்றவர். பின்னர் அதே கல்லூரியில் கெமிஸ்ட்ரி லெக்சரராக வேலை பார்த்தார்.

"பொங்கி வரும் புதுநிலவே பொன்மேனிப் பாவையே" - சதாரம் பானுமதி, 1955.

"தேசுலாவுதே தேன்மலராலே தென்றலே காதல் கவிபாட வா"
- மணாளனே மங்கையின் பாக்யம் அஞ்சலிதேவி, 1956.

1946ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற தினத்தன்று தனது கல்லூரி ஆசிரியர் வேலைக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு, ஜெமினி ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்து தமிழ் சினிமாவுக்கு அறிமுகமானார். 'மிஸ் மாலினி' என்ற படத்தில் கதாநாயகன் வேஷத்துக்கு மேக்கப் டெஸ்ட் எல்லாம் எடுத்த பிறகு, ஹீரோ வேஷம் கிடைக்கவில்லை. சிறியதொரு பாத்திரத்தில் அறிமுகமானார்.

தொடர்ந்து 'சக்ரதாரி', 'மூன்று பிள்ளைகள்', 'நவ ஜீவனம்', 'ஔவையார்' ஆகிய படங்களில் நடித்தார். கதாநாயகனாக நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. 1951-ல் ஜெமினி ஸ்டூடியோ தயாரித்த 'சம்சாரம்' படத்தில் இரண்டாவது கதாநாயகன் வேஷம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார். அதுவும் கிடைக்காமல் போகவே ஜெமினி ஸ்தாபனத்தை விட்டு (ஒப்பந்த காலம் முடிய) வெளியேறினார்.

சிபாரிசுக் கடிதத்துடன் நாராயணன் அண்டு கம்பெனிக்குச் சென்ற ஜெமினிக்கு முதலில் அவர்களது 'தாய் உள்ளம்' படத்தில் கதாநாயகன் வேடம் தருவதாக இருந்தது. இறுதியில் அதுவும் தவறிப்போய் மனோகர் ஹீரோவாக நடிக்க, ஜெமினி வில்லனாக நடித்தார்.

ஜெமினியை கதாநாயகனாக முதலில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர் - திரையுலக ஜாம்பவான் என்று அழைக்கப்பட்ட ஏவி. மெய்யப்ப செட்டியார்தான். ஆனாலும் முதலில் வெளி வந்த படம் நாராயணன் கம்பெனியாரின் 'மனம் போல மாங்கல்யம்'. இந்தப் படத்தில் இரட்டை வேடத்தில், நடிகை சாவித்திரியோடு இணைந்து நடித்தார் ஜெமினி. 1953-ல் வெளிவந்து வெற்றி கண்ட மூன்று படங்களில் முழு நீள ஹாஸ்யப் படமான 'மனம் போல மாங்கல்யமும்' ஒன்று. (மற்றவை : 'தேவதாஸ்' 'ஔவையார்')

அடுத்த ஆண்டு ஏவி.எம்.மின் பெரிய தயாரிப்பான 'பெண்' திரைக்கு வந்து சூப்பர் ஹிட் ஆனது. சென்னை நகரில் ஏக

காலத்தில் ஐந்து திரைகளில் 100 நாட்களைத் தொட்ட முதல் படம் 'பெண்'. 1955-ல் வெளிவந்த 'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்' தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்த இலங்கையிலும் - கொட்டாஞ்சேனை கிங்ஸ்லி திரை அரங்கில் வெள்ளி விழா கண்டு மாபெரும் வெற்றி பெற்றது. கூனன் வேஷத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடித்திருந்தார் ஜெமினி.

இந்தப் படத்தில், இசைக் கல்லூரி மாணவியான பி.சுசிலா தனது தேன் குரலில் அருமையான நான்கு பாடல்களைப் பாடி (உன்னைக் கண் தேடுதே, எந்தன் உள்ளம் துள்ளி விளையாடுவதும் ஏனோ, மாதா ஜெகன் மாதா, அன்பில் மலர்ந்த நல் ரோஜா) வெற்றிக்கு வெற்றி சேர்த்தார். ஜெமினியை உச்சக் கட்ட நாயகன் ஆக்கிய படம் இது!

தமிழ்த்திரையில் புயல் போல் புகுந்த சிவாஜிக்கு எதிர்க்கோணத்தில் தென்றலாக, இதமாக, மெதுவாக வளைய வந்தார் ஜெமினி. தமிழ் சினிமாவின் முன்னோடிகளான, பாரம்பரியமான நடிகர்களோடு ஒப்பிடும்போது மாறுபட்டது ஜெமினியின் நடிப்பு. ஜெமினி ஒரு 'தூள் கிளப்பும்' நடிகரல்ல! மேலை நாட்டு நடிகர்களைப் போல நாடக பாணியிலிருந்து விலகி - திரைக்கேற்றவாறு அமைந்த நடிப்பு - he is more cinematic than dramatic. அவரது நடிப்பு வெகு வெகு இயற்கையாக (Naturalistic) வாழ்க்கையை நாம் நேரே சந்திப்பதைப் போன்று யதார்த்தமாக (Realistic) இருக்கும். அவரது ஆரம்பகாலப் படங்களிலேயே ('மிஸ்ஸியம்மா', 'மல்லிகா', 'பிரேம பாசம்', 'யார் பையன்') இந்த இயற்கைத்துவம் இருப்பதைக் காணலாம். தமிழ்த்திரையில் யதார்த்த நடிப்பின் ஆரம்ப நாயகன் ஜெமினி கணேசனே!

அவரது இயற்கையான நடிப்பும், இயல்பான பாவனைகளும், அமைதியான அதே சமயம் ஆழமான சோகமும் - புதிய சாளரங்களைத் திறந்து புதியதொரு உலகைக் காண வைத்தன!

"வருவேன் நானுனது மாளிகையின் வாசலுக்கே!" - மல்லிகா பத்மினி, 1957.

"மயங்குகிறாள் ஒரு மாது" - பாசமலர் சாவித்திரி, 1961.

ஆரம்ப நாட்களில் அவர் 'ஆணழகன்' என்றும் 'காதல் மன்னன்' என்றும் ரசிகர்களால் அழைக்கப்பட்டார். இளமைக் காலத்தில் வெளிவந்த அவரது படங்களில் காதல் காட்சிகள் சிறப்பாக இருந்தன. காதல் காட்சிகளில் கௌரவம் இருந்ததே தவிர, காம சேட்டைகள் இருந்ததில்லை. சிருங்காரம் இருந்தது; அசிங்கம் இல்லை. காதல் டூயட் பாடல்களில் ஒரு அசைவு - movement, motion இருந்தது.

பாடலின் தாளத்திற்கேற்ப உடல் அசைவுகளும், பாவங்களும் அன்றைய இளம் உள்ளங்களுக்கு ஒரு கிளு கிளுப்பை மூட்டியது உண்மையே. அவ்வாறு அமைந்த காதல் காட்சிகளில் சில:

வாடிக்கை மறந்ததும் ஏனோ (சரோஜா தேவி - 'கல்யாணப் பரிசு'), எந்தன் கண்ணில் கலந்து விளையாடும் (பத்மினி - 'மல்லிகா'), காற்று வந்தால் தலை சாயும் நாணல் (சாவித்திரி - 'காத்திருந்த கண்கள்'), தேசுலாவுதே தேன்மலராலே (அஞ்சலி தேவி - 'மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம்'), இயற்கை என்னும் இளைய கன்னி (காஞ்சனா - 'சாந்தி நிலையம்')

ஜெமினி கணேசன் நடித்த இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட படங்களில் தலை சிறந்த படம் எது? ஸ்ரீதரின் 'கல்யாணப் பரிசு' தான்! இந்த முடிவுக்கு என்ன காரணம்?

முதலில் கதையின் முழுமை.

கல்யாணப் பரிசு ஒரு காதல் கதை. இழந்து போன இனிய நாட்களை நினைவு கூறும் படம். உண்மையான காதல் என்பது 'அன்பான இரு உள்ளங்களின் தூய்மையான இணைப்புதான்' என்ற தத்துவம்!

நேர்த்தியான, பொற்கொல்லர் நிகர் நுணுக்கம் மிக்க உயர் தர டைரக்ஷன்; தெளிவாக, அழகாக, கோர்வையாக கதையை எடுத்துச் சொன்ன நேர்த்தி.

"கண்ணும் கண்ணும் பேசியதும் என்னாலன்றோ இன்பக் காதலிசை பாடியதும் நீயேயன்றோ" - கைராசி சரோஜாதேவி, 1960.

''காலையும் நீயே மாலையும் நீயே! காற்றும் நீயே கடலும் நீயே! ஆலயமணியாய் ஓசையும் நீயே! அருள் வடிவாகிய தெய்வமும் நீயே!'' - தேன் நிலவு வைஜயந்திமாலா, 1961.

முழுமையான மூன்று பாத்திர அமைப்புக்கள்.

''உருண்டு திரண்ட பாகம் கதாநாயகனுடையது. அதை ஆவலுடன் ஏற்று உணர்ச்சிகளின் உச்சிக்கும் ஆழத்துக்குமாகத் தாவி விளையாடியிருக்கிறார் ஜெமினி கணேஷ்.''

சகோதரியாக நடித்த சரோஜா தேவியும் விஜய குமாரியும் அற்புதமாக நடித்திருந்தனர். முதல் தடவையாக ஒரு பலமான கதாபாத்திரத்தில் தோன்றிய சரோஜா தேவியின் நடிப்பு இன்றைக்கும் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கிறது.

இன்னும் - கதைக்கும், காட்சிகளுக்கும் ஏற்ற மாதிரி கருத்துக்கொண்ட பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரத்தின் பொருத்தமான பாடல்கள்!

ஏ.எம். ராஜாவின் இனிமையான இசை அமைப்பு! எங்கே எந்தக் குறையை நாம் காண்பது?

எத்தனை எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தான் சிறப்பான கதையும், டைரக்‌ஷனும், ஒளிப்பதிவும், எடிட்டிங்கும், காட்சி அமைப்பும், நடிப்பும், வசனங்களும், பாடல்களும் அமைந்த ஒரு சிரஞ்சீவித் திரைப்படம் தோன்றும். அப்படித் தோன்றிய காவியம் தான் 'கல்யாணப் பரிசு'!

இது திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கப்பட்டதா அல்லது தற்செயலாக அமைந்ததா என்று தெரியாது.

ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் -

தமிழ் சினிமா இருக்கும்வரை கல்யாணப் பரிசு நிலைத்து நிற்கும்!

ஜெமினி நடித்த சிறந்த படங்களாக நான் தேர்வு செய்த டஜன் படங்கள் இவை - 'கல்யாணப் பரிசு', 'காவியத் தலைவி', 'இரு கோடுகள்', 'பணமா பாசமா', 'ராமு', 'கொஞ்சும் சலங்கை', 'மீண்ட சொர்க்கம்', 'புன்னகை', 'சுமை தாங்கி', 'கற்பகம்', 'மிஸ்ஸியம்மா', 'வஞ்சிக் கோட்டை வாலிபன்'

"இயற்கை என்னும் இளைய கன்னி ஏங்குகிறாள் துணையை எண்ணி" - சாந்தி நிலையம் காஞ்சனா, 1969.

"ஓரடி கடவுட்காக ஓரடி கணவர்க்காக சீரடி மூன்றாம் பாதம் சேர்ந்ததோர் குலத்தைக் காக்க" - லலிதா சுஜாதா, 1978.

இவற்றில் 'மீண்ட சொர்க்கம்' கலை அழகுக்காகவும், 'மிஸ்ஸியம்மா' நகைச்சுவைக்காகவும், 'வஞ்சிக் கோட்டை வாலிபன்' பொழுதுபோக்குப் பெறுமானத்துக்காகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டவை...

ஜெமினியின் திறமையை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அடையாளமாக பல்வேறு ஆண்டுகளில் பல ஸ்தாபனங்களில் அந்தந்த ஆண்டின் சிறந்த நடிகராக எட்டு தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். 1971-ல் இந்திய அரசிடமிருந்து பத்மஸ்ரீ விருதைப் பெற்றார்.

தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகில் தமிழர்கள் வாழும் இடமெல்லாம் தமிழ்ப் படங்கள் ரசிக்கப்படுகின்றன. வீடியோ மூலமாக அன்றைய படங்களையெல்லாம் நாம் இன்று பார்த்து மகிழ முடிகிறது.

சென்ற அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக 200க்கும் மேற்பட்ட திரைப்படங்களில் தோன்றி எத்தனையோ மணி நேரங்களில் எங்கள் கவலைகளை மறந்து, கற்பனையும் யதார்த்தமும் கலந்த ஒரு உலகுக்கு எங்களையெல்லாம் அழைத்துப் போய் மகிழ்வித்த ஜெமினிக்கு, உலகெல்லாம் வாழும் லட்சோப லட்சம் ரசிகர்கள் சார்பில் 'பொம்மை' மூலமாக எங்கள் நன்றிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கிறோம்...

8

THE FILMS OF GEMINI GANESH AN APPRAISAL

This appraisal was first published in 1998 by the Asian Film Society, London; under the title "A Golden Jubilee Tribute to the King of Hearts", to commemorate Mr. Gemini Ganeshan's contribution to fifty years of Tamil Cinema.

Parts of this article also appeared in the Tamil Times of 15 February 1998.

THE FILMS OF GEMINI GANESH

Gemini Ganesh, the archetype romantic hero of South Indian Cinema is the first major Tamil actor to complete fifty years as a celluoid trouper. In a long and distinguished career spanning from **Miss Malini** (1947) to **Kondattam** (1998) - Gemini, as he is affectionately called has enchanted millions of Tamil cinegoers all over the world for the past five decades.

The strong good looks, the unhurried elegance, the exquisite timing, cultured mannerisms and an inherent flair for humour-made him a natural choice to be a movie star. During the early fifties when Tamil cinema was dominated by political propaganda, overlong rhetorical oratory, theatrical type histrionics and over-the-top performances he brought some semblance of normality to his acting roles.

Early in his career it was the critics who spotted him as a 'natural'. Author and critic R. Krishnamoorthy **(Kalki)** in his review

of the movie **Manam Pol Mangalyam** (1953) commented on his natural and effortless playing of the lead role. The famous K.V.S. Vas, editor of **Virakesari** stated in his forthright manner "R. Ganesh is a rare actor who brings a sense of down-to-earth realism to the madness we call Tamil cinema". The cinema critic of the popular magazine **Kumudam** observed the "very naturalness" of Gemini's performance in **Yar Paiyan** (1957). For many years it was the critic, the intelligentsia and the student of the cinema who appreciated the life-like realism Gemini brought to his roles.

The average cinegoer only appreciated his handsome looks and the elegance of his romantic playing – so much so, the popular Tamil Press named him 'Kaathal Mannan' meaning the King of Romance; an epithet which described only one facet of his screen persona and did not do justice to his overall abilities. But over the years he has established himself as a formidable performer in so many varied roles to be widely accepted not only in India, but all over the world where people cared to view his films.

In a film career extending five decades Gemini's output of over 180 films also reflect something about the history of Tamil cinema since our independence. He has played every conceivable role Tamil cinema came up with – college student, brother, father, lover, husband, playboy, lawyer, doctor, clerk, school teacher, professor, farmer, pauper, peasant, vagrant, village bumpkin, rebel, outlaw, thief, bank robber, forger, prisoner, priest, freedom fighter, adventurer, army officer, king, commander, hunchback, crackpot, beggar, mentally-handicapped, artiste, art lover, Gandhian disciple and many more. He also played the Hindu Gods – Krishna, Shiva, Skanda and from mythology – Arjuna, Abhimanyu, Lakshmana and others.

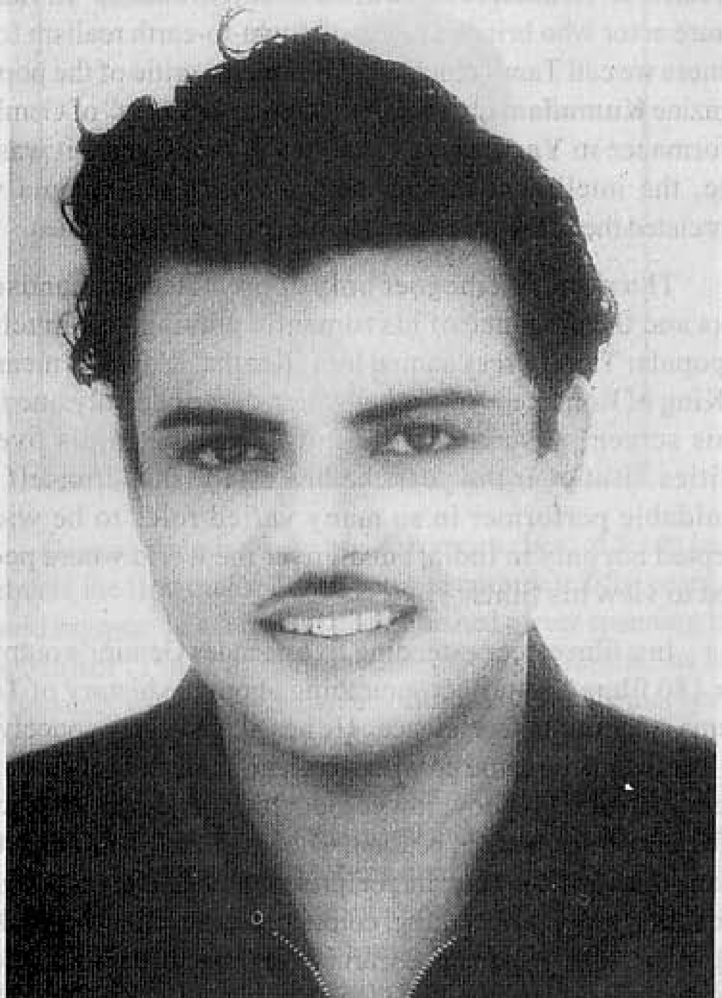

The youthful presence of Gemini Ganesh at Gemini Studios, 1947.

A Star is Born in THAI ULLAM, 1952

Several of his films are outstanding; some of them true classics of the Tamil cinema. Many others are routine pot boilers and some are merely trash. An actor's contribution to the cinema has to be assessed from the body of his achievement in toto rather than any isolated work here and there. The movies that are reviewed in this essay are a selection of those which have had a major contribution from him as an actor or has had a significant impact as a cinema in their own right.

A screen actor's life is in his films and it is that professional life of Gemini Ganesh we are concerned with. Even a professional survey needs some background, some sense of origins, of what has gone into the man himself, of his experiences, aspirations and life values that have moulded his personality and his character.

Gemini Ganesh was born in 1920 into a well-to-do family in Puthukoddai in South India. He lost his father early and was brought up by his mother. The family was rich enough to provide him with an education at the elite Madras Christian College (MCC) where he was a boarder-student. A middle class breeding, English education, rigid discipline and leadership qualities developed his personality. His interest in cricket and sports, his easy manner and inherent ability to make friends with everyone he met made him a very popular student. He excelled in studies as well and obtained a B.Sc. degree with distinction, taking Chemistry as his main subject. This led to him becoming a lecturer in Chemistry at MCC. He settled for an academic career.

The lure of cinema was strong. As a student Ganesh used to jump form the first floor of the boarding house at MCC imitating the exploits of his childhood hero Douglas Fairbanks as Robin Hood. In 1946 he resigned his teaching job at MCC and joined S.S. Vasan's Gemini studios with dreams of becoming a Clark Gable

The romantic comedian of MANAM POL MANGALYAM

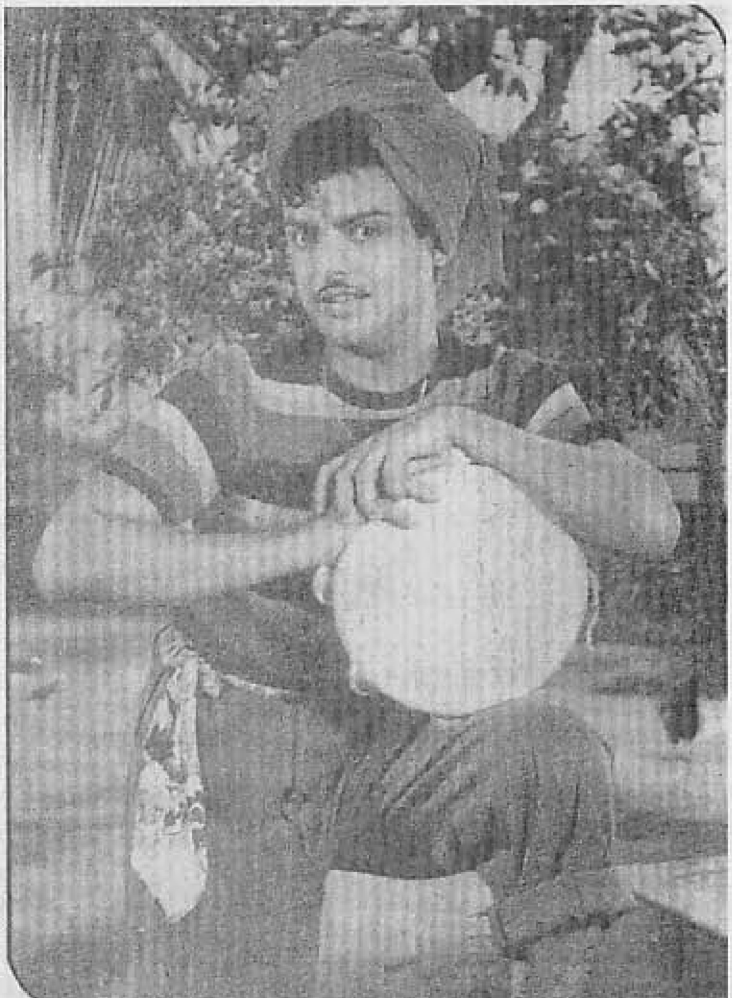

The double act in MANAM POL MANGALYAM, 1953

or Cary Grant. He had a screen test for the lead role of the film **Miss Malini** (1947) but did not get the part he wanted; he settled for a small role in the same film. This was followed by several secondary roles in films like Chakradhari, Navajeevanam and Three Sons. In 1951 Gemini studios was remaking a popular Telugu hit Samsaram in Tamil and Ganesh expected to land one of the lead roles in that film. Once again he was by-passed. Dejected he terminated his contract with Gemini studios and became an independent actor. Nevertheless the name of the studio 'Gemini' stuck to him like a prefix. When his namesake (Sivaji) Ganesan entered films in 1952, the name 'Gemini' Ganesh was used to distinguish him from his counterpart. With the passage of time he simply became known as Gemini.

Having left Gemini studios to become a free-lance actor, the role Gemini played next was that of a villain in Narayanan and Company's **Thai Ullam**. This movie became one of the major hits of 1952. Gemini Ganesh got some good reviews and was noticed. From then onwards there was no turning back.

Tamil cinema of the forties and fifties has seen an unusual phenomenon. Its function was not merely limited to mass entertainment, the propagation of the arts or an observation of human life and behaviour. The potential of the cinema as a medium to influence and mould the political conscience of a people was powerfully exploited in the Tamil country more than anywhere else in the world. K. Sivathamby[1] observes that the architect of this movement was producer – director K. Subramanyam (1904-1971) who started this trend with the politically strident **Thyagabhoomi** (1939).

1. *Sivathamby. K : Tamil Film as a medium of Political Communication: New Century Book House; Madras 1981.*

"The influential separatist grouping Dravida Munnetra Kazhagam (DMK), a political party than won state power through using film as its major medium of propaganda, also traced many of its devastatingly effective uses of melodramatic conventions to Subramanyam's films. DMK activists like C.N. Annadurai and M. Karunanidhi, stars like M.G. Ramachandran and Sivaji Ganesan and directors including Krishnan – Panju, K. Neelakantan and A.S.A. Samy collaborated with several Madras, Salem and Coimbatore studios to make epic fables of grief and chastity to promote the party's anti-north, anti-Brahmin and anti-religious ideals. Parasakthi (1952), the best known of these films included sensational sequences where the epitome of chaste womanhood is molested by a villainous temple priest, forcing the hero to attack the priest in front of the deity and eventually propound his (and his party's) ideals in a courtroom."[2]

Gemini Ganesh had his major breakthrough in this period as a politically neutral, uncompromising, unbiased actor whose only interest was the love of the cinema. He has to compete with established actors who had the backing of a well organised party political machinery. He overcome this setback by becoming friendly with everyone he met in the film industry. He addressed everybody : the producer, the director, co-stars, even the prop-by as 'brother'. Eventually he became friendly with both his major contemporaries; M.G. Ramachandran called him 'thamby' (brother); Sivaji Ganesan affectionately called him 'mappillai' (bridegroom).

Unfortunately Tamil cinema continued to be a mishmash of melodrama, sentiment, gestures, rhetorics, song, dance, unconvincing situations, artificial histrionics and unbelievable action, mass produced with the sole purpose of earning a fast buck. In this

2. *The Oxfort History of World Cinema : p.408 : Oxford University Press. 1996.*

Gemini with Padmini in MALLIKA, 1957

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

Gemini with Savithri and Daisy Irani in YAR PAIYAN, 1957

climate how could anyone expect a Shantaram or Bimal Roy? A Satyajit Ray would be a non-starter here! An Antonini or Bergman a non-entity!

It was with Sridhar's landmark movies **Kalyana Parisu** (1959), **Meenda Sorgam** (1960) and **Nenjil Orr Alayam** (1962) that narrative style, scenic composition, scenic mobility, imaginative camera work and skilful direction replaced an old static technique and the Tamil cinema came of age. The painstaking efforts of directors like Sridhar, A. Bhim Singh, K.S. Gopalakrishnan, K. Balachandar, Bharati Raja, Balu Mahendra and Mani Rathnam brought Tamil cinema out of the doldrums to be rational, sensible, emotionally satisfying and intellectually stimulating. The role of Gemini Ganesh and his films has to be assessed in this historical setting and perspective, in a period of transition from the ridiculous to the rarely – sublime Tamil movies.

FILMS OF THE FIFTIES

Gemini Ganesh hit big-time with a string of blockbuster hits **Manam Pol Mangalyam** (1953), **Penn** (1954), **Missiamma** (1955) and **Kanavane Kankanda Deivam** (1955). Early in his career as a leading actor he was often teamed with Anjali Devi, the number one star of Tamil and Telugu films at the time. Gemini declared: "I am lucky to be associated with Anjali. People who came to see her won't fail to notice me."

Missiamma, remade in Hindi as **Miss Mary** (with Gemini, Meena Kumari and Kishore Kumar; music by Hemant Kumar); and dubbed in Telugu, Malayalam, Kannada and Sinhalese **(Ahinsaka Prayogaya)** was a tremendously popular film all over India, Ceylon, Singapore, Malaysia and the Middle East. In a battle of the sexes comedy comparable to **Philadelphia Story**, Gemini

Gemini with Vyjayanthimala, Padmini, P.S. Veerappa and K. A. Thangavelu in VANJIKOTTAI VALIBAN, 1958

Gemini with Saroja Devi and Vijayakumari in KALYANA PARISU, 1959

played the hero with lots of charm, wit and natural flair. He repeated this style in several romantic comedies like **Prema Pasam, Mallika, Kadan Vangi Kalyanam, Kairasi** and **Then Nilavu** to be called at the time, the Cary Grant of South India, by the popular magazine **Filmfare**. Gemini could have spent a life-time playing light romantic comedies;' but he was looking for new horizons.

One of the biggest super-hits of Gemini's career was **Kanavane Kankanda Deivam** (1955). Loosely based on the character of Quasimodo created by Victor Hugo in **Hunchback of Notre Dame** – with the usual mix of magic, melodrama, song and dance with is only possible in an Indian film – it was enormously popular with the masses. Once again Gemini was teamed with Anjali. In a role immortalised by Charles Laughton, Gemini played the hunchback with great conviction, won tremendous acclaim and was voted as the best actor of the year by the Madras Filmfans Academy. Anjali won the award for the best actress.

In **Pennin Perumai** (1956) pitted against the blood-and- thunder portrayal of Sivaji Ganesan, an exponent of the theatrical school of film acting; Gemini Ganesh underplayed his role of a mentally handicapped elder brother with charm, calm and subtlety winning plaudits for his performance, several decades before Dustin Hoffmann attempted **Rain Man.**

KALYANA PARISU

Critically **Kalyana Parisu** (1959) is one of the most acclaimed movies in the history of Tamil films. A bitter-sweet love story in the tradition of **Casablanca;** it is a meticulously crafted, imaginatively directed and beautifully mounted movie;

played to perfection by the principal actors. Director Sridhar had taken on a simple love triangle plot and he had enriched it with well rounded characters, unforgettable incidents, bountiful wit and a heroine moulded in the tradition of Hindu womanhood glorified by the great Marathi novelist V.S. Khandekhar. It is a film in which every aspect of film making achieved a rare precision. The cinema critic of **Kumudam** who was always cynical of Tamil films called it "an eternal beacon that will light the heart of every filmgoer for ever". **Ananda Vikatan** called it a "tremendous film which deserved an award for its story, an award for its direction, an award for its acting and an award for its music!". Tamilvaanan of **Kalkandu**, a severe critic of Tamil films said about the film's director Sridhar : "for long we craved for a decent movie maker; at last we have a Shantaram among us."

In a wholesome rounded role Gemini Ganesh measures the heights of mortal emotions and reaches the depths of human despair – with great intensity, extreme conviction, profound sincerity and a realism rarely encountered in a tamil film.

Kalyana Parisu became a blockbuster hit satisfying the masses as well as the intelligentsia, but for different reasons. Romantic interludes, hit music and a rip-roaring comedy track enlivened by the wizardry of K.A. Thangavelu made it extremely popular among the masses. For the first time in a tamil film the story unfolded through scene changes, camera movement and crisp editing than through tedious dialogue. It was an eye-opener in cinema technique which made way for a new generation of film makers. If there is a film in the pantheon of Tamil Cinema that could be called a true classic – for being nostalgic, haunting, touching ones heart –strings without being overtly melodramatic – it is **Kalyana Parisu**.

Gemini with Saroja Devi in KAIRASI, 1960

Gemini with Vyjayanthimala in THEN NILAVU, 1961

SUMAI THANGI

Famous novels rarely make famous films in tamil. Sumai Thangi (1962) is the tale of a man from a lower-middle class family, who sacrifices everything in life for the well being of his family members - brightening their lives like a candle that gives light to others, while destroying itself. Discarded by his brother, rejected by his sister and misunderstood by the woman he loved, the man denounces all worldly pleasures and takes refuge in the service of Jesus Christ by becoming a priest. A famous novel in tamil by author R.K. Rangarajan which had touched the hearts of millions was given life and blood by Gemini Ganesh with another sincere, deep and heart - rendering performance.

KONJUM SALANGAI

Konjum Salangai (1962) was an expensive production exalting the traditional arts of South India - Bharata natyam, Nadhaswaram, Classical music, temple crafts and culture. Unfortunately the second half of the film presented as an action movie aimed at the mass audience, did not match the high quality achieved in the first half. The highlight of the film is its superb Technicolor photography. Gemini was brilliant as the Nadhaswaram artiste. Konjum Salangai was the first Tamil film to be shown at the Berlin Film Festival in 1963.

ERZHAI PANGALAN – KATPAGAM

Erzhai Pangalan (1963) is a movie which dealt with the problems of the poor and the down trodden people in our society. How opportunities are denied, ignored by the government – overlooked by the rich and powerful, without any social justice – it was a strong social commentary of our times. It is one of those rare films which makes the spectator to think and make a self-

assessment of his or her role in society. Gemini once again gave a sincere, thoughtful and realistic performance. Ragini, the last of the Travancore sisters was very convincing as his wife. It was a film with a serious message and very minimal entertainment value. As expected this film failed at the box – office. On the other hand **Katpagam**, a sentimental family drama with introduced the popular heroine K.R. Vijaya to the tamil screen, directed by K.S. Gopalakrishnan proved to be a tremendous success. Gemini Ganesh's restrained performance suited the sombre mood of his role in the film.

RAMU

Ramu (1966) came at a time when Tamil cinema was dominated by M.G. Ramachandran and Sivaji Ganeshan – two stalwarts of the period. Two young newcomers Ravi Chandran and Jai Shankar was proving popular with the masses. Since **Katpagam** (1963) Gemini has not come up with a big-hit movie and his popularity was somewhat on the wane. Produced by AVM it is the story of a father who dedicates himself to the happiness of his only son who had become dumb after the mental trauma of having seen his mother burnt alive in an arson attack. The father a mild, gentle and pleasant person transforms to become a man obsessed with only one destiny – to make his son regain his speech. In the lead role Gemini's was a powerhouse performance matching anything he had done before. In a particular emotion – charged scene, when he picks up his son who tried to commit suicide; inability, disappointment and frustration showing up in his face, and walks into a temple of Lord Krishna, breaks down and surrenders at His feet – while a haunting song was playing in the background – the entire audience wept with him! The film turned out to be a runaway success and won a Filmfare award as the best Tamil film of the year. It also re-established Gemini as a top rank star.

Gemini in Sridhar's SUMAI THANGI, 1962

Gemini with K.R. Vijaya in RAMU, 1966

THAMARAI NENJAM

Thamarai Nenjam (1968) was the first film that Gemini was associated with director K. Balachandar. In a heroine oriented story of platonic love Gemini's performance was ordinary. But Saroja Devi, in one of her finest film roles gave an excellent performance as Padma the heroine who "swallows all her sorrows and disappointments with a glass of water and smiles to make everyone around her happy"; winning the award for the best actress of the year. Saroja Devi's film career was a story of wasted talent, being presented as a dressed up dummy in innumerable films playing second fiddle to the hero dominated popular tamil film. It is of some importance to note that in all the films that Saroja Devi gave her best performances – **Kalyana Parisu** (1959), **Aadiperukku** (1962), **Thamarai Nenjam** (1968) and **Kulavilakku** (1970) – Gemini Ganesh played the lead. She remains one of our few actresses who won a Padmashri award.

Shanthi Nilayam (1969) is a musical adaptation of **Jane Eyre** superbly scored by M.S. Viswanathan; and beautifully photographed by Marcus Bartley. Gemini Ganesh inspite of his advancing years appeared slim and smart reminding one of his younger romantic days. Essentially a visual entertainer, it turned out to be a popular hit. Marcus Bartley won the national award for best Cinematography of the year.

IRU KODUGAL

Iru Kodugal (1969) is an emotionally and intellectually complex film made with a fine observation of human behaviour under duress, how small-talk is magnified down the line to the point of ruining one's career and life, and a fine dissection and exposure

of our social conscience. Director Balachandar's strength lies in the detailed examination of human character and behaviour. Sowkar Janaki as the heroine, in the best role of her career gave a stunning portrayal the like of which was rarely seen before in a tamil film. Nagesh was superb as a clerk working in the government agent's office. Gemini's role deliberately played in a low key was realistic and convincing. **Iru Kodugal** remains one of Balachandar's durable masterpieces.

Incidentally **Iru Kodugal** is the first tamil film to be shown commercially at the Broadway cinema (now Odeon) at Wimbledon, London SW19; which has been screening tamil films fairly regularly as late night and weekend shows for the past three decades.

KAVIYA THALAIVI

Kaviya Thalaivi (1970) although adapted from the hindi film **Mamta**, had a completely new screen play, more incidents, more scenic mobility and a different approach by director K. Balachandar. Sowkar Janaki played the dual role of mother and daughter in another of her great portrayals. In a heroine oriented theme, unexpectedly the most outstanding performance came from Gemini Ganesh. In every scene and frame he appeared, he left his indelible mark giving greater depth, intensity and sincerity to a character role already played to perfection by veteran Ashok Kumar, which many felt could not be bettered. Gemini spoke his lines in a realistic, modulated tone with a clarity and perfection that can only come from a probing artistic intelligence. It was a mesmerising performance. He won a state award as best actor for the portrayal of a dedicated lawyer. During that year he was also bestowed with a Padma Shri by the Government of India.

Gemini with Savithri in PASAMALAR, 1961

Gemini with Vanishree in THAMARAI NENJAM, 1968

PUNNAGAI

Punnagai (1971) is perhaps the greatest triumph of the Balachandar-Gemini Ganesh combinations. It is the story of four friends and their lives, out there in the present Indian society after they graduate from the university. Sathya the hero, who believes in the Gandhian principles of truth, honesty and integrity finds that he has no chance out there in the real world which is corrupt to the core. It also shows that compassion is wasted on a society that is corrupt and absolutely hopeless. The aesthetic design and a neo-realistic approach leads the spectator to a thoughtful, inward, insightful participation of this film, which is what a high class cinema is all about. Gemini is an instinctive actor, who has the ability to spot a great role that comes his way once in a while. In a measured, restrained, low key performance – enduring all the suffering without anger or indignation – and with great compassion and understanding Gemini gives one of the most sublime performances of his career.

VELLI VIZHA

Vell Vizha (1972) meaning Silver jubilee, also marked Gemini's 25th year in the cinema. Once again skilfully directed by Balachandar the story dealt with a 25 year old association of the hero with a christian woman whom he had not met during this period. She while living in Singapore was able to bring up his children, following the untimely death of his wife, corresponding with them only through her letters. An unusual story, it had Gemini and Vanishree playing character roles ranging from their youths until old age. **Velli Vizha** remains one of the best roles Vanishree played in a tamil film.

Gemini Ganesh's character in **Sudarum Sooravaliyum** (1973) is in many ways the reverse coin of his character in **Punnagai**. It is the story of a poor man, who in order to bring up

his motherless children, unable to provide them even with their basic needs, resorts to a life of crime : forgery, theft and murder. In the end he becomes responsible for the death of his own son-in-law. Realisation and recrimination come very late, when he dies holding the feet of his beloved daughter. In his last truly great performance Gemini played the affectionate father, the reluctant criminal and a broken old man with a passion, depth, intensity and versatility in a style he has made his own. The critic's saw a parallel in his intense acting to that of Sivaji Ganesan in the memorable **Pasa Malar**.

Naan Avanillai (1974) ; again a film by Balachandar is the story of a man who appears in different names in different Parts of India, speaking different languages and marrying several women in the process. Gemini played about ten different characters in the film, some of them over–the –top; and won the best actor award from the popular tamil film magazine **Pesum Padam**.

UNAKKAHA NAAN

Unakkaha Naan (1976) is a film loosely based on the world famous play Becket by Jean Anouilth. In the Hal Wallis film version Richard Burton and Peter O' Toole played the leads so superbly that both were nominated for oscars. In its Hindi version **Namakharam**, Amitabh Bachchan in the Peter O'Toole role skilfully outplayed Rajesh Khanna. In the tamil version Sivaji Ganeshan took on the Peter O'Toole role and Gemini Ganesh Burton's. Both these actors had different acting styles. Sivaji's acting is characterised by gestures, postures, overt expressions and rhetoric use of language. Gemini in the other hand has subtle nuances, minimal posturing, restrained use of language and an innate ability to underplay a role. Scene to scene, act to act, line to line – playing in their own contrasting Styles – it was a celluloid master class in cinema acting!

Gemini with Kanchana in SHANTHI NILAYAM, 1969

Gemini with K.R. Vijaya in THEN MAZHAI

LALITHA

Lalitha (1978) was the last occasion Gemini played a romantic lead. It was a family drama of a poor man falling in love with a rich girl, dominated by her socialite mother. It was a familiar theme in tamil but sujatha in her only starring role opposite Gemini gave a commanding portrayal of the estranged wife in her own inimitable way. Sujatha has been an extremely talented actress of her generation; but unfortunately her talents has not been properly exploited in our films. For most of the film Gemini's performance has been routine except for the last scene at the rail-station where the husband and wife meet accidentally after a separation of four years. In an emotion-charged scene, with the bare minimum of spoken words, he gives an unforgettable portrayal of a tormented man.

In **Unnal Mudiyum Thambi** (1986) he was impressive as the strict disciplinarian of his warward son Kamal Haasan. He aged gracefully never loosing his human touch nor the inherent humour he brought to his characters. In **Mettukudi** (1996) his portrayal of the grandfather (old rat) is effortless and hilarious. A critic stated : "He may be old; but he is Gold."

GEMINI'S CO-STARS

Gemini Ganesh has acted with all the major actors and actresses of his time. He acted with Sivaji Ganesan in more than a dozen films. Gemini has also acted with M.G. Ramachandran **(Muharasi)**, Raj Kapoor **(Nazrana)**, N.T. Rama Rao, A. Nageswara Rao, K.R. Ramasamy, Muthuraman, Jai Shankar, Ravi Chandran and many others. He once said Kamal Haasan is a son bestowed upon him by God. Among his contemporaries he considers Dilip Kumar from the North and Sivaji Ganeshan from the South as the best actors of India.

Gemini's leading ladies include: Anjali Devi, Vyjayanthimala, Bhanumati, Savithri, Lalitha, Padmini, Rajasulochana, Jamuna, Saroja Devi, Vijaya Kumari, E.V. Saroja, Devika, M.N. Rajam, K.R. Vijaya, Sowkar Janaki, Kanchana, Bharati, Jeyalalitha, Raj Shree, Vani Shree, Ragini, Jayanthi and Sujatha. He has also acted with Meena Kumari **(Miss Mary)** and Wahida Rehman **(Kalam Mari Poachu)**. Historically tamil films are dominated by the heroes; but Gemini never had any qualms about acting in a film where the heroine had a dominant role. The following films are instances where a leading lady won a best actress award while playing opposite Gemini: Anjali Devi (**Kanavane Kankanda Deivam** 1955); Savithri (**Kalathoor Kannamma** 1960, **Pasa Malar** 1961); Padmini (**Sitthi** 1965); Saroja Devi (**Thamarai Nenjam** 1968, **Kula Vilakku** 1970); Sujatha (**Lalitha** 1978). When leading ladies like Padmini, Devika, Sowkar Janaki and K.R. Vijaya became film producers, they all turned to Gemini Ganesh to play the leading man in their films.

During different periods of his career Gemini Ganesh was associated with some of the finest directors of his time – Prasad, Sridhar, A. Bhim Singh, K.S. Gopalakrishnan and K. Balachandar. Of these Sridhar and Balachandar with Bharati Raja and Mani Rathnam who followed them later are the four film makers who had contributed enormously to elevate the quality of tamil films over the past four decades.

DIRECTOR SRIDHAR

Gemini's association with Sridhar began with **Kalyana Parisu** (1959) and progressed through **Meenda Sorgam** (1960), **Then Nilavu** (1961) **Nazrana** (1961), **Sumai Thangi** (1962) and **Avalukkendru Oru Manam** (1971).

Gemini with Kanchana in AVALUKKENDRU ORR MANAM, 1971

Gemini playing the romantic leading man for the last time in LALITHA, 1978. Sujatha provided the love interest.

The strength of Sridhar lies in the techniques he employs to unfold the story: a racy narrative quality, unusual composition of scenes, scenic mobility, imaginative camera work and excellent use of symbols; a master of presentation. In his early works the characters were well rounded up and presented as life like people: **Kalyana Parisu** Bhaskar, **Nenjirukkum Varai** Raghu, **Sumai Thangi** Babu, **Nenjil Oor Alayam** Murali are unforgettable, life-like characters; an his dramatic compositions-like the scene where Saroja Devi confronts Gemini requesting him to marry her sister; or the train scene where she bids farewell to the married couple in **Kalyana Parisu** - are a cinematic tour-de-force.

This brings us back to **kalyana Parisu** - the perfect example of the right blend of plot, screenplay, dialogue, screen composition, acting, direction, cinematography and editing - and above all the nostalgia it evokes; its assault on the conscious mind; and the imprint it leaves on the sub-conscious - are hallmarks of a truly great masterpiece. Sridhar's **Nenjil Oor Alayam** would have been another classic, had it not been for the flaw in its ending. The death of the doctor (Murali) in the end is wanton and a tasteless play, as it was inflicted for the sake of the plot rather than for any other earthly reason; similar to what Raj Kapoor did to his **Sangam.** Technically **Nenjil Oor Alayam** is as brilliant as anything he has everone. Unfortunately the themes and the characterisations of his later films did not live up to his early woks; and he compromised a lot at the expense of realism, to make his films more commercially viable. His latter-day big hits although technically brilliant ware artistically sterile.

Sridhar will be forever remembered for the great technical boost he gave to the Tamil cinema in general and as the maker of **Kalyana Parisu**, the greatest love story ever filmed in Tamil. Among the artificial and unconvincing love themes Indian cinema

Gemini with director Sridhar, the technical perfectionist of a Golden Age.

Director Balachandar, the greatest auteur of our time.

31025

churns out by the thousands in their dream factories - **Kalyana Parisu,** as the **Kumudam** critic aptly pointed out - remains a beacon etched in our memories for ever!

BALACHANDAR

Director K.Balachandar is arguably the most intellectual film maker in tamil over the past three decades. If Sridhar has been a technical perfectionist like a David lean; Balachandar has the ability to dissect and expose a problem or exploit a situation in the grand tradition of a Bergman or Antonini. An intelligent and imaginative film maker, the strength of Balachandar lies in his keen observation of human character and behaviour at different levels of our society.

For many years Balachandar kept away from the mainstream commercial heroes of tamil cinema. Gemini has had the good fortune and privilege to work with Balachandar in a dozen films: Thamarai Nenjam, Iru Kodugal, Poova Thalaiya, Nootrukku Nooru, Patam Pasali, Kaviya Thalavi, Punnagai, Kanna Nalama, Velli Vizha, Naan Avanillai, Rudra Veena and Unnal Mudium Thambi. The most outstanding among them - the triads: **Iru Kodugal, Kaviya Thalaivi** and **Punngai** - made at the height of his prowess, are discusse elsewhere. **Punnagai**, Balachandar's personal vision of human values, moral sensibility and subdued pathos is the high water - mark of art cinema in tamil - within commercial viability.

A TRIBUTE

A friend of mine who recently saw a Gemini Ganesh in **Avvai Shanmugi** (1996) asked me why is this man still acting? He has slowed own; he has lost his looks; age has caught up with him; he has even lost his old voice. He is a pale shadow of his past why can't he have retired, with the 'Romantic Image' of his past still

intact? This is a difficult one to answer. I told him perhaps Gemini is a realist; one who gave us flesh and blood characters on the screen with down to earth realism. Aging is a fact of life; and this is how he is going to be in real life at this time and age.

Actors like mountaineers are lured back to the one thing they love most; acting. Furthermore this is his profession. Gemini has enjoyed acting in movies. He thinks he is lucky at being able to do well what he enjoys most; and have found an audience who also enjoys what he does.

In a country where film stars are adulated, idolised and worshipped by admirers, fans an fanatics often for reasons other than their acting abilities - in a country where film critics are assaulted and magazines are ceremoniously burnt for writing adverse criticism about the films of their matinee idols - it is difficult to present a critical review however rational it is, that would appeal to all sections of the public. But history would record this process and the films would speak for themselves. As for the films of Gemini, our duty lies in preserving his old films for our future generations to view them and make their own assessments and judgement.

This is a tribute to Gemini on behalf of the millions of tamil filmgoers all over the world who have enjoyed his movies over the past fifty years: **Thank you Ganesh for all those enchanting hours of sheer delight you have given us in the darkened cinema halls all over the world. we laughed with you; we cried with you; we sang with you; we romanced along with you and we shared your experiences on the screen. Our life is well worth the time spent in your company!**

May God Bless You!

⑨

பத்மஸ்ரீ ஜெமினி கணேசன் நடித்த திரைப்படங்களின் பட்டியல்

(தெ) தெலுங்கு, (ம) மலையாளம், (க) கன்னடம், (இ) இந்தி

1947

1. மிஸ் மாலினி

1948

2. சக்ரதாரி

1949

3. நவ ஜீவனம்

1952

4. தாய் உள்ளம்
5. மூன்று பிள்ளைகள்
6. முக்குறு கொடுக்கலு (தெ)

1953

7. ஔவையார்
8. ஆசை மகன்
9. ஆசா தீபம் (ம)
10. மனம் போல் மாங்கல்யம்

1954

11. பெண்

1955

12. மிஸ்ஸியம்மா
13. வள்ளியின் செல்வன்
14. மாமன் மகள்
15. கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்
16. நீதிபதி
17. மகேஸ்வரி
18. குணசுந்தரி

1956

19. பெண்ணின் பெருமை
20. பிரேம பாசம்
21. ஆசை
22. சதாரம்
23. காலம் மாறிப் போச்சு
24. தேவதா (இ)
25. மாதர்குல மாணிக்கம்

1957

26. மிஸ். மேரி (இ)
27. மாயா பஜார்
28. மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம்
29. கற்புக்கரசி
30. மல்லிகா
31. யார் பையன்
32. இரு சகோதரிகள்
33. பத்தினித் தெய்வம்
34. சௌபாக்கியவதி

1958

35. பூலோக ரம்பை
36. பூலோக ரம்பா (தெ)
37. திருமணம்
38. மணமாலை
39. குடும்ப கௌரவம்
40. வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன்
41. ராஜ் திலக் (இ)
42. பதி பக்தி
43 இல்லறமே நல்லறம்
44. கடன் வாங்கிக் கல்யாணம்
45. அதிசயத் திருடன்
46. சுஹாக் (இ)

1959

47. கல்யாணப் பரிசு
48. நல்ல தீர்ப்பு
49. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்
50. பெண் குலத்தின் பொன் விளக்கு
51. வாழ வைத்த தெய்வம்
52. பாக்ய தேவதை
53. பாக்ய தேவதா (தெ)
54. பொன்னு விளையும் பூமி
55. அமர் ஷகீத் (இ)

1960

56. பார்த்திபன் கனவு
57. எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்
58. மீண்ட சொர்க்கம்
59. களத்தூர் கண்ணம்மா
60. கைராசி
61. புதிய பாதை
62. வீரக் கனல்

1961

63. பாவ மன்னிப்பு
64. நஸ்ரானா (இ)
65. பாச மலர்
66. தேன் நிலவு
67. பாக்யலக்ஷ்மி
68. கப்பலோட்டிய தமிழன்
69. பங்காளிகள்
70. பனித்திரை
71. சௌகந்த் (க)

1962

72. கொஞ்சும் சலங்கை
73. பார்த்தால் பசி தீரும்
74. மனிதன் மாறவில்லை
75. பாத காணிக்கை
76. ஆடிப்பெருக்கு
77. காத்திருந்த கண்கள்
78. மங்கையர் உள்ளம் மங்காத செல்வம்
79. ஸ்வர்ண மஞ்சரி (தெ)
80. பந்த பாசம்
81. சுமை தாங்கி

1963

82. பரீக்ஷா (இ)
83. லவ குசா
84. இதயத்தில் நீ
85. கற்பகம்
86. ஏழை பங்காளன்

1964

87. பாசமும் நேசமும்
88. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே
89. வீராங்கனை
90. ஆயிரம் ரூபாய்
91. ஓரல் கூடி கலனாயி (ம)

1965

92. பூஜைக்கு வந்த மலர்
93. வாழ்க்கைப் படகு
94. ஹலோ மிஸ்டர் ஜமீன்தார்
95. வல்லவனுக்கு வல்லவன்
96. வீர அபிமன்யு

1966

97. சித்தி
98. முகராசி
99. சரஸ்வதி சபதம்
100. ராமு
101. சின்னஞ்சிறு உலகம்
102. தேன் மழை

1967

103. பட்டத்து ராணி
104. சீதா
105. கந்தன் கருணை
106. பந்தயம்
107. பெண் என்றால் பெண்
108. திருவருட் செல்வர்

1968

109. பணமா பாசமா
110. சக்கரம்
111. தாமரை நெஞ்சம்
112. பலராம் ஸ்ரீகிருஷ்ணா

1969

113. குமார சம்பவம் (ம)
114. குழந்தை உள்ளம்
115. பொற்சிலை
116. ஐந்து லட்சம்
117. அவரே என் தெய்வம்
118. மனைவி
119. பூவா தலையா?
120. சாந்தி நிலையம்
121. குல விளக்கு
122. இரு கோடுகள்
123. தங்க மலர்

1970

124. எதிர் காலம்
125. தபால்காரன் தங்கை
126. வைராக்யம்
127. பத்தாம் பசலி
128. சங்கமம்
129. சிநேகிதி
130. கண்மலர்
131. காவியத் தலைவி
132. மாலதி

1971

133. திருமகள்
134. அவளுக்கென்று ஓர் மனம்
135. யானை வளர்த்த வானம்பாடிகள்
136. வெகுளிப் பெண்
137. தேரோட்டம்
138. அன்புக்கு ஓர் அண்ணன்
139. சுடரும் சூறாவளியும்
140. ஆதி பராசக்தி
141. புன்னகை
142. ரங்கராட்டினம்

1972

143. கண்ணா நலமா?
144. என்ன முதலாளி சௌக்கியமா?
145. புரொபஸர் (ம)
146. குறத்தி மகன்
147. வெள்ளி விழா
148. குருவாயூரப்பன் (ம)
149. எல்லைக் கோடு
150. தெய்வம்
151. சக்தி லீலை
152. அப்பா டாட்டா

1973

153. கங்கா கௌரி
154. நல்ல முடிவு
155. திருமலைத் தெய்வம்
156. ஸ்கூல் மாஸ்டர்
157. கட்டிலா தொட்டிலா?

1974

158. மலை நாட்டு மங்கை
159. மாணிக்கத் தொட்டில்
160. நான் அவனில்லை
161. தேவி கன்யாகுமரி
162. தேவி ஸ்ரீகருமாரி அம்மன்

1975

163. உறவுக்கு கைகொடுப்போம்
164. சுவாமி ஐயப்பன்
165. சுவாமி ஐயப்பன் (ம)

1976

166. உனக்காக நான்
167. ஸ்ரீமுருகன் (ம)
168. தசாவதாரம்
169. இதய மலர்

1977

170. நாம் பிறந்த மண்
171. ஒக தாலி கதா (ம)

1978

172. லலிதா
173. ஸ்ரீ காஞ்சி காமாட்சி
174. ப்பிரஸ்து (ம)

1979

175. குள்ளக் குழந்தை

1983

176. சூரக்கோட்டை சிங்கக் குட்டி

1988

177. ருத்ர வீணா (தெ)
178. உன்னால் முடியும் தம்பி
179. பொன்மனச் செல்வன்
180. தாய்மொழி

1994

181. வீரமணி

1996

182. மேட்டுக் குடி
183. அவ்வை சண்முகி

1997

184. காலமெல்லாம் காதல் வாழ்க

1998

185. நாம் இருவர் நமக்கு இருவர்
186. கொண்டாட்டம்

கௌரவ வேடங்கள்

1955 மர்ம வீரன்
1960 பெள்ளி கனுகா (தெ)
1964 சதி சுமதி (தெ)
1971 அன்னை வேளாங்கண்ணி
1973 ஜீசஸ் (ம)

நன்றி : *Encyclopaedia of Indian Cinema, Oxford University Press.*

குறிப்பு : இது ஜெமினி கணேசன் நடித்த படங்களின் முழுமையான பட்டியல் அல்ல. அண்ணாவின் ஆசை, அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும், கிஸ்கி ஜீத் (இ) போன்ற படங்கள் இதில் இடம்பெறவில்லை. தமிழிலிருந்து மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்ட படங்களையும் சேர்த்தால் அவரது மொத்தப் படங்களின் எண்ணிக்கை 200 வரை வரும்.

ஜெமினி கணேசன் - பத்மினி இணைந்து நடித்த படங்கள்

1. ஆசை மகன் (1953)
2. ஆசா தீபம் (1953)
3. ஆசை (1956)
4. மல்லிகா (1957)
5. வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன் (1958)
6. ராஜ் திலக் (1958)
7. வீர பாண்டிய கட்டபொம்மன் (1959)
8. அமர் ஷகீத் (1959)
9. பொன்னு விளையும் பூமி (1959)
10. மீண்ட சொர்க்கம் (1960)
11. பரீக்ஷா (1963)
12. வீராங்கனை (1964)
13. சித்தி (1966)
14. குமார சம்பவம் (1969)
15. எதிர்காலம் (1970)
16. தேரோட்டம் (1971)
17. ஆதி பராசக்தி (1972)
18. அப்பா டாட்டா (1972)
19. தேவி ஸ்ரீ கருமாரியம்மன் (1974)

ஜெமினி கணேசன் - சரோஜா தேவி இணைந்து நடித்த படங்கள்

1. இல்லறமே நல்லறம் (1958)
2. கல்யாணப் பரிசு (1959)
3. வாழ வைத்த தெய்வம் (1959)
4. எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் (1960)
5. கைராசி (1960)
6. பனித்திரை (1961)
7. ஆடிப்பெருக்கு (1962)
8. பரீக்ஷா (1963)
9. பாசமும் நேசமும் (1964)
10. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே (1964)
11. பெண் என்றால் பெண் (1967)
12. பணமா பாசமா (1968)
13. தாமரை நெஞ்சம் (1968)
14. தங்க மலர் (1969)
15. குல விளக்கு (1969)
16. ஐந்து லட்சம் (1969)
17. கண் மலர் (1970)
18. சிநேகிதி (1970)
19. மாலதி (1970)
20. சக்தி லீலா (1972)
21. பொன் மனச் செல்வன் (1988)

⑩

காலத்தை வென்ற திரைக்காவியம் கல்யாணப் பரிசு

- ஒரு விரிவான திறனாய்வு -

"Kalyana Parisu was a landmark film in Tamil Cinema, where the tamil talkie became a tamil movie."

- T.M. Ramachandran, film critic

காமராவை திரைப்படம் பார்க்கும் மக்களின் கண்களாக்கி - அவர்கள் திரையில் காணும் காட்சிப் படிமங்கள் மூலம் கதையை நகர்த்தி - சினிமா என்பது வெறும் பொழுதுபோக்குச் சாதனம் மட்டுமல்ல; எழுத்திலக்கியத்துக்கு நிகரான ஒரு 'காட்சி - மொழி இலக்கியம்' என்பதை உறுதிப்படுத்திய கலைஞன் ஸ்ரீதர்.

கல்யாணப் பரிசு

1959

தயாரிப்பு	:	வீனஸ் பிக்சர்ஸ்
டைரக்ஷன்	:	ஸ்ரீதர்
கதை, வசனம்	:	ஸ்ரீதர்
பாடல்கள்	:	பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்
இசை	:	ஏ.எம். ராஜா
ஒளிப்பதிவு	:	ஏ. வின்ஸெண்ட்
நடிகர்கள்	:	ஜெமினி கணேஷ், ஏ. நாகேஸ்வர ராவ், தங்கவேலு, சரோஜாதேவி, விஜயகுமாரி, எம். சரோஜா, எஸ்.டி. சுப்புலக்ஷ்மி.

தமிழில் முதல் பேசும் படமான 'காளிதாஸ்' (1931) வெளிவந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை தமிழ் சினிமா படிப்படியாக பல்வேறு வழிகளில் முன்னேறி வந்திருக்கிறது. இந்த எழுபத்தொரு ஆண்டுக் கால திரைப்படச் சரித்திரத்திலே, காலத்துக்குக் காலம் தோன்றும் சில திரைப்படங்கள் சினிமாவின் பாதையை திசை திருப்பி, புதியதொரு சகாப்தத்துக்கு வழி

அமைத்திருப்பதைக் காணலாம். தமிழ்த்திரையில் அவ்வாறு ஒரு முன்னோடியாக, திருப்பு முனையாக, யுக சந்தியாக அமைந்த படம் 1959ம் ஆண்டில் ஸ்ரீதரின் கதை, வசனம், டைரக்ஷனில் வெளிவந்த கல்யாணப் பரிசு.

திரைக்கதை அமைப்பின் நுணுக்கங்கள் முற்றாகப் புரியாத அந்தக் கால கட்டத்தில் - நாடக பாணி முறையில், நீண்ட உரையாடல்கள் மூலமாகவே திரையில் கதை சொல்லப்பட்டு வந்தது. அந்தச் சமயத்தில் காட்சிகளுக்கும், சம்பவங்களுக்கும் ஏற்ற, பொருத்தமான, இயல்பான உரையாடல்களை நடிகர்களைப் பேச வைத்து, மேல் நாட்டு சினிமாப் பாணியில் சிறு சிறு காட்சி மாற்றங்கள் மூலம் கதையை நகர வைத்து - திரைப்பட டெக்னிக்கில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி - பெரு வெற்றி கண்ட படம் கல்யாணப் பரிசு.

ஒரு எழுத்தாளனுக்கு அவனது பேனாவும், அதனால் வரையும் எழுத்துக்களும் எவ்வளவு முக்கியமானவையோ, அவ்வாறே ஒரு திரைப்படப் படைப்பாளிக்கு காமராவும், காமராவில் பதியும் காட்சிப் படிமங்களும் முக்கியமானவை. காமராவை திரைப்படம் பார்க்கும் ரசிகர்களின் கண்களாக்கி அவர்கள் திரையில் காணும் காட்சிப் படிமங்கள் மூலம் கதையை நகர்த்தி - சினிமா வெறும் பொழுதுபோக்குச் சாதனம் மட்டுமல்ல; எழுத்திலக்கியத்துக்கு நிகரான ஒரு 'காட்சி - மொழி இலக்கியம்' என்பதை கல்யாணப் பரிசு மூலம் உறுதிப்படுத்திய கலைஞன் ஸ்ரீதர்.

திரைப்படங்களில் பிரபல நடிகர்களையே பார்த்துப் பழக்கப்பட்டு, நடிகர்களின் பெயராலேயே கதாபாத்திரங்களை வர்ணித்துக் கொண்டிருந்த ரசிகர்களுக்கு - திரையில் கண்ட பாத்திரங்களை, அப்பாத்திரப் பெயர்களாலேயே நினைவு கொள்ள வைத்தவர் ஸ்ரீதர். 1970-ம் ஆண்டில் கொழும்பில் நடைபெற்ற இலங்கைச் சர்வ கலாசாலைகளின் தமிழ் நாடக விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் சின்னத்தம்பியின் தலைமை உரை

இங்கே நினைவு கூரத்தக்கது: "இதுவரை நான் பார்த்த தமிழ்ப் படங்களில், நான் சிறந்ததாகக் கருதுவது ஸ்ரீதரின் கல்யாணப் பரிசு படத்தைத்தான். இதில் நாயகனாக நடித்தது சிவாஜியோ, ஜெமினியோ என்பது சரியாக ஞாபகமில்லை. ஆனால் பாஸ்கர் என்ற இளைஞனும், வசந்தி, கீதா என்ற இரு சகோதரிகளும் முக்கிய பாத்திரங்களில் தோன்றினார்கள்."

தமிழ் சினிமா ரசிகர்கள், தங்கள் ரசனையை எப்படி வளர்த்துக் கொள்ளுவது என்று தெரியாமல் பி.யூ. சின்னப்பா காலத்திலிருந்தே ('கண்ணகி', 'உத்தம புத்திரன்') கனல் தெறிக்கும் வசனங்களுக்கும், கத்திச் சண்டைகளுக்கும் கரகோஷம் செய்து கொண்டிருந்த அந்நேரத்தில் அவர்களது ரசிப்புத் தன்மையை ஓரளவு உயர்த்தி உணர்ச்சிகரமான கட்டங்களையும், உயர்வான காட்சி அமைப்புகளையும், நடைமுறை வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய சம்பவங்களையும் ரசிக்க வைக்க முயன்ற படங்களில் கல்யாணப் பரிசு முக்கியமானது.

வலுவான கதையம்சம், சிறப்பான திரைக்கதை, இயல்பான உரையாடல்கள், பாத்திரங்களின் குணசித்திர இயல்புகளை வெளிப்படுத்தும் உயர்தர நடிப்பு, நகைச்சுவை, இனிமையான இசை ஆகிய சகல அம்சங்களின் சங்கமமாக கல்யாணப் பரிசு இருந்தாலும் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலான, தலையாய அம்சம் ஸ்ரீதரின் அற்புதமான டைரக்ஷன்தான். ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே கதாநாயக நடிகர்களின் ஆதிக்கத்தில் செயல்பட்டு வந்தது தமிழ் சினிமா. நாயக நடிகர்களின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப கதையை மாற்றி, காட்சிகளை மாற்றி டைரக்டர்கள் செயல்பட்டு வந்த ஒரு சூழ்நிலையில் - டைரக்டருக்கு உரிய மதிப்பையும், அந்தஸ்தையும், சுதந்திரத்தையும் நிலை நிறுத்த உதவிய முதல் படம் கல்யாணப் பரிசு.

இன்று பாலசந்தர், பாரதி ராஜா, மணி ரத்னம் போன்ற டைரக்டர்கள் கதாநாயக நடிகர்களின் அந்தஸ்துக்கு உயர்வு பெற்றமைக்கு வித்திட்டவர் இப்படத்தின் இயக்குநரான ஸ்ரீதர்தான்.

திரைக்கதை

கல்யாணப் பரிசு சொல்லும் கதையைக் கவனிப்போம். தமிழ்நாட்டில், சென்னை நகரில் கீழ் - நடுத்தர வகுப்பில் வாழும் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதை.

கல்லூரி மாணவனான பாஸ்கருக்கு சக மாணவியான வசந்தியிடம் அன்பு ஏற்படுகிறது. கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றிபெற்று பரிசு வாங்கும் சமயம் ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக் கொள்ளுகிறார்கள். காலகதியில் அன்பு காதலாக மாறுகிறது. அவளது நினைவாகவே இருக்கும் பாஸ்கர் தனது இதய தாபங்களை கடிதமாக வரைகிறான். அக்கடிதத்தை அவளிடம் நேரே கொடுக்கும் தைரியம் இல்லையானாலும்; கடிதம் தவறிப்போய், வேறு கைகளில் சிக்கி இறுதியில் வசந்தியிடம் வந்து சேருகிறது. தோழிகளின் கேலியைப் பொறுக்கமாட்டாத வசந்தி அக்கடிதத்தை கல்லூரி அதிபரிடம் சேர்ப்பிக்கிறாள். கௌரவமான ஒரு பெண்ணுக்கு தகாத முறையில் கடிதம் எழுதியதற்காக பாஸ்கர் கல்லூரியிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறான். பாஸ்கருக்கு அவனது நண்பன் சம்பத்தின் உதவியால் ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்கிறது.

கல்லூரியிலிருந்து பாஸ்கர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வசந்தி கவலையுறுகிறாள். தான் அவசரப்பட்டு செய்த தவறுக்காக பாஸ்கரிடம் மன்னிப்புக் கேட்கிறாள். தனது வீட்டில் காலியாக இருக்கும் மாடி அறையில் அவனை வாடகையில் இருக்க சொல்கிறாள். அவர்களது வீட்டில் குடிவந்த பின்னர் பாஸ்கர் - வசந்தியின் அன்பு படிப்படியாக வளர்ந்து உயிர்க் காதலாக மலர்கிறது. சரத் காலச் சந்திரிகையின் ஒளியைப் பருகி வானில் வளைய வரும் சக்ரவாகங்களைப் போல - அன்பென்னும் மதுவை அருந்தி, காதல் வானில் அவர்கள் சிறகடித்துப் பறந்தார்கள்.

பாஸ்கர் சுகவீனமுற்று இருந்த சமயம் வசந்தியின் அக்காள் கீதாவுக்கு அவனுக்குப் பணிவிடை செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. கீதாவுக்கும் பாஸ்கர் மேல் காதல் ஏற்படுகிறது. காலமெல்லாம் தனது நல் வாழ்விற்காக உழைத்த தனது அன்புச் சகோதரியும் பாஸ்கரையே காதலிப்பதை அறிந்த வசந்தி அதிர்ந்தாள். இதயத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு நீதி தேவனிடம் நீதி கேட்டாள். தனது காதலைக் காட்டிலும் அக்காளுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்றிக் கடன் மேலாகத் தெரிந்தது. தனது காதலனை அணுகி, தனது அக்காளை மணந்து கொள்ளும்படி வேண்டினாள். "எனது வாழ்நாள் முழுவதும் உங்கள் நினைவாகவே வாழ்வேன்; நான் சாகும் போதும் உங்கள் நினைவுகளுடனேதான் சாவேன்" என்று இறைஞ்சினாள். அவள்மேல் கொண்ட ஆத்ம இணைப்பின் காரணமாக, அவளது கோரிக்கையை பாஸ்கரால் நிராகரிக்க முடியவில்லை. அக்காள் கீதாவை மணம் செய்து கொள்ள அவன் சம்மதம் தெரிவித்தான்.

கீதாவைக் கல்யாணம் செய்துகொண்ட பாஸ்கருக்கு வாழ்க்கையில் விரக்தி ஏற்படுகிறது. வசந்தியே தூண்டுகோலாக இருந்து கருகிவிட இருக்கும் வாழ்க்கைத் தீபத்தின் ஒளியை பிரகாசிக்க வைக்கிறாள். பாஸ்கர் - கீதாவுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது.

குழந்தை பிறந்ததைத் தொடர்ந்து கீதா நோய்வாய்ப் படுகிறாள். அக்காள் சுகவீனமுற்ற நிலையில் குழந்தையைப் பராமரிக்கவும், பாஸ்கருக்கு உதவியாக இருக்கவும் வசந்தி அவர்களோடு தங்குகிறாள். பாஸ்கர் - வசந்தி உறவில் கீதா களங்கம் காண்பதைத் தொடர்ந்து வசந்தி வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள்.

முதலில் கீதாவிடம் கோபிக்கும் பாஸ்கர், பின்னர் கல்லூரி நாட்களிலேயே துளிர்த்த அவர்கள் காதலையும், வசந்தி தன் சகோதரிக்காகச் செய்த தியாகத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறான். கடுமையாக நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கும் கீதா, தான் இறந்த பின்னர் பாஸ்கரை வசந்தியைக் கைப்பிடிக்கும் படியும், தனது மகனுக்கு அவளைத் தாயாக்கும் படியும் வேண்டுகிறாள்.

அக்காளின் வீட்டை விட்டு வெளியேறிய வசந்தி தான் முன்னர் வேலை பார்த்த கம்பெனியின் மனேஜரை மணம் செய்ய சம்மதிக்கிறாள். அக்காளின் நல்வாழ்வுக்கு தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என எண்ணுகிறாள்.

நோய் முற்றி கீதா மரணமடைகிறாள். மனைவியை இழந்த பாஸ்கருக்கு வசந்தி திருமணம் செய்து கொள்ளப்போகும் செய்தி கிடைக்கிறது. குழந்தையுடன் மணப் பந்தலுக்கு வந்து சேரும் நேரம், கெட்டி மேளம் ஒலிக்கிறது. 'வசந்தி' என்று கூப்பிட்டு நீட்டிய கையில் அர்ச்சகர் அட்சதையை வைக்கிறார். அவளது கழுத்தில் தாலி ஏறுகிறது. அட்சதையைத் தூவி தம்பதிகளை வாழ்த்துகிறான்.

தனது மகனை வசந்திக்கு 'கல்யாணப் பரிசா'கக் கொடுத்துவிட்டு பாஸ்கர் அவளது வாழ்க்கையை விட்டு, விலகி கால்போன போக்கில் போகிறான். அவனைக் கூப்பிடப் போன தமது கணவனுக்கு வசந்தி சொல்கிறாள் :

"அவரைக் கூப்பிடாதீர்கள்,
அவரைப் போக விடுங்கள்,
அவர் போகட்டும்,
அவர் சரித்திரம் முடிந்துவிட்டது!"

கல்யாணப் பரிசு கதை சொல்லும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வோம். கல்யாணப் பரிசு - இழந்த காதலை, இளமையின் இனிய நினைவுகளைத் துதி பாடும் படம். உண்மையான காதல் என்பது 'அன்பான இரு உள்ளங்களின் தூய்மையான இணைப்புத்தான்' என்ற தத்துவம் -

இந்தக் கதையின் நாயகியின் குணசித்திரம் மராட்டிய மேதை வி.ஸ. காண்டேகரால் காவியமாகப் போற்றப்பட்ட இந்துப் பெண்ணின் பிரதிபிம்பம். இவள் 'ஆசைக்காக வாழாமல்

கடமைக்காக வாழ்பவள் பெண்' என்ற கோட்பாட்டுக்குக் கட்டுப்பட்டவள். தன்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய சகோதரி வாழ்க்கையில் முதல் தடவையாகத் தனது ஆசையைத் தெரிவித்தபோது தான் "உயிரினும் மேலாக நேசித்த" தனது காதலனை விட்டுக் கொடுக்கும் ஆத்ம தியாகம் -

காதலில் தோல்வி கண்டவர்கள் "தங்களை அழித்துக் கொண்டு, தங்களையும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களையும் துன்பமுற வைத்தால் உலகத்தில் என்ன மிஞ்சும்? கல்லறைகளும் கவலைகளும் தான்." இதற்கு ஒரு மாற்றுக் கண்டு ஏமாற்றங்களின் பின்னரும் வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தம் உண்டு என்று காட்டும் உயரிய மனித தர்மம் -

இவைகளே கதையின் கருப்பொருள்கள்.

இரு பெண்கள் ஒரு வாலிபனைக் காதலிப்பது ஏராளமான படங்களில் நாம் சந்தித்து வரும் சமாசாரம் எனினும்; மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த இப்படத்தின் பாத்திரங்களின் குணசித்திர முழுமையும் (wholesome characters), சம்பவங்களைத் திரையில் கையாண்ட முறையும் (film treatment) அன்றைய தமிழ்த்திரைக்குப் புதுமையானவையே!

நிறைவான இந்தக் கதையில் வில்லனோ, வில்லத்தனமோ கிடையாது. சண்டைகளோ, ஸ்டண்ட் காட்சிகளோ இல்லை. தையல் இயந்திரத்துடனே இயந்திரமாகி உழைத்து, அதில் கிடைக்கும் ஊதியத்தில் தனது சகோதரியை கல்லூரிக்கு அனுப்பிக் கல்வி கற்பித்து, அவளை ஒரு உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனவு காணும் கீதாவின் உயர்ந்த உள்ளம் - கீதாவின் மேல் அவள் தங்கை கொண்டுள்ள பாசப் பிணைப்பு - காதலர்களுக்கிடையே ஏற்படும் ஆத்மீக உறவு - நேர்மை, நிதானம், உயர் பண்பு ஆகிய குணங்கள் கொண்ட கதாநாயகன் பாத்திரம் - கதை முழுவதும் வியாபித்திருக்கும் பல சம்பவங்கள் மூலம் இவர்களது குணாதிசயங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

உரையாடல்

கல்யாணப் பரிசு படத்தின் கதையோட்டம் அடுத்தடுத்து வரும் காட்சி மாற்றங்களால் உந்தப்பட்டு நகருவதால், சிறு சிறு வசனங்களோடு பல காட்சிகள் முடிவடைகின்றன. இரண்டு உச்சக்கட்டக் காட்சிகள் மட்டும் நெடுங்காட்சிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு காட்சியில் வரும் உரையாடல்களைக் கவனிப்போம் -

தன்னை மறந்து, பதிலாக தனது அக்காளை மணம் செய்து கொள்ளும்படி தனது காதலனிடம் கதாநாயகி இறைஞ்சும் நீண்ட காட்சிக்கான உரையாடல் இது. கல்யாணப் பரிசு படத்தின் இதயத் துடிப்பே (central theme) இந்தக் காட்சிதான்!

✷ வசந்தி, உன் வருகையைத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். என்ன முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி என்னுடன் பேசவேண்டும் என்றாய்? நம் திருமணத்தைப் பற்றித்தானே?

✷ இல்லை பாஸ்கர், என் அக்காளின் திருமணத்தைப் பற்றி.

✷ வரன் பார்த்துவிட்டீர்களா? திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டதா?

✷ மணமகன் சம்மதித்தால் அவள் திருமணம் நடந்துவிடும்.

✷ இன்னும் அவன் சம்மதத்தைக் கேட்கவில்லையா?

✷ இதுவரையில் இல்லை. இனிமேல்தான் கேட்கவேண்டும். நீங்களே சொல்லுங்கள் பாஸ்கர். என் அக்காளைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

✷ நானா! சுருக்கமாகச் சொன்னால் உன் அக்கா அழகுள்ளவள்; அறிவுள்ளவள்; அடக்கமான பெண். அவளை மணந்து கொள்ள எவனும் மறுக்கமாட்டான்.

✷ உண்மையாகவா பாஸ்கர்?

✷ ஆமாம் வசந்தி. அவளை மனைவியாக அடைபவன் பாக்கியசாலி.

✷ அந்த பாக்கியசாலி நீங்கள்தான் பாஸ்கர்!

✷ (திடுக்கிட்டு) நானா?

✷ ஆமாம்; நீங்கள்தான் அவளை மணந்து கொள்ளவேண்டும். என்னை இனி மறந்துவிட வேண்டும்!

✷ என்ன வசந்தி விளையாடுகிறாய்?

✷ இல்லை பாஸ்கர். விதி என்னோடு விளையாடி விட்டது. கீதாவும் உங்களைக் காதலிக்கிறாள்.

✷ என்ன சொல்கிறாய்?

✷ நீங்கள் அவளை மணம் புரியாவிட்டால் தனக்கு வாழ்வே இல்லை என்று என்னிடம் சொன்னாள். அதைக் கேட்டபோது என் உள்ளம் சுக்கல் சுக்கலாக உடைந்தது! என் ஆசைக் கனவுகள் அழிந்தன!

✷ நீ அவளுக்கு என்ன பதில் சொன்னாய்?

✷ இதயத்தைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு சிந்தித்தேன்.

மனச்சாட்சியிடம் நீதி கேட்டேன்.

பாஸ்கர்! எட்டு வருடங்கள் எனக்காக ஓய்வின்றி உழைத்தவள்! என்னைத் தன் கண்ணின் மணிபோல் காப்பாற்றி வளர்த்தவள்!

என்னைச் சீராட்டியவள்! பாராட்டியவள்! தனக்கென வாழாமல் எனக்காக வாழ்ந்தவள்! என் ஆசைகளை நிறைவேற்ற தன் ஆசைகளைத் தியாகம் செய்த உத்தமப் பெண் அவள்! தன் வாழ்க்கையிலேயே முதல் தடவையாகத் தான் விரும்புவதைக் கேட்கிறாள்.

நீங்களே சொல்லுங்கள். நீங்கள் இந்த நிலைமையில் இருந்தால் என்ன பதில் சொல்வீர்கள்?

✷ நாம் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கிறோம் என்று அவளுக்குத் தெரியாதா?

✷ தெரியாது பாஸ்கர்.

தெரிந்திருந்தால் தன் ஆசைகளை உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் புதைத்துவிட்டு உங்களை எனக்காக விட்டுக் கொடுத்திருப்பாள்.

✷ நம்முடைய காதலை அவளிடம் தெரிவித்திருக்கலாமே வசந்தி.

✷ தெரிவித்திருக்கலாம். ஆனால், தன் மனதைத் திறந்து எண்ணத்தை வெளியிட்ட பிறகு நான் இதைச் சொன்னால் என்னைப் பற்றி அவள் என்ன நினைப்பாள்? தன் வாழ்வில் குறுக்கிடும் வஞ்சகி என்றுதானே அவள் உள்ளம் நினைக்கும்! நன்றி மறந்தவள் என்றுதானே அவள் நெஞ்சம் துடிக்கும்!

✷ அப்படியானால் நீ செய்த முடிவு?

✷ என் உயிரிலும் மேலாக நேசித்த உங்களை, என் உள்ளக் கோயிலில் வைத்துப் பூஜித்த உங்களை, அவளுக்கு அர்ப்பணம் செய்யத் தீர்மானித்து விட்டேன் பாஸ்கர்!

✷ முடியாது வசந்தி!

உன் தீர்மானத்தை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது! உன்னை மறந்து என்னால் ஒரு நிமிடம்கூட வாழ முடியாது!

நம்மால் வளர்க்கப்பட்ட தூய காதலை நீ பறித்துவிடாதே!

உன்னால் உருவாக்கப்பட்ட அன்புக் கோயிலை நீ இடித்துவிடாதே!

என்னை ஏமாற்றிவிடாதே வசந்தி! ஏமாற்றி விடாதே!

✷ விதியின் வலிய கரங்களிலே என் பிஞ்சு உள்ளம் சிக்கிச் சீரழிந்துவிட்டது.

நான் உணர்ச்சியற்ற மரமாய், உள்ளம் இழந்த கற்சிலையாய், உயிர் ஒன்றைத் தவிர அத்தனையும் இழந்துவிட்ட அபலையாகிவிட்டேன் பாஸ்கர்!

என்னை மறந்துவிடுங்கள்; என் அக்காவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். உங்களை மணமுடித்து வைப்பதாக அவளுக்கு வாக்குறுதி அளித்துவிட்டேன். தயவு செய்து அதை நிறைவேற்றுங்கள்!

✷ அப்படியானால் நீ எனக்களித்த வாக்குறுதி?

✷ என்கூடப் பிறந்தவளுக்காக அதையும் தியாகம் செய்ய முடிவு செய்துவிட்டேன்.

✷ உன் அக்காளுக்காக இந்த மகத்தான தியாகத்தை நீ செய்யலாம்.

நான் எதற்காகச் செய்யவேண்டும்?

✷ இனி எக்காரணம் கொண்டும் நான் உங்களை மணக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். பாஸ்கர், என் அக்காவிற்கு சந்தோஷத்தையும் எனக்கு ஆத்ம திருப்தியையும் அளிக்கவேண்டு மென்றுதான் உங்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்!

✷ என்னால் இதைத் தாங்க முடியாது வசந்தி!

✷ எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும் என்று நீங்கள் அடிக்கடி சொல்லுவீர்களே!

✷ அதற்காக கொண்ட ஆசைகளையும், கண்ட கனவுகளையும் நிர்மூலமாக்கிக் கொள்ளுவதா?

✷ ஆசைக்காக வாழாமல் கடமைக்காக வாழ்பவள் தானே பெண்!

அந்த இனத்தில் நான் பிறந்துவிட்டேன் பாஸ்கர்!

✷ கடமைக்காகக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பாழும் கிணற்றில் விழலாமா, வசந்தி?

✷ அதையும் நான் தியாகம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

✷ நீ செய்யும் இந்தத் தியாகத்தினால் உனக்கு யாராவது சிலை வைத்துக் கும்பிடப் போகிறார்களா?

✷ மனச்சாட்சியை மதித்து வாழ்பவர்களுக்கு இந்தப் புகழ் தேவையில்லை பாஸ்கர்.

பாஸ்கர்! என் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுங்கள்! என் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்கள் நினைவோடு வாழ்வேன்!

நான் சாகும்போதும் உங்கள் நினைவோடு சாவேன்! (மண்டியிட்டு) பாஸ்கர்! என் கண்ணீரால் உங்கள் பாதங்களைக் கழுவுகிறேன்!

உங்கள் இதயத்திலே இரக்கமிருந்தால் -

உங்கள் உள்ளத்திலே கருணை இருந்தால் -

அழிந்து போகும் ஒரு குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுங்கள் பாஸ்கர்!

✷ (அவளை அள்ளியெடுத்து) வசந்தி! வசந்தி! உன் கண்ணீருக்கு காணிக்கையாக என் வாழ்வையே அர்ப்பணிக்கிறேன்!

நீ என்னை வென்றுவிட்டாயம்மா! வென்றுவிட்டாய்!

✷ பாஸ்கர்! என்னைப் பெற்ற தாயை விட-

என்னைப் படைத்த தெய்வத்தை விட-

மேலான தெய்வம் நீங்கள்தான் பாஸ்கர்!

தெய்வம் நீங்களே தான்!

இந்த உரையாடல்களின் தரத்திற்கு விமர்சனம் வேண்டியதில்லை.

"எங்களிடம் சாந்தாராம் போன்ற ஒரு டைரக்டர் இல்லையே என்று நெடுங்காலம் குறைப்பட்டோம். அந்தக்குறை இன்று தீர்ந்தது. இனிமேல் ஸ்ரீதரே சாந்தாராம்."

- தமிழ்வாணன், கல்கண்டு.

இயக்குநர் ஆளுமை

உலகப் புகழ்பெற்ற பிரிட்டிஷ் டைரக்டர் ஸர் டேவிட் லீன் (Sir David Lean) சினிமாவை இலக்கியத் தரத்திற்கு உயர்த்திய மேதைகளில் ஒருவர். உயர்தரமான கலை அம்சங்களையும், அற்புதமான காட்சி அமைப்புகளையும், உச்ச கட்ட டெக்னிக்குகளையும் கையாண்டு ரசிகர்களினதும், விமர்சகர்களதும், அகாடமி பிரமுகர்களினதும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர்.

அவர் இயக்கிய படங்களெல்லாம் - Brief Encounter (1945), Great Expectations (1946), Oliver Twist (1948), The Bridge on the River Kwai (1957), Lawrence of Arabia (1962), Doctor Zhivago (1965), Ryan's Daughter (1970), A passage to India (1984) ஆஸ்கார் பரிசுகளை வென்று குவித்தது மல்லாமல், வர்த்தக ரீதியாகவும் பெரு வெற்றி பெற்றவை.

சிறப்பான திரைப்பட டைரக்ஷனுக்கு அவர் கையாளும் உத்திகளைப் பற்றி, 1980-ம் ஆண்டில் Sight and Sound சினிமா இதழில் வெளியான ஒரு சிறப்புப் பேட்டியில் சொல்லியிருக்கிறார்.

சினிமாவுக்கு மிக முக்கியமானது திரைக்கதை. திரைக்கதையின் முக்கிய அம்சங்கள் 1. கருப்பொருள் (Content) 2. கதை சொல்லும் பாணி (Narrative Style) 3. சம்பவங்கள் (Incidents, Action) 4. பாத்திரங்களின் குணசித்திர வெளிப்பாடு (Characterisation).

கோர்வையாக மாலை தொடுப்பது போல ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சம்பவங்களை அமைப்பது, கிளைகளாகப் பிரியும் கதையின் நூல்களை ஒவ்வொன்றாக இணைப்பது, உணர்ச்சிகரமான கட்டங்களையும், பிரமிக்க வைக்கும் திருப்பங்களையும் இனம் கண்டு கொள்வது, காட்சிகளை மனக்கண்ணில் ஏற்படுத்திக்கொண்டு பின்னர் நடிகர்களை நடிக்க வைத்து கற்பனை உருவங்களுக்கு உயிர் கொடுப்பது, காட்சிகளுக்கு ஏற்ப காமரா இயங்க வேண்டிய இயல்பை நிர்ணயம் செய்வது என்பவையாகும்.

டைரக்ஷனில் அவர் கையாளும் சில உத்திமுறைகள்-

1. சந்தர்ப்பங்களுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ற மாதிரி மனித உணர்ச்சிகளும் (Emotions), பாவங்களும் (Expressions), பாவனைகளும் (Behaviour) மாறுபடுகின்றன. எதிரும் புதிருமான சூழ்நிலைகளில் (Contrasting Settings) பாத்திரங்களின் இயல்புகளை, பாவனைகளை காண்பிப்பது.
2. உணர்ச்சிகரமான நேரடிக் காட்சிகளில் வெவ்வேறு காமரா நிலைகளில் பாத்திரங்களையும், காட்சிகளையும் காண்பிப்பது.
3. காமிரா, ஒலி, ஒளி, காட்சி அமைப்பு, எடிட்டிங் எல்லாம் ஒருங்கு சேர்ந்து கொடுக்கும் காட்சியின் அசைவு (Mobility of the Scene).
4. சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ற மாதிரியான காட்சி அமைப்புகள். உதாரணமாக ஆக்ஷன், ஆச்சரியம், திகில், இயற்கை வனப்பு, கவிதை மயமான காட்சிகளை - அவை அவைக்கேற்ற மாதிரியாகப் படம் பிடிப்பது.
5. உவமைகள், உபமானங்கள் மூலம் காட்சிகளைத் தெளிவு படுத்துவது.
6. பொருத்தமான சின்னங்கள் (Symbolism) மூலம் பின்னால் நடக்கப்போகும் ஒரு நிகழ்ச்சியை, சூசகமாக - ரசிகர்களின்

கற்பனைக்கும், புத்திசாலித் தனத்துக்கும் ஒரு சவாலாக - முன்னால் தெரிவிப்பது.

7. திரையில் காணும் தோற்றங்களினால் (Visual images) மட்டுமே ரசிகர்களின் உள்ளுணர்வுகளையும், உணர்ச்சிகளையும் உந்திவிடுவது.

ஸர் டேவிட் லீன் குறிப்பிட்டுள்ள அத்தனை உத்திகளையும், கல்யாணப் பரிசில் ஸ்ரீதர் வெகு நுணுக்கமாகக் கையாண்டிருக்கிறார். தெளிவாக, அழகாக, கோர்வையாக, கதை திரையில் விரியும் நேர்த்தி - அவரது சிறப்பான கதை சொல்லும் பாணிக்கு (Narrative Style) எடுத்துக் காட்டு.

ஸ்ரீதரின் எதிர்கோணக் காட்சி அமைப்புக்கு ஒரு உதாரணம் : ஒரு கோணத்தில், தீபாவளி சமயத்தில் அக்காளின் குழந்தையோடு "உன்னைக் கண்டு நான் ஆட" என்று கதாநாயகி துள்ளுவதும் - மறு கோணத்தில் அதே குழந்தையோடு மற்றுமொரு தீபாவளிக்கு கதாநாயகன் "உன்னைக் கண்டு நான் வாட" என்று வெதும்புவதும் எதிரும் புதிருமான காட்சிகள்.

தன்னை மறந்து, பதிலாக தனது அக்காளை மணம்புரியும்படி கதாநாயகி தனது காதலனிடம் இறைஞ்சும் காட்சி - டைரக்டர், ஒளிப்பதிவாளர், நடிகர்கள், பின்னணி இசையமைப்பாளர் யாவரும் ஒருங்கிணைந்து தந்த அருமையான காட்சி. காட்சிகளை மாற்றி மாற்றிக் காட்டும் ஒளிப்பதிவாளர் வின்சென்டின் கைத்திறன் - என்.எம். சங்கரின் மதிநுட்பமான எடிட்டிங் - இங்கே காட்சியின் அசைவு (mobility) முழுமை பெறுகிறது.

படத்தின் முக்கிய கட்டங்களில் வரும் காட்சி விளக்கங்களும், உபமானங்களும் அன்றைய தமிழ்த் திரைக்குப் புதுமையே! கதாநாயகியின் அக்காள் தனது தங்கையிடம், தனது காதலைத் தெரிவிக்கும்போது சுக்கல் சுக்கலாக நொறுங்கும் கண்ணாடி - ஒரு பக்கம் தனக்காக அல்லும் பகலும் உழைத்த

அக்காளையும், மறு பக்கம் தான் உயிராக நேசிக்கும் காதலனையும் நிறுத்தி நீதி காட்டும் தராசு - வளரும் காதலோடு சிறிது சிறிதாக வளரும் பூச்செடி - காதல் கைகூடாமல் போன போது, இலைகள் உதிர்ந்து மொட்டை மரமாக நிற்கும் அச்செடி - இப்படிப் பல. இந்தியத் திரையில் சாந்தாராம், சத்யஜித்ரே போன்றோரின் படங்களில் இப்படியான சின்னங்களை (Symbolism) நாம் கண்டிருந்தாலும், தமிழ்த்திரையில் இவை முக்கியமாக இடம்பெற்ற முதல் படம் கல்யாணப் பரிசு. பின் நாட்களில் இந்த உத்தி பாரதிராஜாவின் படங்களில் உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம்.

கதையில் பின்னால் நடக்கப் போகும் நிகழ்ச்சிகளை முன்னால் சூசகமாக தெரிவிக்கும் சில சின்னங்கள் : காதலர்களில் ஒருவரது சைக்கிள் சில்லு, மற்றவரது சைக்கிள் சில்லை முட்ட முட்ட வர அது விலகி விலகிப் போவது, அவர்கள் பின்னால் ஒன்று சேர மாட்டார்கள் என்பதையும்-

கதாநாயகி தனது வேலையை ராஜினாமா செய்து விலகும் சமயம், அக்கம்பெனி மானேஜரின் கையைவிட்டு விலகி ஓடிப்போய் திரும்பவும் அவர் கைக்குள் வந்தடையும் மேஜைக் குமிழ், இவள் திரும்பவும் அவரிடமே வந்து சேருவாள் என்பதையும் - முன்னதாகவே அறியத் தருகின்றன.

"என்னை மிகவும் கவர்ந்த படம் டைரக்டர் ஸ்ரீதரின் கல்யாணப் பரிசு. அதன் பாதிப்பால், அதே போன்று ஒரு கதையை ஆனாலும் முற்றிலும் வித்தியாசமான முறையில் தரவேண்டும் என்று பல நாட்கள் சிந்தித்தேன். அவ்வாறு உருவானதே தாமரை நெஞ்சம்"

- டைரக்டர் கே. பாலசந்தர் பேட்டி.
பொம்மை, மார்ச் 1987.

காட்சி - மொழி இலக்கியம்

ஸ்ரீதரின் கல்யாணப் பரிசு படத்தில் நடிப்பது நடிகர்கள் மட்டுமல்ல, உயர் மட்டக் காட்சி அமைப்புக்களே உள்ளத்தை உருவி, இதயத்தை நெருடுகின்றன.

வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத ஏக்கத்தை - முக பாவங்களினால் காட்ட முடியாத இதய தாபத்தை - காட்சி அமைப்பினால் காட்ட முடியும் என்பதற்கு உதாரணம் மணமுடிந்த அக்காளையும், அத்தானையும் ரயிலேற்றிவிட்டு கதாநாயகி திரும்பிப் போகும் கட்டம். பின்னணியில் ''காதலிலே தோல்வியுற்றாள் கன்னி யொருத்தி'' என்ற பாடல் ஒலிக்க வசந்தி பிளாட்பாரத்தில் நடந்து போகும்போது அவளது முதுகுப் புறத்தைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். ரயில் வண்டி 'கூ' வென்று கூவிக்கொண்டு ஸ்டேஷனை விட்டுப் பிரிந்து போகிறது. *பிரிந்து போகும் அந்த வண்டியோடு - அவளது ஒரு கோடி இளமைக் கனவுகள்; கால மணலில் பதிந்த காதல் நினைவுகள்; ஆழ மனதின் ஆசா பாசங்கள் - அனைத்துமே பொய்யாய், பழங்கதையாய், மெல்லப் பிரிந்து போகிறது!* இக்காட்சியைப் படமாக்கியிருக்கும் விதத்தினால் திரைப்படம் ஒரு 'காட்சி மொழி இலக்கியம்' என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார் ஸ்ரீதர். இத்தனை ஆண்டுகள் போன பின்னரும் இன்றைக்கும் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் அற்புதமான காட்சி இது!

ஆழமாகக் கவனிப்பவர்களுக்குத் தெரியும் - சிறு சிறு காட்சிகள்கூட வெகு கவனமாக, சிந்தித்து எடுக்கப் பட்டிருப்பது. மனைவியை இழந்த கதாநாயகன், அவளது இறுதிக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற, கதாநாயகியின் கல்யாணத்தை நிறுத்தி வைக்க விரைந்து வருகிறான். அவன் மணப்பந்தலில் வந்து கையை நீட்டி ''வசந்தி'' என்று கூப்பிடும் குரல் கெட்டி

மேளச் சத்தத்தில் அமுங்கி விடுகிறது. நீட்டிய கையில் அர்ச்சகர் அட்சதையை வைக்கிறார். வேறு வழியில்லை; அவன் அட்சதையைப் பார்க்கிறான். அவள் கழுத்தில் ஏறும் மாங்கல்யத்தைப் பார்க்கிறான் - அட்சதையைத் தூவி தம்பதிகளை ஆசீர்வதிக்கிறான்! மறக்கமுடியாத, ஸ்ரீதரின் முத்திரைக் காட்சி!

இப்படத்தின் ஒவ்வொரு காட்சியும், படம் பார்ப்பவர்களின் மனத்தில் உச்சமான அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தும்படி அமைந்திருப்பதே ஸ்ரீதர் டைரக்ஷனின் சிறப்பம்சமாகும். பின்னாட்களில் நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம், நெஞ்சம் மறப்பதில்லை, நெஞ்சிருக்கும் வரை, சுமைதாங்கி, கலைக் கோயில், மீண்ட சொர்க்கம் ஆகிய படங்களை சிறப்பாக டைரக்ட் செய்திருந்தார் ஸ்ரீதர். நெஞ்சில் ஓர் ஆலயத்தில் அவர் கையாண்ட டெக்னிக்கும், மீண்ட சொர்க்கத்தின் கலை அழகும் வெகு சிறப்பானவை. ஆனாலும் உருவம் - உள்ளடக்கம் - உத்திமுறை மூன்றும் நுணுக்கமாக, நிறைவாக, அழுத்தமாக அமைந்து ஸ்ரீதர் என்ற கலைஞனை தமிழ்த்திரையின் சரித்திரத்தில் நிரந்தரமாகப் பொறித்த படம் கல்யாணப் பரிசுதான்.

முழுமையான மூன்று பாத்திர அமைப்புக்கள். இவற்றில் உருண்டு திரண்ட பாகம் கதாநாயகனுடையது. அதை ஆவலுடன் ஏற்று உணர்ச்சிகளின் உச்சிக்கும், ஆழத்துக்குமாக ஊஞ்சாலடியிருக்கிறார் ஜெமினி கனேஷ். காதலியிடம் உல்லாசம்; நண்பனுடன் கலகலப்பு; இழந்து போன இனிய நாட்களை நினைத்து ஏக்கம்; தியாகம் செய்த தங்கையைக் கேவலமாகப் பேசும் மனைவியிடம் வெந்து வெடிக்கும் வேகம்; அழுகிற

குழந்தையை அடித்துவிட்டு 'அம்மாவாம் அம்மா, அம்மாவுக்கு நான் எங்கே போவேன்!' என்று நொந்து கொள்ளும் விரக்தி - எல்லாமே சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. கூடுமானவரை யதார்த்த வரம்பு மீறாமல் - ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையளவுக்குள் (within definitive limits) - அபரிமிதமான முக பாவங்களோ (overt expressions), அளவுக்கு மீறிய அங்க அசைவுகளோ (grand gestures) இல்லாமல் - அற்புதமாக நடித்திருக்கிறார் ஜெமினி கணேஷ்.

"திரையில் தோன்றும் பாத்திரங்களாக மாறுவது மட்டுமல்ல, படம் பார்க்கும் ரசிகனையும் தன்னோடு ஈர்த்து, திரையில் தனக்கு நேரும் அனுபவங்களை ரசிகனையும் அனுபவிக்கச் செய்பவனே சிறந்த நடிகன்" என்பது இலண்டன் திரைக்கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஒருவரின் விளக்கம். (The art of Film Acting : MOVIE READER by Ian Cameron; London 1972)

இக்கதையின் நாயகன் குதூலகலமாக இருக்கும்போது நாமும் கலகலப்படைகிறோம். காதலியோடு உல்லாசமாக இருக்கும்போது நாமும் உல்லாசமடைகிறோம். வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் இழந்து கவலையுறும்போது கண்ணீர் விடுகிறோம். இறுதியில் தனது குழந்தையைக் கல்யாணப் பரிசாகக் கொடுத்துவிட்டு கால்போன வழியே போகும்போது, நெடுங்காலம் நம்மோடிருந்த ஒருவர் பிரிந்து போகிறாரே என்று எங்கள் நெஞ்சம் நெருடப்படுகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் ஜெமினியின் சிறப்பான நடிப்பே!

கதாநாயகியாக வருபவர் சரோஜாதேவி. முதல் தடவையாக ஒரு பளுவான, முழுமையான

பாத்திரத்தில் அவரது நடிப்பு நெஞ்சை நெகிழவைக்கிறது. தனது காதல் உணர்ச்சிகளை உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் புதைத்து விட்டு, தனது "உயிரினும் மேலான" காதலனிடம், தன்னை "அல்லும் பகலும் காத்துப் பாராட்டிச் சீராட்டிய" தனது அக்காளை மணந்து கொள்ளும்படி வேண்டி - அந்த அக்காளை மணந்தால் "உங்களை என் இதயக் கோயிலிலே வைத்து வாழ்நாளெல்லாம் பூஜிப்பேன்" என்று இறைஞ்சும் அந்தக் காட்சி - அவரது திரை நடிப்பின் ஓர் உச்சக் கட்டம்! தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் நிரந்தரமாகப் பதியப்பட்டுவிட்ட ஒரு காட்சி!

சரோஜாதேவியின் அக்காளாக, நமது அனுதாபத்துக்குரியவராக வரும் விஜயகுமாரியின் அலட்டிக் கொள்ளாத இயல்பான நடிப்பு இன்னொரு குணசித்திரம். குமிழிடும் தாபங்களை இதயத்தில் தேக்கிய வண்ணம். ''துள்ளாத மனமும் துள்ளும்" பாடலுக்கு விஜயகுமாரி காட்டுகிற அந்தப் பாவம் - ஏக்கமும், இனிமையும் கலந்த தாப உணர்வுகளை ஏற்படுத்தி, இனம்புரியாத ஒரு புதிய உலகில் நம்மைச் சஞ்சரிக்க வைக்கிறது. இப்படியான மென்மையான, இனிமையான, தாபம் நிறைந்த உணர்வை இன்னொரு தமிழ்ப் படத்தில் நான் சந்தித்த அனுபவம் இல்லை. இதற்கு இணையான ஒரு

காட்சியைத் தேடினால் ராஜ்கபூரின் 'அவன்' படத்தில் வரும் "ஏகாந்தமாம் இம்மாலையில் எனை வாட்டுது உன் நினைவே" பாடலுக்கு நர்கிஸ்ஸின் நடிப்பு நினைவுக்கு வரலாம். விஜயகுமாரியினுடையதோ இதமான, இனிமையான, இயற்கையான நடிப்பாகும்.

ஒரே திரைக்கதையில் முழுமையான, குறையேதும் இல்லாத மூன்று பாத்திரங்களை அமைப்பது எத்தனை சிரமம் என்பது திரைக்கதை எழுதுபவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படி மூன்று பாத்திரங்களைப் படைத்து, தேர்ந்தெடுத்த மூன்று நடிகர் - நடிகைகளைத் திறமையாக நடிக்க வைத்திருப்பது கல்யாணப் பரிசின் தனிச்சிறப்பாகும்.

உணர்ச்சிகரமான இந்தப் படத்தின் இடையிடையே 'டூப் மாஸ்டர்' தங்கவேலு தலை நீட்டும் போதெல்லாம் கொதிக்கும் வெய்யிலில் வந்தவனுக்கு குடை நிழலில் ஐஸ்கிரீம் கிடைத்த மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. "என்னை டூப் அடிக்க விடமாட்டேங்கிறாங்களே" என்ற குற்றச்சாட்டோடு பூத் தொடுத்தாற்போல பொய்களை உதிர்க்கும் தங்கவேலுவின் லாவகமே தனி. அவருக்கு இணையாக ஈடு கொடுப்பவர் எம். சரோஜா.

இன்னும் -

கதைக்கும் காட்சிகளுக்கும் ஏற்ற கருத்துக் கொண்ட பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் பொருத்தமான பாடல்கள் திரைக்கதையின் தொடர்ச்சியாக - காட்சி விளக்கங்களாக - அமைந்திருக்கின்றனவே தவிர, கதையிலிருந்து வேறுபட்டு தனியாக நிற்கவில்லை.

ஏ.எம். ராஜாவின் பின்னணி இசை படத்தின் முக்கிய உணர்ச்சிகளை மேம்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. பாடல்களில் "வாடிக்கை மறந்ததும் ஏனோ"; "ஆசையினாலே மனம்"; "காதலிலே தோல்வியுற்றாள்"; "உன்னைக் கண்டு நான் வாட"; "துள்ளாத மனமும் துள்ளும்"; அனைத்தும் பிரபலமான பாடல்களே.

கல்யாணப் பரிசு -

பல தரப்பட்ட மட்டங்களில் ரசிக்கக் கூடிய, ரசிக்க வேண்டிய படம்.

ஜன ரஞ்சக நோக்கில் -

ரசிகர்களுக்கு கிளுகிளுப்பூட்டும் காதல் காட்சிகளும், தாளம் போட வைக்கும் இனிமையான பாடல்களும், குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்கவைக்கும் தங்கவேலுவின் நகைச்சுவையும் கொண்ட படம்.

சினிமாக் கலை அம்சத்தில் -

கட்டுக் கோப்பான திரைக்கதையும், நுணுக்கமான டைரக்‌ஷனும், காட்சிகளுக்கேற்ற பொருத்தமான உரையாடல்களும், யதார்த்த நிலைக்குள் அடங்கிய அற்புதமான நடிப்பும் கொண்ட இப்படம் சினிமாக் கலையைப் பயிலும் மாணவனுக்கு ஒரு பாட புத்தகம்.

சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில் -

இந்த உலகத்தில் நமக்குக் கிடைத்த அற்புதமான உடமை எங்கள் உயிர்தான். காதலில் தோல்வி கண்ட இக்கதையின் நாயகி குளத்தையோ, கிணற்றையோ, ஒரு மீட்டர் கயிற்றையோ நாடாமல்-

சரத் சந்திரரின் 'தேவதாஸ்' மாதிரி தன்னையும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களினதும் வாழ்க்கையை அழித்துக் கொள்ளாமல் - ஏமாற்றங்களின் பின்னரும் வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தம் கண்டு, புதியதொரு வாழ்வை அமைக்கிறாள். இந்த உயர்வான மனித தர்மம் சமுதாயத்துக்கு, முக்கியமாக நம் இளைஞர்களுக்கு ஒரு வழி காட்டி.

தார்மீகப் பார்வையில் -

மராட்டிய மேதை வி.ஸ. காண்டேகர் காவியமாகத் துதி பாடிய இந்துப் பெண் 'ஆசைக்காக வாழாமல் கடமைக்காக வாழ்பவள்.' இந்தக் கதையின் நாயகி அவர் காட்டிய இந்துப்

பெண்ணாக, இந்தியப் பெண்ணாக வாழ்ந்து காட்டியவள். இந்தக் கோட்பாடு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதெனினும், கதாநாயகியின் தியாகத்தின் தாத்பரியம் நாம் போற்றப்பட வேண்டியதே!

ஆசைக்காக வாழாமல் கடமைக்காக வாழ்பவள் பெண். அந்தப் பெண் இனத்தில் பூத்த வசந்தி தன் தியாகத்தால் பெண்மைக்கே பெருமை தந்தாள்!

மனோதத்துவ ரீதியில் -

தூய்மையான காதல் என்பது உள்ளத்தால், உணர்வுகளால், உயிரால் ஒன்று படுவது. "என் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்கள் நினைவுகளோடு வாழ்வேன்; சாகும் போதும் உங்கள் நினைவுகளோடுதான் சாவேன்" என்ற வரிகளில் அவளது ஆத்மீகக் காதல் புலனாகிறது.

அவளது வாழ்க்கையை விட்டு அவன் வெகுதூரம் போய்விட்டாலும் அவளது இதயக் கோயிலிலே அவன் என்றுமே குடிகொண்டிருப்பான்!

மனோதத்துவ நோக்கில் இது இழந்த காதலோ, இறந்த காதலோ அல்ல; காலத்தால் அழியாத ஆத்மீகக் காதலே!

இலக்கிய நோக்கில் -

இளமையின் துள்ளலுக்கும், துடிப்புக்கும், சுறுசுறுப்பிற்கும் இது ஒரு இனிய கவிதை!

இனிமேல் மீண்டும் வாராத, இழந்துபோன இன்ப நாட்களின் நினைவுகளுக்கு இது ஒரு தாப கீதம்!

கால வெள்ளத்தால் அழியாத ஆத்மீகக் காதலுக்கு இது ஒரு அஞ்சலி!

கல்யாணப் பரிசு -

தமிழ்த் திரை உலகம் உள்ளவரை
அழியாது வாழும் அமர காவியம்!

✪

11

பத்மஸ்ரீ சரோஜாதேவி திரைப்படங்களின் பட்டியல்

பொற்காலத் தமிழ்த் திரையின் மூவேந்தர்களான எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி, ஜெமினி கணேசன் மூவருடனும் ஜோடி சேர்ந்து நடித்த நடிகையர்களில் சிறப்பிடம் பெறுபவர் சரோஜாதேவி. இவர்களைத்தவிர தெலுங்கு சூப்பர் ஸ்டார் என்.டி. ராமாராவுடனும், கன்னட அதிநாயகன் ராஜ்குமாருடனும் இணைந்து பல வெற்றிப் படங்களைத் தந்தவர். நான்கு மொழிகளில் 160 படங்களுக்கு மேல் நடித்திருப்பவர் சரோஜாதேவி.

ஜெமினி - சரோஜாதேவி : கைராசி (1960)

எம்.ஜி.ஆர். - சரோஜாதேவி : கலங்கரை விளக்கம் (1965)

சிவாஜி - சரோஜாதேவி : புதிய பறவை (1964)

1955ஆம் ஆண்டில் கன்னடப் படமான மகாகவி காளிதாஸில் அறிமுகமான சரோஜாதேவி ஆரம்ப நாட்களில் மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம், தங்கமலை ரகசியம், பூலோக ரம்பை, திருமணம் போன்ற படங்களில் நடனமாடி வந்தார். இல்லறமே நல்லறம் படத்தில் வில்லியாகவும் சபாஷ் மீனா படத்தில் காமெடி வேடத்திலும் நடிக்கும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன.

1958இல் வெளியான எம்.ஜி.ஆரின் வெற்றிப்படமான நாடோடி மன்னன் அவரைக் கதாநாயகி அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தியது. அடுத்த ஆண்டில் வெளிவந்த ஸ்ரீதரின் கல்யாணப் பரிசு அவரைப் புகழின் உச்சிக்குக் கொண்டு போய் தமிழ்த்திரையின் முன்னணி நடிகை என்ற இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது.

கலகலப்பாகவும், ஹாஸ்யமாகவும், வேடிக்கையாகவும், விளையாட்டுத்தனமாகவும், குறும்புக்காரியாகவும், கவர்ச்சிகரமாகவும் நடிக்கும் சரோஜாதேவியால் பிரமிக்கவைக்கும் உணர்ச்சிகளையும், ஆழமான சோகத்தையும் காட்டி ரசிகர்களை அழ வைக்கவும் முடியும். ஸ்ரீதரின் கல்யாணப் பரிசு, சங்கரின் ஆடிப்பெருக்கு, பந்துலுவின் கித்தூர் சன்னம்மா, பீம்சிங்கின் பாலும் பழமும், பாலசந்தரின் தாமரை நெஞ்சம், கே.எஸ்.ஜியின் குல விளக்கு ஆகியன அவரது அற்புதமான நடிப்பாற்றலுக்குச் சான்று பகரும் திரைப்படங்களாகும்.

அவர் நடித்த படங்களில் கல்யாணப் பரிசு (1959), சசுரால் (1961), கித்தூர் சன்னம்மா (1961), எங்க வீட்டுப் பிள்ளை (1965), பணமா பாசமா (1968) ஆகியன வெள்ளிவிழா கண்ட படங்களாகும்.

அவரது அயராத உழைப்பிற்கும், அற்புதத் திறமைக்கும் பரிசாக இந்திய அரசிடமிருந்து 1971இல் பத்மஸ்ரீ விருதைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

1955

1. மகாகவி காளிதாஸ் (க)
2. ஆஷாட பூதி (க)
3. ஸ்ரீராம பூஜா (க)

1956

4. கச்ச தேவயானி (க)
5. கோகிலவாணி (க)
6. பஞ்ச ரத்னா (தெ)

1957

7. சிந்தாமணி (க)
8. மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம்
9. தங்கமலை ரகசியம்
10. பாண்டுரங்க மகாத்மியம் (தெ)
11. பூலோக ரம்பை

1958

12. திருமணம்
13. இல்லறமே நல்லறம்
14. சபாஷ் மீனா
15. மனமுள்ள மறுதாரம்
16. நாடோடி மன்னன்
17. செங்கோட்டைச் சிங்கம்
18. தேடி வந்த செல்வம்
19. பூகைலாஸ் (தெ)
20. அண்ணா தங்கை
21. பதி பந்துலு (தெ)

1959

22. கல்யாணப் பரிசு
23. ஜகஜ்ஜோதி பசவேஸ்வரா (தெ)
24. பைகம் (இ)
25. பெள்ளி சந்தாதி (தெ)
26. கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை
27. வாழ வைத்த தெய்வம்
28. பிரெஸிடன்ட் பஞ்சாட்சரம்
29. பாகப் பிரிவினை

1960

30. எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்
31. இரும்புத் திரை
32. கைராசி
33. பார்த்திபன் கனவு
34. விடி வெள்ளி
35. யானைப் பாகன்
36. பெள்ளி கனுகா (தெ)
37. பக்தி மஹிமா (தெ)

1961

38. பனித்திரை
39. சீதாராம கல்யாணம்
40. இன்டிகி தீபம் இலாலே (க)
41. ஜகதலப் பிரதாபன் (தெ)
42. யானைப் பாகன்
43. ஒபேரா ஹவுஸ் (இ)
44. சசுராஸ் (இ)
45. கித்தூர் சன்னம்மா (க)

46. விஜயநகரட வீரபுத்ரா (தெ)
47. மணப் பந்தல்
48. பாலும் பழமும்
49. தாய் சொல்லைத் தட்டாதே
50. திருடாதே
51. கிருஷ்ண குசேலா (தெ)

1962

52. ஆடிப் பெருக்கு
53. ஆலய மணி
54. குடும்பத் தலைவன்
55. மாடப்புறா
56. பாசம்
57. பார்த்தால் பசி தீரும்
58. தாயைக் காத்த தனயன்
59. வளர் பிறை
60. தேவ சுந்தரி (தெ)
61. ஹாங்காங் (இ)
62. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன யுத்தம் (தெ)

1963

63. பரீக்ஷா (க)
64. பியார் கியா தோ தர்ணா கியா (இ)
65. இருவர் உள்ளம்
66. கல்யாணியின் கணவன்
67. குலமகள் ராதை
68. நீதிக்குப் பின் பாசம்
69. பணத்தோட்டம்
70. பெரிய இடத்துப் பெண்

1964

71. தெய்வத் தாய்
72. என் கடமை
73. படகோட்டி
74. பணக்காரக் குடும்பம்
75. பாசமும் நேசமும்
76. புதிய பறவை
77. தாயின் மடியில்
78. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே
79. ஆத்ம பலம் (க)
80. பேற்றி பேற்றி (இ)
81. தூஜ் கா சாந்த் (இ)
82. தாகுடு மூதுலு (க)
83. அமர கில்பி ஜக்கன்னா (தெ)

1965

84. பெரெத ஜீவா (க)
85. தோடு நீடா (க)
86. ஆசை முகம்
87. எங்க வீட்டுப் பிள்ளை
88. கலங்கரை விளக்கம்

1966

89. அன்பே வா
90. நாடோடி
91. நான் ஆணையிட்டால்
92. பறக்கும் பாவை
93. பெற்றால்தான் பிள்ளையா
94. தாலி பாக்யம்
95. சகுந்தலா (தெ)
96. பிரீத் நா ஜானே ரீத் (இ)

1967

97. அரச கட்டளை
98. பெண் என்றால் பெண்

1968

99. என் தம்பி
100. பணமா பாசமா
101. தாமரை நெஞ்சம்
102. உமா சண்டி கதா (தெ)
103. அருணோதயம்

1969

104. மல்லமன்ன பவதா (க)
105. அன்பளிப்பு
106. தங்க மலர்
107. ஓடும் நதி
108. அஞ்சல் பெட்டி 520
109. குல விளக்கு
110. ஐந்து லட்சம்

1970

111. கண் மலர்
112. சிநேகிதி
113. மாலதி
114. லக்ஷ்மி சரஸ்வதி
115. விஜயம் மனதே (க)
116. மயானி மாமாதா (க)

1971

117. பூர்ணிமா
118. பாப புண்யா (ம)
119. தான்டே மக்களு (தெ)
120. நயயவே தேவாரு (தெ)
121. ருக்மிணி சத்யபாமா (தெ)
122. தேனும் பாலும்
123. உயிர்

1972

124. சக்தி லீலா
125. ஹரிதர்ஷன் (இ)
126. பண்டந்தி கபுரம் (தெ)
127. மாத்ரு மூர்த்தி (தெ)

1973

128. சகதர்மிணி (தெ)

1974

129. பத்து மாத பந்தம்
130. சாமுண்டேஸ்வரி மகிமா (தெ)
131. குருகினி (க)
132. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச கல்யாணம் (தெ)
133. மனசுலோ தேவுடு (தெ)
134. ஸ்ரீராமாஞ்சனேய யுத்தம் (தெ)

1975

135. குணவந்துடு (தெ)
136. பாக்ய ஜோதி (தெ)
137. கதா சங்கம (க)

1976

138. சிரஞ்சீவி

1977

139. தான வீர சுரு கர்ணா (தெ)
140. சீதாராம வன வாசு (தெ)
141. பாபரு வாஹன (க)
142. பாக்ய வந்தரு (தெ)
143. ஸ்ரீ ரேணுகாதேவி மகாத்மா (க)
144. ஷானி பிரபாவா (க)

1978

145. பரசுராமன் (தெ)

1980

146. ஸ்ரீ ராகவேந்திர கருணா (தெ)

1984

147. குரு பக்தி (க)
148. யாரிவானு (க)
149. ருத்ர நாகா (க)

1985

150. தாயி தாண்டே (க)

1988

151. பூவுக்குள்ளே பூகம்பம்

1989

152. பொன் மனச் செல்வன்
153. ஒரே தாய் ஒரே குலம்
154. தர்ம தேவன்
155. குரு

1990

156. பலே சத்துரா (தெ)
157. யமதர்ம ராஜூ (தெ)

1991

158. அல்லுடு தித்தின காபுரம் (தெ)
159. அபத் பண்டாவுலு (தெ)

1993

160. பாரம்பரியம்

1997

161. ஒன்ஸ்மோர்

12

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற பாடகர்

டி.எம்.எஸ்.

பொற்காலத் தமிழ்த்திரையின் புகழ் பூத்த பின்னணிப் பாடகர் திரு டி.எம். சௌந்தரராஜன் அவர்களின் ஐம்பது ஆண்டுக்கால இசைப்பணியைப் பாராட்டி எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை இலண்டனிலிருந்து வெளிவந்த மேகம் இலக்கிய சஞ்சிகையில் 1999ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் அக்டோபர் மாத இதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

1950ஆம் ஆண்டு ஜுபிட்டர் பிக்சர்ஸ் தயாரிப்பான ''கிருஷ்ண விஜயம்'' என்ற பக்திப்படம் தமிழகமெங்கும் வெற்றிகரமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இப்படத்தின் கதாநாயகன் நரசிம்ம பாரதி பாடும் -

''ராதே நீ என்னைவிட்டுப் போகாதேடி'' என்ற பாடல் மிகவும் பிரபலமடைந்தது. செஞ்சுருட்டி ராகத்தில் ஒலித்த இந்தப் பாடல், பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர் சிந்தாமணி படத்தில் பாடிய ''ராதே உனக்குக் கோபம் ஆகாதேடி'' என்ற பாடலை நினைவூட்டியது. அதுமட்டுமல்ல, பாகவதர் தான் திரும்பவும் இப்பாடலைப் பாடுகிறாரோ எனப் பலர் அதிசயித்தார்கள். பின்னர் தான் இது பாகவதரல்ல; சௌந்தரராஜன் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு புதிய பாடகர் என்பதை மக்கள் அறிந்து கொண்டார்கள்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை - சென்ற ஐம்பது ஆண்டுக் காலமாக - தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் டி.எம்.எஸ். என்ற பெயரைக் கேள்விப்படாத இசை ரசிகர்கள் எவருமே இருக்கமுடியாது. அவரது பக்திப் பாடல்களோ, சினிமா இசையோ கேட்காத தமிழர் இல்லங்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

பாண்டிய மன்னர்கள் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரையிலே - சொக்கநாதரும், மீனாட்சி அம்மையும் குடிகொண்ட திருத்தலம் அமைந்த பதியிலே - வேதம் ஓதும் சௌராஷ்டிரப் புரோகிதரான மீனாட்சி ஐயங்காருக்கும், வெங்கடம்மைக்கும் 1923-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 24-ம் தேதி பிறந்த பிள்ளைக்கு தங்கள் குல தெய்வமான சௌந்தரராஜப் பெருமாள் பெயரையே தந்தார்கள். தொகுளுவ மீனாட்சி ஐயங்கார் சௌந்தரராஜன் என்ற பெயர் - பின்னர் டி.எம்.எஸ் என வழங்கலாயிற்று.

பெருமாளின் பெயர் கொண்ட அந்தப் பிள்ளையின் நாவில் உலகளந்த பெருமாளே குடி கொண்டிருந்தார். தெள்ளு தமிழும்,

தேன் மதுர இசையும் அந்த நாவிலிருந்து கரை புரண்டோடின. சிறு வயதில் கோவில்களிலும், பஜனை மண்டபங்களிலும், தனது தந்தையாருடன் சேர்ந்து பஜனைப் பாடல்களை அநாயாசமாகப் பாடினான் சிறுவன் சௌந்தர். எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதரின் பாடல்களை மனப்பாடம் பண்ணிப் பாடுவது அவனது இதயம் கவர்ந்த பொழுதுபோக்கு!

முறையான சாஸ்திரீய சங்கீதம் பயில ஆசைப்பட்டாலும், குரு தட்சணை கொடுத்து சங்கீதம் பயிற்று விக்கக்கூடிய பண வசதி அந்த ஏழைப் புரோகிதரான தந்தையிடம் இருக்கவில்லை. பின்னர் சௌராஷ்டிர சமூகத்தில் உள்ள சில தனவந்தர்கள் அவருக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தார்கள். அவர்களது தயவால் ராமநாதபுரம் சீனிவாச ஐயங்காரின் சீடரான காரைக்குடி ராஜாமணி ஐயங்காரிடம் சங்கீதப் பயிற்சி பெற்றார் சௌந்தரராஜன்.

1946-ம் ஆண்டு மதுரை சத்குரு சமாஜத்தில் சௌந்தரராஜனின் கர்நாடக சங்கீத அரங்கேற்றம் நடைபெற்றது. ''மகா கணபதிம் பதிம் பஜே'' என்ற கீர்த்தனையுடன் டி.எம். சௌந்தரராஜனின் இசைப் பணி ஆரம்பமாயிற்று. அப்போது அவருக்குத் திருமணமாகி இரு குழந்தைகளும் இருந்தார்கள்.

அடுத்த நான்கு ஆண்டுகள் கர்நாடக சங்கீத வித்துவான் என்று பெயர் பெற வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் மேடை மேடையாகப் பாடிக் கொண்டிருந்தார் டி.எம்.எஸ். சில மேடைகளில் ரசிகர்களின் வேண்டுகோளின்படி பாகவதரின் திரைப் பாடல்களையும் பாடினார். அவரது கர்நாடக இசையைக் காட்டிலும் பாகவதரின் பாடல்களைப் பாடும்போது ரசிகர்கள் கை தட்டி ஆரவாரம் செய்து வரவேற்றார்கள். தனது எதிர்காலம் திரைப்படத் துறையில் தான் இருக்கிறது என முடிவெடுத்தார் டி.எம்.எஸ்.

அந்தக் காலகட்டத்தில், தனிப்பட்ட சிபாரிசு இல்லாமல் திரைப்படத் துறையில் நுழைவதென்பது இயலாத காரியம். சௌராஷ்டிர சமூகத்தைச் சேர்ந்த நடிகர் நரசிம்ம பாரதியின் உதவியால், அவர் கதாநாயகனாக நடித்துக்கொண்டிருந்த கிருஷ்ண

விஜயம் படத்தில் பாடும் வாய்ப்பு சௌந்தரராஜனுக்குக் கிடைத்தது. எஸ்.எம். சுப்பையா நாயுடுவின் இசை அமைப்பில், கவிஞர் பாலதாஸ் எழுதிய நான்கு பாடல்களை நரசிம்ம பாரதியின் பின்னணிக் குரலாக டி.எம்.எஸ். பாடினார். அதே ஆண்டில் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் தயாரித்த வெற்றிப் படைப்பான மந்திரிகுமாரியில் - ஜி. ராமநாதனின் இசை அமைப்பில் - அவர் பாடிய ''அன்னமிட்ட வீட்டிலே கன்னக் கோல் சாத்தவே'' என்ற பாடல் புகழ் பெற்றது.

தொடர்ந்து சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸின் தயாரிப்புகளில் பின்னணி பாடிவந்தார் டி.எம்.எஸ்.

''தீராத துயராலே பாழாகியே'' *(தேவகி-1951)*
''குலுங்கிடும் பூவிலெல்லாம்'' *(கல்யாணி 1952)*
''குளிர் தாமரை மலர்ப் பொய்கை'' *(வளையாபதி-1952)*

ஆகிய பாடல்கள் பிரபலமடைந்தன. அவர் சிறப்பாகப் பாடி, அப்பாடல்கள் பிரபலமடைந்திருந்த போதிலும் சென்னைத் தயாரிப்பாளர்கள் எவரும் டி.எம்.எஸ்.ஸைப் பாட அழைக்கவில்லை. சென்னையில் தயாராகிக் கொண்டிருந்த படங்களில் திருச்சி லோகநாதன், ஏ.எம்.ராஜா போன்றோர் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

1953-ம் ஆண்டு தான் பாடிய திரைப் பாடல்களின் கிராம போன் தட்டுகளையும், கையிலிருந்த 200 ரூபாய் பணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு சென்னைக்குப் பயணமானார் சௌந்தரராஜன். ஆழ்வார்ப்பேட்டையில் ஒரு சிறிய அறையை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, சென்னையிலுள்ள சினிமாக் கம்பெனிகளின் வாசல் படிகளில் ஏறி இறங்கினார். எந்த வாய்ப்பும் கிட்டவில்லை.

விரக்தியடைந்த நிலையிலே பிரபல இசையமைப்பாளர் ஜி. ராமநாதனை அணுகி தனது நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னார் டி.எம்.எஸ். ஏற்கனவே மந்திரி குமாரியில் ராமநாதன் இசையமைப்பில் பாடியிருந்த பரிச்சயம். கையில் திரைப்படங்கள் இல்லாத காலங்களில் எச்.எம்.வி.யில் இசை அமைப்பாளராக ராமநாதன் பணியாற்றிவந்தார். ''கவிஞர் மருதகாசியின் இரு

பக்திப் பாடல்கள் கைவசம் இருக்கின்றன. அவற்றை நீயே பாடு; அதற்கான ஊதியத்தைப் பெற்றுத் தருகிறேன்'' என ராமநாதன் வாக்களித்தார். அவ்வாறு ஆரம்பமானதுதான் டி.எம்.எஸ்.ஸின் பக்தி இசை என்ற பேராறு.

''வள்ளல் பெருமை தனைச் சொல்லப் போமோ''

''ஹரி ஹர பாவா''

ஆகிய பாடல்கள் எச்.எம்.வி. இசைத் தட்டுக்களாக வெளிவந்தன. இதைத் தொடர்ந்து வந்த **''சங்கம் முழங்க வரும் மதுரை நகர்''** என்ற பாடல் தமிழகமெங்கும் ஒலித்தது!

தூக்குத் தூக்கி

1954ம் ஆண்டில் அருணா பிலிம்ஸ் என்ற சினிமா கம்பெனி சிவாஜி கணேசன் - பத்மினியை ஜோடியாக வைத்து இசை, நாட்டியம், ஹாஸ்யம் அனைத்தும் கொண்ட ஒரு ஜனரஞ்சகமான படத்தைத் தயாரிக்கத் திட்டமிட்டார்கள். ஏராளமான பாடல்கள் கொண்ட இப்படத்தின் இசையை அமைக்க ஜி. ராமநாதனை அமர்த்தினார்கள். இப்படத்துக்கு தூக்குத் தூக்கி எனப்பெயரிடப்பட்டது.

மந்திரிகுமாரி (1950) படத்தில் ஜி. ராமநாதன் - திருச்சி லோகநாதன் காம்பினேஷனில் அமைந்த பாடல்கள் திறமையாக வந்திருந்தபடியால் இப்படத்திலும் லோகநாதனைப் பாட வைக்க எண்ணிய தயாரிப்பாளர்கள் அவரை அணுகினார்கள். தூக்குத் தூக்கியில் கதாநாயகன் பாடுவதாக அமைந்த எட்டுப் பாடல்களையும் பாட நாலாயிரம் ரூபாய் கேட்டார் லோகநாதன். இவ்வளவு தொகையைக் கொடுக்க தயாரிப்பாளர்கள் தயங்கினார்கள்.

இதைக் கேள்வியுற்ற ஜி. ராமநாதன், ''மதுரையிலிருந்து சௌந்தரராஜன் என்றொரு புதுப் பாடகர் வந்திருக்கிறார். ஏற்கனவே எனது இசை அமைப்பில் சில பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். தூக்குத் தூக்கியின் பாடல்களைப் பாட அவரே மிகவும் பொருத்தமானவர்'' என பலமாகச் சிபாரிசு செய்தார்.

தூக்குத் தூக்கியில் வரும் எட்டுப் பாடல்களையும் பாட இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஊதியத்திற்கு சௌந்தரராஜன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டார். தனக்கு ஒரு புதிய பாடகர் பின்னணி பாடப்போகிறார் என்பதை அறிந்த சிவாஜி அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். ஒன்றில் சி.எஸ். ஜெயராமன், அல்லது ஏ.எம். ராஜாவை எனக்காகப் பாடவையுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார். சிவாஜி நடித்த வெற்றிப் படங்களான பராசக்தியில் சி.எஸ். ஜெயராமனும்; அன்பு, இல்லற ஜோதி ஆகிய படங்களில் ஏ.எம். ராஜாவும் பின்னணி பாடியிருந்தார்கள்.

இதையெல்லாம் அறிந்த சௌந்தரராஜன், முதலில் மூன்று பாடல்களைப் பாடி ஒலிப்பதிவு செய்கிறேன்; அவற்றைக் கேட்டுப் பாருங்கள். அவை பிடிக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் விரும்பிய பாடகர்களைக் கொண்டு அவற்றைப் பாடச் செய்யுங்கள். அதுவரை எனக்கு ஊதியம் ஏதும் தரவேண்டியதில்லை என்றார்.

அவர் சவாலாக ஏற்றுப் பாடிய பாடல்கள்: 1. ''சுந்தரி சௌந்தரி நிரந்தரியே'' 2. ''பெண்களை நம்பாதே'' 3. ''ஏறாத மலைதனிலே'' ஆகியவை. வெண்கல மணிக்குரலில் உணர்ச்சிப் பிரவாகமாக ஒலித்த பாடல்களைக் கேட்டு, அவரது ஆற்றலில் ஐயம் கொண்டவர்கள் வாயடைத்து நின்றார்கள். தூக்குத் தூக்கியின் பாடல்கள் தமிழ்நாட்டின் பட்டி தொட்டியெல்லாம் எதிரொலித்தன!

எம்.ஜி.ஆர். - சிவாஜி - ஜெமினி

தூக்குத் தூக்கியைத் தொடர்ந்து பட்சிராஜா ஸ்தாபனம் தயாரித்த மலைக்கள்ளன் (1954) படத்தில்

''தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு''

''எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே''

என எம்.ஜி.ஆருக்காகப் பாடிய பாடல்களில் ஆண்மையும், கம்பீரமும் ஒலித்தன.

எம்.ஜி.ஆரும் சிவாஜியும் இணைந்து நடித்த கூண்டுக்கிளியில், கே.வி. மகாதேவனின் இசை அமைப்பில் ''கொஞ்சும் கிளியான பெண்ணை - சரியா தப்பா'' என்ற பாடலை டி.எம்.எஸ். சிவாஜிக்காகப் பாடினார்.

இதையடுத்து ஜி.ராமநாதன் இசையமைப்பில் சதாரம் (1955) பெரிய இசைச் சித்திரமாக வெளிவந்தது. இப்படத்தின் கதாநாயகனாக நடித்த ஜெமினி கணேசனுக்காக ''புதுமையை என்ன சொல்வேன்'' ''பொங்கிவரும் புது நிலவே பொன் மேனிப் பாவையே'' ஆகிய பாடல்களை மென்மையான குரலில் சிருங்கார ரசம் ததும்ப, இனிமையாகப் பாடினார் சௌந்தரராஜன்.

இப்படத்தின் மற்றொரு பாடலான ''நினைந்து நினைந்து நெஞ்சம் உருகுதே'' என்ற பாடல் அரை நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் இன்றைக்கும் மங்காத இளமையுடன் கம்பீரமாக ஒலிக்கிறது.

ஓங்கிய குரலால் உலகளந்த தமிழர் இதயங்களைக் கவர்ந்தவர்

தமிழ்த் திரையின் இசைச் சரித்திரத்திலே, அபார சாதனை செய்து காட்டிய இசை அமைப்பாளர் காலஞ்சென்ற திரு. ஜி.ராமநாத அய்யர் அவர்கள். 'எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர், பி.யூ.சின்னப்பா' காலத்திலிருந்து 'எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி, ஜெமினி' காலம் வரை பிரபல இசை அமைப்பாளராகப் பணியாற்றியவர். ஆரம்ப நாட்களிலிருந்து டி.எம். சௌந்தரராஜனுக்கு வழி காட்டியாக இருந்து - அவரது சாரீரத்தைப் பக்குவப்படுத்தி - ஸ்தாயிகளில் சஞ்சாரம் செய்யும் வித்தையைக் கற்பித்து - அழுத்தம் திருத்தமாகச் சங்கதிகள் போட்டு - ஒரு பின்னணிப் பாடகருக்குத் தெரிய வேண்டிய நௌிவு சுழிவுகளையெல்லாம் கற்றுக்கொடுத்து - டி.எம்.எஸ். என்ற பாடகரை உருவாக்கியவர் ராமநாதன்.

ஜி.ராமநாதன் - டி.எம். சௌந்தரராஜன் காம்பினேஷனில் மந்திரி குமாரி, தூக்குத் தூக்கி, சதாரம், நான் பெற்ற செல்வம்,

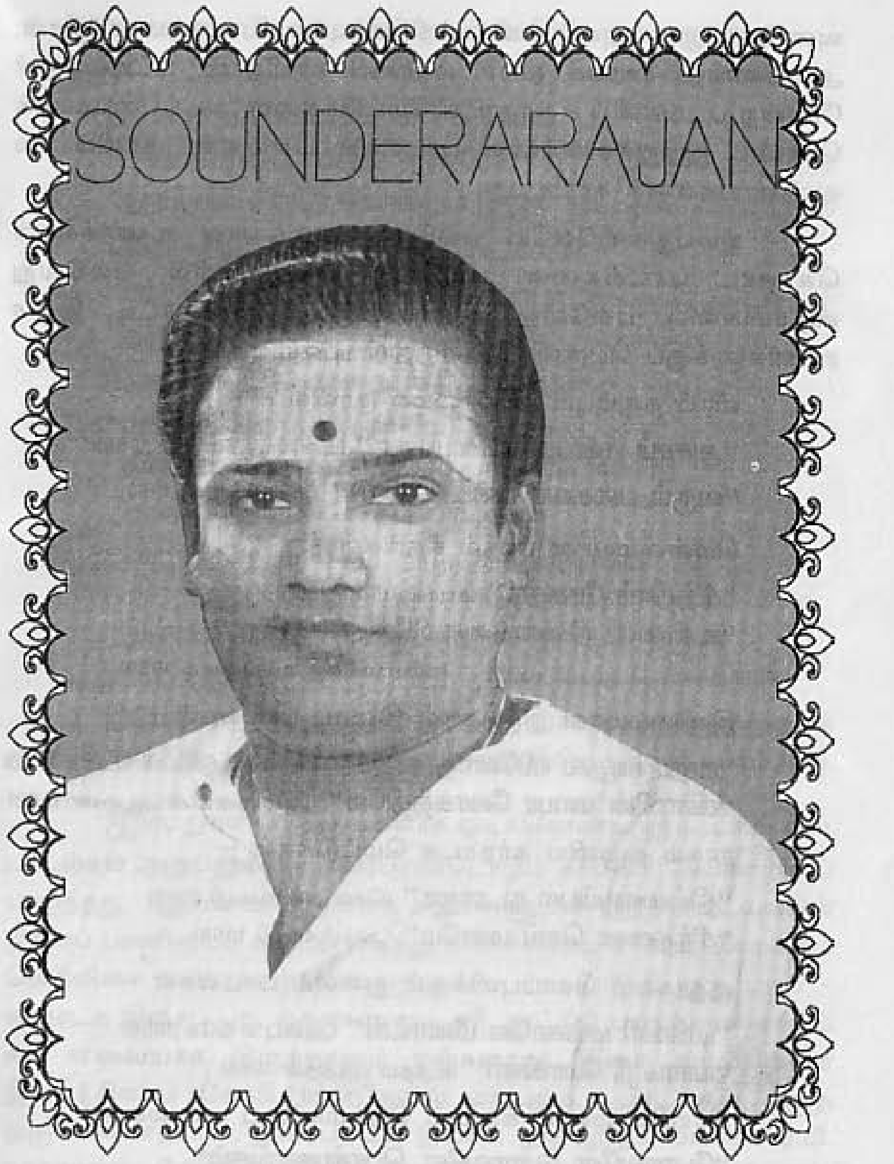

டி.எம்.எஸ்.

வணங்கா முடி, ராணி லலிதாங்கி, கற்புக்கரசி, உத்தம புத்திரன், அம்பிகாபதி, சாரங்க தாரா, மகாகவி காளிதாஸ், பட்டினத்தார் போன்ற படங்களில் - கர்நாடக மெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் டி.எம்.எஸ். குரலில் பல வண்ணங்களைக் காட்டியது.

ஐம்பதுகளிலேயே பல்வேறு வகையான உணர்ச்சிகள் கொண்ட பாடல்களை, பல்வேறு சாரீரங்களில், பல்வேறு ஸ்தாயிகளில், பல்வேறு பாணிகளில் - பாடிக்காட்டி, இசை ரசிகர்களுக்குப் பெருவிருந்தளித்தார் டி.எம்.எஸ்.

வீரம் ததும்பும் ஆண்மைக் குரலில் -

“அச்சம் என்பது மடமையடா” (மன்னாதிமன்னன் 1958)
“வரும் பகைவர் படை கண்டு” (அம்பிகாபதி 1957)

மென்மையான காதல் கீதங்கள் -

“சித்திரம் பேசுதடி” (சபாஷ் மீனா 1858)
“உன்னை நினைக்கையிலே. கண்ணே”
(கல்யாணிக்கு கல்யாணம் 1959)

இனிமையான இரு குரல் இசைப் பாடல்கள் -

“ராதா மாதவ வினோத ராஜா” (எங்கள் குடும்பம் பெரிசு 1958)
“கனவின் மாயா லோகத்திலே” (அன்னையின் ஆணை 1958)

ராகம் தழுவிய கர்நாடக மெட்டுக்கள் -

“தில்லையம்பல நடராஜா” (சௌபாக்கியவதி 1956)
“சிந்தனை செய் மனமே” (அம்பிகாபதி 1958)

குதூகலம் கொப்புளிக்கும் துள்ளல் பாடல்கள்

“டிங்கிரி டிங்காலே மீனாட்சி” (அன்பு எங்கே 1958)
“யாரடீ நீ மோகினி” (உத்தம புத்திரன் 1958)

கிராமிய மணம் கமழும் தெம்மாங்குப் பாடல்கள் -

“போறவளே போறவளே பொன்னுரங்கம்”
(மக்களைப் பெற்ற மகராசி 1957)

“தாழையாம் பூ முடிச்சி தடம் பார்த்து நடை நடந்து”
(பாகப் பிரிவினை)

தாயன்பைக் காட்டும் பாச உணர்வு -

“அன்னையைப் போல் உலகிலே” (தாய்க்குப் பின் தாரம் 1956)
“தாயினும் சிறந்த கோயிலும் இந்த” (இல்லறமே நல்லறம் 1958)

உணர்ச்சியூட்டும் எழுச்சிப் பாடல்கள் -

“சத்தியமே லட்சியமாய்க் கொள்ளடா” (நீலமலைத் திருடன் 1957)
“தூங்காதே தம்பி தூங்காதே” (நாடோடி மன்னன் 1958)

இலக்கிய பூர்வமான பாரதி பாடல்கள் -

“மங்கியதோர் நிலவினிலே” (திருமணம் 1957)
“தீர்த்தங் கரையினிலே” (மதுரை வீரன் 1956)

இதயம் பிழியும் சோகப் பாடல்கள் -

“வாழ்ந்தாலும் ஏசும் தாழ்ந்தாலும் ஏசும்”
(நான் பெற்ற செல்வம் 1956)
“இன்பம் வந்து சேருமா, எந்தன் துன்பம் தீருமா”
(நான் பெற்ற செல்வம் 1956)

இப்படி எத்தனை எத்தனையோ பாடல்களுக்கு அமுதக் குரல் கொடுத்து அழியாக் காவியங்களாக்கியிருக்கிறார் டி.எம்.எஸ்.

ஐம்பதுகளில் அருவிகளாக ஓடிக்கொண்டிருந்த டி.எம்.எஸ். பாடல்கள் அறுபதுகளில் கரைபுரண்டோடும் காவேரி வெள்ளமாகப் பாய்ந்தது. புதுமையான இசைக் கருவிகளுடன், இந்திப் படவுலகின் இசைப் பாணியைக் கடைப் பிடித்து, கவர்ச்சிகரமாக மெட்டமைக்கும் மெல்லிசை மன்னர்கள் விஸ்வநாதன் - ராமமூர்த்தி ஒரு புறம் - கர்நாடக இசைப் பாடல்களானாலும் சரி, நாட்டுப் பாடல்களானாலும் சரி, எவையாக இருந்தாலும் ரஞ்சகமாக இசை தரும் திரை இசைத்திலகம் கே.வி. மகாதேவன் மறுபுறம். பாடல்கள் எழுத ஒரு கண்ணதாசன், திரைப்படம் இயக்க ஒரு ஸ்ரீதர், பீம்சிங், ஏ.பி. நாகராஜன், கே.சங்கர், ராமண்ணா, கே.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன், தமிழ் திரையின் பொற்காலமான அந்தக் கால கட்டத்தில் - தொடர்

தொடராகப் பவனி வந்த கணக்கற்ற திரைப் படங்களில் படிக்காத மேதை, பாக்தாத் திருடன், கைராசி, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர், யானைப் பாகன் (1960); மருத நாட்டு வீரன், பாவ மன்னிப்பு, பாச மலர், பாலும் பழமும், ஸ்ரீ வள்ளி, திருடாதே, தாய் சொல்லைத் தட்டாதே (1[illegible]1); ஆலயமணி, பலே பாண்டியா, எதையும் தாங்கும் இதயம், குடும்பத் தலைவன், நிச்சய தாம்பூலம், பாத காணிக்கை, பந்த பாசம், படித்தால் மட்டும் போதுமா, பட்டினத்தார் (1962); அன்னை இல்லம், ஆனந்த ஜோதி, இரத்த திலகம், இருவர் உள்ளம், இது சத்தியம், காஞ்சித் தலைவன், குல மகள் ராதை, பார் மகளே பார், பணத்தோட்டம், பெரிய இடத்துப் பெண் (1963); ஆண்டவன் கட்டளை, அருணகிரி நாதர், தெய்வத் தாய், கர்ணன், கை கொடுத்த தெய்வம், பச்சை விளக்கு, படகோட்டி, புதிய பறவை, பணக்காரக் குடும்பம், வேட்டைக்காரன், பூம்புகார், நவராத்திரி (1964); அன்புக் கரங்கள், ஆயிரத்தில் ஒருவன், இரவும் பகலும், கலங்கரை விளக்கம், பஞ்ச வர்ணக்கிளி, திருவிளையாடல், எங்க வீட்டுப் பிள்ளை (1965); அன்பே வா, சந்திரோதயம், இருவல்லவர்கள், மகா கவி காளிதாஸ், நாடோடி, சரஸ்வதி சபதம், செல்வம் (1966); அரச கட்டளை, அதே கண்கள், பாமா விஜயம், இரு மலர்கள், கந்தன் கருணை, காவல்காரன், நெஞ்சிருக்கும் வரை, ஊட்டி வரை உறவு, பட்டினத்தில் பூதம், திருவருட்செல்வர், தங்கை, விவசாயி (1967); எங்க ஊர் ராஜா, என் தம்பி, கலாட்டா கல்யாணம், ஹரிச் சந்திரா, கணவன், கண்ணன் என் காதலன், குடியிருந்த கோயில், பணமா பாசமா, தில்லானா மோகனம்பாள், திருமால் பெருமை, உயர்ந்த மனிதன் (1968) அடிமைப் பெண், தெய்வ மகன், நம் நாடு, நிறைகுடம், பூவா தலையா, திருடன், தங்க சுரங்கம் (1969) தேனமுதப் பாடல்களைத் தாங்கி வந்த திரைப்படங்களில், வெண்கல மணிகள் குலுங்கி எழுப்பும் மங்கல இசை அலைகளாக டி.எம்.எஸ். ரசிகர்களுக்கு நாத விருந்து படைத்தார்.

பொற்காலத் திரையின் இருபெரும் நட்சத்திரங்களான எம்.ஜி.யாருக்கும், சிவாஜிக்கும் பலத்த போட்டியிருந்த நேரம். இரு தரப்பினருக்கும் மன்றங்களும், கழகங்களும், மோதல்களும்,

வாதப் பிரதிவாதங்களும் நடைபெற்ற காலம். ஆடல், பாடல், சண்டைக் காட்சிகள் ஆகியவற்றுடன் ஜன ரஞ்சகப் படங்களைத் தந்து கொண்டிருந்தார் எம்.ஜி.ஆர். சீரியஸ்ஸான படங்களில் சீரிய நடிப்பை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார் சிவாஜி.

இரு துருவங்களாக இருந்த இந்த இரு நட்சத்திரங்களுக்கும் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து வந்தவர் டி.எம்.எஸ். இது அவரது அதிர்ஷ்டத்தால் ஏற்பட்ட நிகழ்வல்ல; அவரது உயராத உழைப்பிற்கும் ஆற்றலுக்கும் கிடைத்த வெற்றி. இந்த நடிகர்களின் குரலுக்கும், நடிப்பிற்கும் ஏற்றவாறு தனது குரலை மாற்றி, ஸ்தாயியை மாற்றி, பாடும் பாணியை மாற்றி -

ஒரு புறம் ''பாட்டும் நானே'' என்று கௌரி மனோகரி ராகத்தில் சாஸ்தீரிய சுத்தமாக முழங்கிய போதும் சரி, மறுபுறம் ''நான் ஆணையிட்டால்'' என்று ஆர்ப்பரித்த போதும் சரி - இரு தரப்பு ரசிகர்களினதும் ஏகோபித்த பாராட்டுதல் அவருக்குக் கிடைத்தது.

அப்படியிருக்கும் எம்.ஜி.ஆர் - சிவாஜி என்ற பிரபலமான வட்டத்துக்குள் நின்று மட்டும் அவர் செயல்படவில்லை -

''எண்ணப் பறவை சிறகடித்து விண்ணில் பறக்கின்றதா''

''வெண்ணிலா வானில் வரும் வேளையில் நான் விழித்திருந்தேன்''

''என்னருமைக் காதலிக்கு வெண்ணிலாவே''

''பொல்லாத புன் சிரிப்பு''

''நீ எங்கே என் நினைவுகள் அங்கே''

''ஓராயிரம் பார்வையிலே உன் பார்வையை நான் அறிவேன்''

''மதுரையில் பிறந்த மீன் கொடியை உன் கண்களில் கண்டேனே''

ஆகியவை இந்த வட்டத்துக்கு வெளியே அவர் பாடிய சிறந்த பாடல்கள்.

எம்.ஜி.ஆருக்கான எழுச்சிப் பாடல்களும், பிரச்சாரப் பாடல்களும் டி.எம்.எஸ்.ஸின் வசீகரமான குரலில் சாதாரண மக்களின் இதயங்களை ஈர்த்தன. சிவாஜியின் அபரிமிதமான நடிப்பிற்கேற்ப மடை திறந்த உணர்ச்சிப் பிரவாகமாக தனது குரலினாலேயே நடித்தார் டி.எம்.எஸ்.

“எங்கே நிம்மதி” (புதிய பறவை), “அந்த நாள் ஞாபகம்” (உயர்ந்த மனிதன்), “தேவனே என்னைப் பாருங்கள் (ஞான ஒளி),” “ஹூ இஸ் த பிளாக் ஷீப்” (கௌரவம்) ஆகியன டி.எம்.எஸ். உணர்ச்சிக் குரலில் ‘நடித்த’ பாடல்களாகும்.

எழுபதாம் ஆண்டுகளிலும் எம்.ஜி.ஆர். சிவாஜி - டி.எம்.எஸ். என்ற காம்பினேஷன் தொடர்ந்து கொண்டே போயிற்று. சிவாஜிக்காக “செல்லக் கிளிகளாம்” (எங்க மாமா 1970)

“உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்” (வியட்நாம் வீடு 1970)

“சொந்தம் எப்போதும் தொடர்கதை தான்” (பிராப்தம் 1971)

“என்னடி ராக்கம்மா பல்லாக்கு நெளிப்பு” (பட்டிக்காடா பட்டணமா 1972)

“மதன மாளிகையில் மந்திர மாலைகளா” (ராஜபார்ட் ரங்கதுரை 1975)

“மல்லிகை முல்லை” (அண்ணன் ஒரு கோயில் 1977)

எம்ஜியாருக்காக, என் அண்ணன் 1970, ரிக்ஷாக்காரன் 1971, குமரிக்கோட்டம் 1971, உலகம் சுற்றும் வாலிபன் 1972, பல்லாண்டு வாழ்க 1975, மீனவ நண்பன் 1978, மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன் 1979.

- இப்படியாகப் பல படங்கள்; பல பாடல்கள்!

இந்தக் காலகட்டத்தில் கே.ஜே. ஜேசுதாஸ், எஸ்.பி. பாலசுப்ரமண்யம் போன்ற பாடகர்கள் எம்ஜியாருக்குக் குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்திருந்த போதிலும், அவரது கடைசிப் படமான

மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன் வரை அதிகமான பாடல்களுக்குக் குரல் கொடுத்தவர் சௌந்தரராஜனே.

மடை திறந்த காட்டாறாகப் பாய்ந்து வந்த பாடல்கள் எண்பதாம் ஆண்டுகளில் குறைந்து சிறு கால்வாய்களாக வடிந்தன. ரிஷி மூலம் (1980), ரத்த பாசம் (1980), மோகனப் புன்னகை (1981), கீழ்வானம் சிவக்கும் (1981), வா கண்ணா வா (1981), நீதிபதி (1983), மிருதங்க சக்கரவர்த்தி (1983) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. எண்பதுகளில் கொடிகட்டிப் பறந்த இளையராஜாவுக்கும் டி.எம்.எஸ்க்கும் ஏற்பட்ட மனவிரிசல் டி.எம்.எஸ். பாடல்கள் குறைந்ததற்கான காரணங்களில் ஒன்று.

1976-ல் வெளிவந்த இளையராஜா இசையமைந்த முதல் படமான ‘அன்னக்கிளி’ பிரபலமானதற்கு டி.எம்.எஸ். பாடல்களும் முக்கிய காரணம். தீபம், தியாகம் ஆகிய படங்களில் இளையராஜா இசையில் டி.எம்.எஸ். சிறப்பான பாடல்களைப் பாடியிருந்தார்.

1989-ம் ஆண்டு, டி.எம்.எஸ். பாட ஆரம்பித்த நாற்பதாவது ஆண்டில் - ‘தாய் நாடு’ படத்தில் சத்தியராஜுக்காக தனது கடைசித் திரைப்பாடலை டி.எம்.எஸ். பாடினார். அப்போது அவருக்கு வயது அறுபத்தாறு!

அத்துடன் அவரது பணி முடிந்து ஓய்வு பெற்றாரா என்றால் அதுதான் இல்லை. சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக லண்டன், பாரிஸ், வாஷிங்டன், நியூயார்க், சிங்கப்பூர் என உலகில் தமிழ் மக்கள் வாழும் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும், ஒவ்வொரு நகரத்துக்கும் சென்று - காலத்தால் அழியாத என்றும் புதியனவான அவரது அமர கீதங்களை மீண்டும் மீண்டும் பாடி ரசிகர்களை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார். 1997-ம் ஆண்டில் அவர் கடைசியாக லண்டனுக்கு வந்திருந்த சமயம் அவருக்குக் கிடைத்த பிரம்மாண்டமான வரவேற்பைக் கண்டபின், இப்படி ஒரு தமிழ்ப் பாடகர் இனிமேல் உண்டா? என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பக்திப் பாடல்கள்

ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் சமய குரவர்களும், ஆழ்வார்களும் தோன்றி தேவார திருவாசகங்களையும், பாசுரங்களையும் பாடி எவ்வாறு தெய்வ பக்தியையும், நெறியான அறவாழ்க்கையையும் மக்களிடத்தில் பரப்பினார்களோ - அது போல இருபதாம் நூற்றாண்டில் பக்திப் பாடல்கள் தெய்வ நம்பிக்கையையும், நற்பண்புகளையும், மக்களிடையே பரப்ப உதவி வருகின்றன.

சாஸ்திரிய சங்கீத மெட்டுக்கள், இனிமையான இசையில், நவீன இசைக் கருவிகளின் உதவியுடன் பக்திப் பாடல்களாக இன்றும் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

இப்பக்திப் பாடல் யுகத்தின் ஆரம்ப நாயகர்களில் டி.எம்.எஸ். முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார். 1953-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை அவரது பக்திப் பாடல்கள் வெளிவந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டில் (1998) அவர் இசையமைத்துப் பாடி வெளியிட்ட "தேவாரம்" என்ற CD இசைத் தட்டு தமிழகத்தில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

அவர் பாடிய ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பக்திப் பாடல்களில் குறிப்பிட்ட சில:

விநாயகர்

1. "இன்ப விநாயகனே"
2. "ஞான விநாயகனே"
3. "அன்பின் கடலாம் கணபதியே"
4. "உச்சிப் பிள்ளையார் கோயில்"
5. "நவசக்தி விநாயகனே"

முருகன்

1. "பழநி வேல் முருகையா உனையல்லாது"
2. "கற்பனை என்றாலும் கற்சிலை என்றாலும்"

3. "உள்ளம் உருகுதையா"
4. "கூடவே இருப்பான் குமரன்"
5. "பாற் கடலில் பாம்பணைமேல்"

அம்பிகை

1. "கற்பக வல்லி நின் பொற் பதங்கள்"
2. "அம்பிகையின் மலர்ப் பாதம்"
3. "மங்கலம் யாவும் மதுரை மீனாள்"
4. "அம்மா என்றே அழைத்தால் போதும்'
5. "சங்கம் முழங்க வரும்"

நடராஜர்

1. "தில்லையிலே விளங்கும் கனக சபாபதி"
2. "தில்லையம்பல நடராஜா"
3. "ஆண்டவனே இல்லையே - தில்லை"
4. "கொன்றை சூடிய பெருமானே"
5. "கங்காதரா சங்கரா"

திருமால்

1. "பச்சை மாமலை போல் மேனி"
2. "திருப்பதி மலையில் கிடப்பன எல்லாம்"
3. "இன்பத்தின் முதலே துன்பத்தின் முடிவே"
4. "வணங்கக் கிடைத்தது திருவரங்கம்"
5. "ஏழுமலை வாழும் பெருமாளே"

ஸ்ரீஐயப்பன்

1. "சபரி மலையில் வண்ணச் சந்திரோதயம்"
2. "ஐயப்பன் புகழ் பாடி"
3. "சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா"
4. "கைலாயம் வைகுண்டத்தின்
5. "திருவா பரணம்"

கண்ணன்

1. "புல்லாங்குழல் கொடுத்த மூங்கில்களே"
2. "பன்னக சயனா, பதும நாபா"
3. "நாராயணா எனறு நாவாரச் சொல்வோர்க்கு"
4. "கண்ணன் வந்தான் - இங்கே" *(சீர்காழி கோவிந்தராஜனுடன்)*
5. "மாயாவதாரத்தின் கண்ணா"

திருப்புகழ்

1. "நாத விந்து கலாதி நமோ நம"
2. "முத்தைத் திரு பத்தித் திருநகை"
3. "சரண கமலாலயத்தை"
4. "கருவின் உருவாகி வந்து"
5. "ஏறு மயிலேறி விளையாடு முகம் ஒன்றே"

பிற மதப் பாடல்கள்

1. "தேவனே என்னைப் பாருங்கள்" *(கிறிஸ்தவப் பாடல்)*
2. "துள்ளி வரும் மீன்களே" *(கிறிஸ்தவப் பாடல்)*
3. "நீலக் கடலின் ஓரத்தில்" *(கத்தோலிக்க பாடல்)*
4. "அல்லாவின் நாமத்தை" *(இஸ்லாமிய பாடல்)*
5. "எல்லோரும் கொண்டாடுவோம்"

(இஸ்லாமிய பாடல்) நாகூர் ஹனிபாவுடன்

திரை இசைப் பாடல்களானாலும் சரி - இறை இசைப் பாடல்களானாலும் சரி - தனது ஓங்கிய குரலின் வலிவால், உலகளந்த தமிழ் ரசிகர் இதயங்களை ஈர்த்து - அவர்களின் நெஞ்சங்களிலும், நினைவுகளிலும், உன்னதமான ஒரு இடத்தில் இருப்பவர் டி.எம். சௌந்தரராஜன். அவரது இசை வாழ்வில் பொன் விழா காணும் இப்பொழுதில் - உலகெல்லாம் வாழும் லட்சோப லட்சம் தமிழ் இசை ரசிகர்கள் சார்பில் - மேலும் பல வெற்றிகளைப் பெற்று சகல நலங்களுடன் அவர் வாழ்க என வாழ்த்துவோம்!

✷

நூல் ஆசிரியரைப் பற்றி...

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக வீரகேசரி (இலங்கை), பொம்மை (இந்தியா), மேகம் (பிரித்தானியா) ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த - பொற்காலத் திரை நாயகர்களான எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜிகணேசன், ஜெமினி கணேசன் ஆகியோரைப் பற்றிய தனது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து இந்த நூலில் தருகிறார் டாக்டர் தியாகராஜா.

இந்நூலில் இடம் பெறும் டைரக்டர் ஸ்ரீதரின் 'கல்யாணப் பரிசு' படத்தின் விரிவான திறனாய்வு, ஒரு திரைப்பட விமர்சனம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதற்குச் சிறந்ததோர் உதாரணமாக விளங்குகிறது.

- பதிப்பகத்தார்